

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
Public Art and Early Media Archive

אירועי אמנות תל-חי 94
התכתבויות עד 1994

התכתבויות, פתקים, טקסט, צילומים, רישומים, מפות, פרוטוקולים, תקציבים, רשימות, חוברות, גזרי עיתון
מקור החומרים: המכון לאמנויות תל-חי

Tel-Hai Art events 94
Correspondence until 1994

Correspondence, notes, text, photographs, sketches, maps, protocols, budgets, lists, booklets, news clips

Material source: Tel-Hai Arts Institute

המכון לנוכחות ציבורית
המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון
למידע נוסף צרו קשר דרך archive@digitalartlab.org.il

The Institute for Public Presence
The Israeli Center for Digital Art, Holon
For further information please contact us at archive@digitalartlab.org.il

מכון לנוכחות ציבורית
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
معهد للحضور الجماهيري

הי הפסל

לפני הפיסול

ד. חולון - תל חי - 94
(שם מקומי)

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מרכז המידע והמחקר
ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
מרכז המידע והמחקר

Public Art and Early Media Archive

06 945637 . 07/5, 06 945731 . 70 12210 (17) 12210

Max $f(x)$ ~~is~~ ≈ 1.32

19

25-30. $\int_0^1 \sqrt{1-x^2} dx + \int_1^2 \frac{1}{x} dx$

18/12/2020 - 20/12/2020

$\therefore 120 \times 180 \times 15 = 12/100 = 27/20 \text{ C\%}$

$\frac{1}{2} \int_0^1 \frac{1}{x^2} dx = \frac{1}{2} \left[-\frac{1}{x} \right]_0^1 = \frac{1}{2} \left(-\frac{1}{1} + \frac{1}{0} \right) = \frac{1}{2} \left(-1 + \infty \right) = \frac{1}{2} \left(\infty \right) = \infty$

סכום - 1/2 - 1/2 - 1/2

= נחמה קולן - בתי אולד שטא יאר
הבא

- נחמ יבן -

- סימבליסטיק אולד קרוק - לוסן
- מוסט ל הבאה תמונת - זקא

- ק/ג - הבה

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

- אולד צוואר - תמונת ויזואל
- אסנה רבין - תמונת ויזואל
Public Art and Early Media Archive

- רפפורט - לוס

- בן קולמן - לוס - עמלע

פאן

- סנינה ריימאן - יחזקאל ביתא 30
יחזקאל ריימאן 130

ערשטע וועלט - אולד אסאן

5x5 בתי יחזקאל

The Lion that Roared / Natan Zach

Avraham Elkanah Yossef Melnikoff left Palestine on February 22nd 1934, a mere two days after the ceremonial unveiling of his monumental *Lion of Judah* (which was what he himself had called it) or as others named it – 'The Roaring Lion' or, simply, 'The Tel-Hai Monument.' Departing for London, Melnikoff took only a few of his works with him, probably some reliefs and sculptures, possibly not even that. Of all the exhibits in his first London displays (May 1935 and June 1936) we can be certain of only one that it actually dates from his Palestinian period (the *Jerusalem Effendi*, No. 7 in the *Bloomsbury Galleries* exhibition).

It is indeed a fact that nearly all of Melnikoff's works hailed in Britain as representing the 'renaissance of Jewish Art in Palestine' were created in London – 'with English clay', as one reviewer informs us. Interviewed by the local correspondent of the *Palestine Post* (forerunner of the *Jerusalem Post*), during the course of his second London exhibition, the artist explained that 'the difficulty of transporting his work from Palestine' precluded a proper representation of his earlier achievements. This tallies with the known facts of his material circumstances. But our growing knowledge of Melnikoff, the man and the artist, suggests yet another reason for such omission, namely, the wish to exhibit in the British capital such works as were actually created there, perhaps in keeping with its prevailing artistic climate. Does he not, at his first exhibition, display a larger-than-life figure of Saint Paul – the Patron Saint of the London Cathedral – alongside that of a monumental *Unemployed* (it is a period of considerable unemployment in Britain), with typical English facial features?

With all this in mind, we need not scrutinize Melnikoff's motives any further. For it is also a fact that at the beginning of 1934, when he prepares to leave Eretz-Israel for his fifth country of abode, he does not possess enough sculptures to mount an adequate exhibition in London.

The destruction of his Damascus Gate studio, during the 1929 riots, left him with too few works for a significant participation in a group exhibition, let alone a one-man show. Most of the time between the end of 1929 and the date of his departure (Melnikoff would always insist

that it was not an emigration) was spent on the Tel-Hai monument, and his 'cemetery sculpture' (he had been looking forward to the conversion of cemeteries into 'permanent sculpture galleries' and even managed to secure the consent of Chief Rabbi Kook to the placing of abstracted human figures on tombstones) he could not take with him for obvious reasons.

Was the major part of Melnikoff's early work indeed lost in the destruction of the Damascus Gate studio? At least some of the sculptures are known to have disappeared in subsequent years. What, for instance, happened to *David the Ten Holy Martyrs* (Asseret Harugei Malkhut) about which Yitzhak Katz reported in 1925 – and is the missing bas-relief in fact identical with one of the two, ostensibly later carvings, *Rabban Gamliel and Rabbi Ishmael the High Priest*? What was the fate of the two stone sculptures – *The Aged Hillel* and the 1919 *Old Woman* (perhaps Melnikoff's earliest sculpture) – both of which were reportedly shown at the first 'international' arts and crafts exhibition in the *Tower of David*, and where is the *Sphinx* displayed at the second exhibition of the Association of Hebrew Artists in 1922? What happened to the four pieces of which the *Doar Ha'Yom* writes in its issue of May 2nd 1924 – *Lot, A Musician, Solitary Female and Portrait of a Woman*? Where is *Woman of Our Time* – another larger-than-life sculpture of a seated female figure, with which Moshe Ziffer – at that time, not yet a sculptor in his own right – recalls assisting Melnikoff in 1923? Finally, where is the portrait of 'Mrs. Schreiber' which apparently impressed General Allenby when he visited the artist's Jerusalem studio? Some of the missing works have reached us through photographic records. Unfortunately, there is no trace or record of many others. Whatever the fate of much of his early work, the fact remains that when Melnikoff left Eretz-Israel at the invitation of his English friends and patrons, his departure created a vacuum in more senses than one. The man who led the way, almost single-handed, in the creation of a new, Eastward-looking Israeli sculpture, left behind him in the country in which he had spent 16 years of his life, a handful of sculptures, fragments of a saga, and one major monument – the connection of which with its creator also sank, as time passed, into oblivion.

himself cut off from them, a sculpted, drawing-room artist in a milieu which was anything but stimulating to his sculpture. He suffered the fate of his newly-joined friend Epstein.

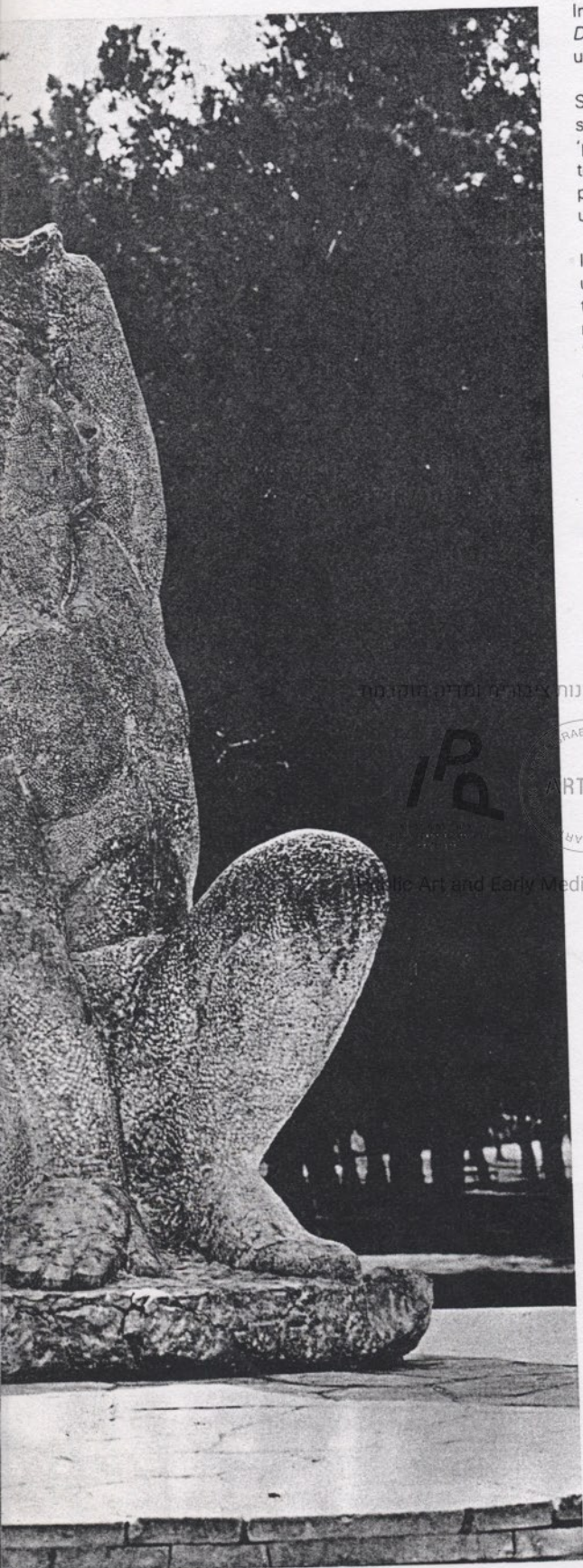
When Melnikoff returns to Haifa Port, after an absence of twenty-five years, he brings with him a large case containing 26 sculptures – 24 of which are his own; not a great number for the length of time spent abroad – as well as a set of sculptor's tools ('anything needed to teach pupils'), and a piano. Among the homecoming works is the magnificent *Jerusalem Effendi* which he had taken with him a quarter of a century earlier. He also brings a portfolio of exquisite water colours, most of which he had painted in Eretz-Israel while working on his Lion, and none of which had ever been exhibited.

The latter had been miraculously spared destruction. At the time of the rampage in the Damascus Gate studio, the aquarelles were already in Metulla. They were also to survive that other calamity which was yet to befall Melnikoff, namely, the Nazi Blitz bomb which wrecked his Adelaide Road London home in 1941, destroying or damaging some two-hundred of his works. Even if the figure quoted by the artist seems somewhat exaggerated, for Melnikoff it was a veritable disaster, especially as one considers the diminution of his productivity in his latter years.

During the years in which, after his death, Melnikoff's collection was stored in Acco, another 7 of his works mysteriously vanished. Two of the missing pieces have actually disappeared during the negotiations between the Acco Municipal authorities and the sculptor's daughter for the return of the works for display in the current exhibition. Melnikoff's bad luck thus appears to haunt him beyond the grave.

All of which should help explain the nature of this exhibition: Why so many of the principal actors in our drama cannot appear in person on the stage; also, why we had to attempt to fill through photographic reproduction and other forms of documentation, the voids caused by the ravages of wars and riots, by exile and neglect, and by the dishonesty of men.

III
Strange as it may seem, Melnikoff never thought of himself as a 'revolutionary' artist; nor did he consider himself a 'modernist' but rather a 'progressive' or 'advanced' sculptor.

In his comments on Litvinovsky, published in *Davar* of February 22, 1928, he indeed warns us against confusing the two terms.

So-called 'modernists' — he argues — aim at something contrived and artificial, whereas 'progressives' conform to nature and are true to themselves. 'There are no short cuts for the progressive artist; he is but another link in the unbroken golden chain of the art of Mankind.'

It is only from such a stance that an unquestionably revolutionary phenomenon as twentieth-century Expressionism can be regarded as timeless and traditional. 'Expressionism is neither old nor new; it is eternal, emanating from time immemorial. From the early days of Babylon, Assyria, Egypt, India and China, there exists one unbroken Expressionist chain linking generations and joining the various oriental cultures' — Melnikoff declared in an address at the opening of an exhibition of the work of Shmuel Schlesinger in December 1925.

The arguments appear to hang together. If the revival of Jewish Art (or the art of the *Awakening Judah*, as he designated one of his monumental works) consists in the rejection of an art-form based on classical, Greco-Roman foundations, and a return to the East for inspiration and 'roots', perhaps there is really no revolution here but merely — the difference of course remains one of semantics — a return to the source, another 'link in the golden chain,' 'progression' rather than 'leaps' and 'short cuts.' Modern art (i.e., Expressionism), with its great affinity with and admiration for the arts of the East, merely made such a change of direction possible, just as Zionism and the physical return to the ancestral land had made it — for Melnikoff — inevitable.

And indeed this is how he sees it. The 'idea of the new art' begins with the 'glorious period' of the Impressionists' who broke down the walls of the dry classic fortress and opened a gateway for inspiration and a fresh expressiveness.' In the course of time, 'innumerable charlatans' adhered to the new creed, thereby dabasing and abusing it. The modern movement also gave rise to ephemeral revolutionary trends such as Dadaism or Russian Suprematism. (It would be of interest to know how many other Israeli artists knew, back in 1925, of Malevich's abstract geometrical art). 'For us Jews the modern climate of ideas has worked wonders. It has created for us opportunities more attuned to our spirit and mentality.' For generations Jews had been cut off from the world of figurative art. This was so for various reasons — 'the main one being that European art had been founded on Greco-Roman culture... And so long as Athens served as the fountainhead of art in Europe, Jews instinctively remained outside its confines.' Only after the fall of the Hellenic citadel in Europe, was the new era made possible. 'Only

ce again to the East, did the
create an adequate place for
oning movement.' For
urs; it is part of the fibre of
erly regret that a certain
artists would rather
of Japheth than see the

of the ancient East could
cribed as the 'gold of
did not perturb Melnikoff
were, after all, immediate
form should the new art in
rather than theoretical and
essed on this point, he
answered by stressing
e, oriental) character of
try as opposed to that of
by expounding the merits
w characters (graphic
e been 'mercilessly
culated' in modern times
alel and its followers
he objection of Sir Ronald
patron and at the time
gm – to what he described
nd (Hebrew) Art script'
mpressive square

of such reasoning and
nikoff's contemporaries
today. What is beyond
establish him firmly as
okesmen of the new,
ment and the forerunner
avour in Israeli art.

be exact in 1954,
to the essentials of his
written in English, to a
forms him of his intention
settle either in Haifa or in

clined towards Acre. Acre
it the spirit and the smell
Jerusalem, which I can't
g about as it is now, in the
Arabs. So Acre will serve
stitute, for let us not

modern talk of Israeli
ying of Picasso, Matisse
vanish like the froth of a
and if we have the right
eny us that – to call
ern people, we must turn
not put my lion at Tel Hai
nothing. There is reason
st, for mixed up with all
ally, we will perish if we
present 'all-Westernism'

ind what I loved – a
of Jews and Arabs. Ah
ference now: 12,000
rabs...

IV

Any future student of Melnikoff's artistic
career – of which more lies still hidden than
has come to light – will have to examine all
four of its main junctions: Vienna, Chicago,
Jerusalem and London.

Of his years in Vienna we know hardly
anything. We do however know that the
Vienna of his student days was the
post-Sezession cultural metropolis in which
Jugendstil, *Expressionism* and budding *Art
Deco* all intermingled. Whatever Melnikoff was
yet to learn at the Chicago Art Institute from
his tutor, the Jewish sculptor of Czech origin
Albin Polasek – it is the Vienna of Gustav Klimt
and Josef Hoffmann, of the trend-setting
Ferdinand Hodler and Max Klinger exhibitions,
that indelibly marked his work. This is most
noticeable in Melnikoff's reliefs (compare, for
example, motifs in his *Contrast of Ideas* of
1924 with Klimt's Beethoven frieze), but can
also be seen in the geometric ornamental
stylization of his early sculptures and
tombstones, as well as in his bent for
allegorizing or in the Egyptian-Secessionist
manner in which he handles his women's
hairdress in some of his watercolours. His use
of gold and gold powder in his reliefs is yet
another pointer to the Austro-Hungarian capital
of the first decades of the present century. It
should be borne in mind, in this connection,
that the artists of the *Sezession* had already
looked towards the archaic: to the Egyptian
and other cultures of the East no less than to
the archaic Greek.

Though there is no ground to speak here of
imitation or dependency, there is also no doubt
in my mind that it was in Vienna that the
formative initiation of Melnikoff into the art of
the new century took place. No wonder he
always prefers the term *Expressionism* to that
of *Modernism*, a preference which would later
be enhanced as a result of his friendship with
such declared *Expressionists* as the Hebrew
poets Uri Zvi Grinberg and Avigdor Hameiri.
It must also be remembered that the view which
regards *Expressionism* as a 'timeless' human
drive, rather than as yet another modern art
ism, is characteristic of some of the
movement's early theorizing.

The next focal point in Melnikoff's artistic
evolution – second to none as far as the
consolidation and integration of his philosophy
and practice are concerned – was his period in
Jerusalem in the early twenties. The actual
encounter with the East, which for the artists
of the *Sezession* and *Expressionism* alike had
after all been no more than a land of the
creative imagination and an 'objective
correlative', the pride over the achievements of
the pioneers coupled with a boundless
admiration for the heroism and sacrifice of
men such as Trumpeldor and Jabotinsky – the
latter the founding-father of the *Jewish Legion*
with which Melnikoff had come to Palestine;
and, perhaps above all, the fate that had

brought together in close collaboration such
gifted young men as Melnikoff and his friends
Reuven Rubin, Israel Feldman-Paldi, Pinhas
Litvinovski and Aryeh (Leo) Lubin (who had
studied in the same art school in Chicago as
Melnikoff and had also joined the *Jewish
Legion*), Nachum Gutman and Menachem
Shemi, as well as a not insignificant number of
outstanding teachers and students from
Bezalel with which Melnikoff associated and
exhibited at the outset of his career: Ze'ev
Raban, Meir Gur-Aryeh, Batya Lishanski,
Mordechai Avniel with his ivory carvings and
Rivka Stark-Avivit about whom the art-history
books only inform us that 'she was well-known
for her Eastern-style miniature dolls.'

It is only against this background, inclusive of
the *Bezalel* school, that Melnikoff's maturing
'orientalism' may be properly understood, as it
is only against such background that his
uniqueness and genius can also be rightly
appreciated.

Thus, were I called upon to determine the date
of the metamorphosis in the course of which a
gifted art student becomes the inspiring
pioneer of the new Israeli sculpture, I would
select these years, 1920–1922. This is the
time during which the *Hebrew Artists
Association* is established, with Melnikoff as
its major force and future chairman. It is also
during this period that he exhibits his first
sculptural work (previously, he had mainly
painted, as he was later to reveal) – amongst
which is the mysterious *Sphinx* completed
after a trip to Egypt for a session of sittings by
Allenby on whose statue he was also working
at that time. The remarkable
Sezessionist-oriental tombstone over the
grave of Dov Godberg in the Old Cemetery of
Tel-Aviv also dates from this period.

Public Art and Early Media Archive

The years in England – more numerous than
those spent in Eretz-Israel – bear witness to a
new change; this time, one involving the
renunciation of most of the avant-garde
positions previously occupied. No more
Eastward-looking art, but an art and craft that
makes no attempt to conceal its debt to the
traditional, by now conventional West. The
influences can be clearly traced: from Rodin to
Epstein – not the revolutionary, controversial,
Vorticist Epstein, however, but the
middle-aged, battle-weary portraitist now
working – as Melnikoff also does – mainly on
commission, aiming to please.

Melnikoff's surviving English works,
accomplished and expressive as they often
are, do not reflect any of the great adventures
of modern sculpture: neither Modigliani nor
Picasso, neither Archipenko nor Brancusi,
Henri Gaudier or Henry Moore.

Many artists require the right kind of milieu and
atmosphere for their work to flourish. It
appears that Melnikoff had discovered these in

the Jerusalem, Tel-Aviv and Tel-Hai of the
twenties and early thirties. When he found
himself cut off from them, a respected
drawing-room artist in a milieu that was
anything but stimulating or adventurous, he
suffered the fate of his newly-gained friend
Epstein.

This may partly explain the ambivalent notes
so many of the letters written in the latter
years of his life: an overpowering desire to
return to Israel from a *Galut* that becomes
yearly more unbearable and even 'accursed'
alongside a no less strong fear of the possi-
ble loss of those financial advantages which he
had managed to secure during his long exile
in London. ■

הקדמה

בוריס שץ - פסל יהודי נודע ומייסד בית הספר לאמנות ולאומנות "בצלאל" בירושלים בשנת 1906; איש חזון, אוטופיסט בעל-חלומות ודוגמא לאיש-מעשה ציוני מובהק. יצירתו, הגותו ותולדות חייו מגדירים צומת של הנחות אמנותיות, אידאולוגיות ותהליכים היסטוריים המהווים את רכיביה של מערכת תרבות: המערכת שפרנסה קטע חשוב של המציאות התרבותית היהודית בשלהי המאה התשע-עשרה ובראשית המאה העשרים.

בוריס שץ נמנה על הדור הראשון של האמנים היהודים במזרח אירופה במאה התשע-עשרה. אמנים אלה יצאו מן הגיטאות ומן העיירות עם ההסרה החלקית של ההגבלות על היהודים, ונפתחו לאמנות האקדמית והתקנית. על דור זה נמנו אמנים כמאוריצי גוטליב, איזידור קאופמן, לאוניד פסטרנק, שמזאל הירשברג ואחרים. יצירתו של שץ קרובה ברוחה לזו של אמנים אלה, כמו רבים מהם תיאר, בצד נושאים חילוניים-מערביים, את הטיפוסים האופייניים של היהדות המסורתית העממית בגולה. בשעה שמרבית בני דורו שיבצו את טיפוסי העיירה בסצינות עלילתיות, התרכז הוא בעיצוב דמויות בודדות. העליבות של החיים בגולה בצד היופי והמימד הרוחני שלהם עמדו במרכז יצירתו. גם את גיבורי המקרא תיאר בדמויות טיפוסים מובהקים של היהדות החרדית.

מאידך, ניסא הושפע שץ גם מן הסופרים העבריים שהטביעו חותם יצירתם בבני דור ההשכלה: מיכ"ל ואברהם מאפו. כמוהם ביקש ליצור מויגה של הלאומיות היהודית עם ה"אנושיות" האוניברסלית, ומויגה של הדת שהכתיבה את

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה חזותית

Public Art and Early Media Archive

חיי היהודים בעיירות מזרח אירופה עם ערכי התרבות המערבית החילונית שנחשף להם. כמו סופרים אלה ראה במיתוס של החיים האידיליים בתקופת המקרא אנטי-תווה מלבבת לאווירה העכורה והמדכאת של העיירה היהודית, ועל-פיהם ביקש לחטב את תמונת החיים העתידיים בארץ-ישראל. מגמה זו באה לידי ביטוי בהגותו, אך לא ביצירתו. האידיליה התנ"כית עמדה במרכז יצירתם של עמיתיו, מורי "בצלאל", בשעה שיצירתו של שץ הייתה קשורה בטבורה לגולה. שתי המגמות הללו – שלילת הגלות וראיית החיים בתקופת המקרא כמודל מחד גיסא, וחזון הערכים היהודיים שנתגבשו בשנות הגלות מאידך גיסא – שתי מגמות סותרות אלו נקטו על-ידי פלגים שונים של האינטליגנציה הציונית בראשית המאה, אך כיוונו בעת-זבעונה אחת – כמו סתירות אחרות – את השיבתו ועשייתו של בוריס שץ.

פעילותו האמנותית, החינוכית והציבורית של בוריס שץ הוכתבה גם על-ידי היותו ציוני מגשים, בניגוד לרבים מאמני דורו היהודים. כמו הציונים "המדיניים" ראה באמנות גורם מחנך, מכשיר תעמולה וכלי לחיזוק התודעה הלאומית של בני העם היהודי. אחת המטרות של ייסוד "בצלאל" הייתה יצירת אפשרות לעיצוב סביבה חזונית "עברית" שבה יוכלו להיות ולהגשים את עצמו "היהודי החדש" שחלמה הציונות. השפעתה הלאומית-רגשית של סביבה אמנותית כזאת על החיים בה הייתה חלק מן הפרויקט התרבותי של בוריס שץ. מאידך גיסא ראה באמנות חשיבות מעבר לזו שניתנה לה על-ידי הציונים המדיניים והמעשיים, ובכך היה קרוב למשנתם של הציונים "הרוחניים" מבית מדרשו של אחד-העם,

שמבחינתו היה "בית ספר אחד לאמנות" חשוב "ממאה קולוניאלית". אך בורים שץ היה גם ציוני "מעשי" שביקש לדאוג לפרודוקטיביוציה של היהודים, ולפתוח בעזרת "בצלאל" ושאר פעולותיו הציבוריות אפשרויות פרנסה לבני עמו. כמו רבים מבני דורו הושפע שץ מרעיונות חברתיים מהפכניים. הגותו ותפישת מטרותיו ומהותו של "בצלאל" נגזרו על-פי עקרונות סוציאליסטיים שתמך בהם עד סוף ימיו. סוציאליזם, אוטופיזם, ציונות מדינית, רוחנית ומעשית, אמנות יהודית – אלה הם מעט מצירי המערכת התרבותית שלארכם נעה פעילותו של בוריס שץ.

* *

שלמה זלמן רב שץ נולד בשנת 1866 בעיירה וורנו שבתחום המושב היהודי בלאטביה, רוסיה. הוא היה בן למשפחה חרדית ענייה, בעלת יחס רבני שיועד להיות רב על-פי המסורת המשפחתית. באוטוביוגרפיה שלו, שנכתבה ב-1905 בסופיה, אך פורסמה רק ב-1925, בירושלים¹, מתאר שץ ילדותו של עליבות ועוני, המובלטים על רקע המיתוס של "היהודי האחר", המקראי, או זה של העתיד הארץ-ישראלי. את הגלות הרגשנו לא רק בעטייה של הרשות בעירנו, שמצצה עד הפרטה האחרונה במקח שוחד מהורי, לא רק בגלל הרועים מאחורי העיר שנידו בנו את הכלבים בצעקה: "הנה היהודי הולך", אלא גם בחגיגו, מועדינו ותענויותינו. חגגנו את חג האסיף, ולחם לא אספנו לגרוננו, ובכלל לא היתה אז עונת האסיף אצלנו. הקור אכלנו בסוכות הצנונות והוכרנו ביגון את הימים שבהם ישבנו בסוכות, באהלים יפים, מוצלים ענפי תמר אי-שם תחת ארזים לבנוניים.²

מלחמת השחרור של עמו, תאמה להלך-הרוחות בין יהודי אירופה בתקופת פרשת דרייפוס. את מתתיהו פיסל, כעדות עצמו, בדמות אבירזקו¹⁴ רזה וחלש בגופו אך איתן ורב-עוצמה ברוחו. ההצלחה הגדולה של הפסל, שהשפיע גם על אמנים אחרים (הצייר יהודו אפשטיין השתמש בדמותו של מתתיהו בציקרו שלו על אותו נושא, בשנת 1902) מעידה על-כך שכיוון לדעת רבים. החשמונאים היו סמל ציוני באותה תקופה. ב' 1882 אפשר לקרוא בקול-קורא של ביל"ו: "איפה הם המכבים... קום תקום יהודה! לכו ונלכהו" פינסקר כתב בספרו **אוטואמנציפציה** (1883): "...וחיים בוויים אלה יחיה עם שלפנים חשמונאים ממנו יצאו."

עיצובו של הפסל מזכיר את פסלו של אנטוקולסקי **ישו**, שהטיף בניגוד למתתיהו: "המכה על לחיך הגש לו את הלחי השנייה למכה" גם הוא מרים את שתי ידיו, כשבאחת מהן צלב (מתתיהו מחזיק חרב). סגנון הפסל הוא בארוקי, דרמטי ותיאטרילי בהבעת פני הדמות ובנושא; העיצוב האידאולוגי שץ דאג לצלמו על רקע עננים סעורים כדי להגביר את האפקט הדרמטי והמציאותי – גם בכך יש היבט בארוקי (הפסל הבארוקי ברניני, כמו אמנים אחרים של הבארוק, העמיד את פסלו באופן שיצר מציאות שהצופה הופך לחלק ממנה; לאנטוקולסקי, מורו של שץ, היתה זיקה ברורה ליצירות הבארוק ובמיוחד לזו של ברניני; גישתו של שץ עצמו לאמנות גובשה בהשראת פיסול הבארוק).

מה היתה תורת האמנות של בוריס שץ? הטכסט החשוב הראשון של שץ, העוסק בבחינת האמנות מורסם בעיתון **הצפירה** בשנת 1888, שענה שישב עדיין בוווארשה.¹⁵ במאמר זה הציג שץ כמה עקרונות שהיו

דומיננטיים בחשיבתו וביצירתו גם בשנים הבאות:
א. מעמד האמנות הפלאסטית בהירארכיה של האמנויות הוא הגבוה ביותר, מפני שיש לאל ידה "לחדש כשחר את נעוריהם [של מאורעות נשכחים] ולהציג כמו חי לפנינו." הקריטריון לקביעת ההירארכיה של האמנויות הוא מידת הריאליזם של המדיום.

ב. העקרון החשוב השני הוא המסר המוסרי של האמנות, מבחינת השפעתה על הבריות. בעזרת תיאורים ריאליסטיים מצליחה האמנות "לרומם את רוחם [של בני העם], להיטיב את משטרי חייהם, לצרף מידותיהם הנשחתות בהציגם לעינינו מהחיים את הרע ואת הטוב, את האכזריות והחמלה, ההולכים אחוזידי ושלובי-זרוע על דרך חיינו." אם-כן, מעבר לתיעוד היסטורי גרידא יש לאמנות תפקיד ידיקטי ומחנך. נראה שעקרון זה ידריך את שץ בהקשר ה"בצלאלאי".

תפיסתו של שץ את האמנות, לאחר שעבד עם אנטוקולסקי והושפע ממנו, היא ביסודה רומנטית-טולסטואית: "האמנות היא האמצעי למסירת הרגשות לאחרים", אמר, וזו הגדרת האמנות הטיפוסית לזרם הרומנטי, הרואה בפרט החווה את הסיבה ואת התנאי של היצירה האמנותית. עם-זאת, שץ נהג להדגיש תמיד את היותה של האמנות הבעתו של "האיש הקולקטיבי" של העם. "אמנות לאומית", אמר, "היא אמנות היוצאת מן הלב ופועלת בהרמוניה עם לב הלאום."¹⁶ זה המשפט המפורסם את הסתירה כביכול שבין שתי תפישות האמנות של שץ, הפרטית והקולקטיבית. האמנות היא נשמת האומה, כתב ברומן האוטופי שלו **ביושולם הבנויה**, ולכן הועיד את בית-המקדש השלישי לשמש כבית-נכות. הזיקה בין

ארכיון אמנות

Media Archive

38. משה ולוחות הברית, גבס, ירושלים, 1918.

אוסף עזבון האמן

Let us attempt to reconstruct the situation. After many weeks of hard labor, the sculptor Avram Melnikoff and his helpers succeeded in loosening a huge Galilean rock from its moorings, and were ready to roll it down the slope of the hill to a dirt road.

They pushed the rock from the crest of the hill and as it descended, it gathered speed, crushing whatever stood in its way. A large group of Galilean children ran screaming and shouting following the rolling rock. They had been watching the operation for weeks. Now they were witnessing one of its major stages.

It was to take the sculptor still many more months to bring the rock from the dirt road to the spot where it was to be placed and carved. The 700 pounds sterling which the sculptor received, did not even pay for the transport of the rock.

The donor who knew the price of everything, did not increase this donation and there were those who suggested a smaller size sculpture. But Melnikoff, who knew the value of many things, would not be persuaded. He paid for the sculpture out of his own pocket and with the sweat of his brow. Budget or no budget, the sculpture was to be carved according to the measure of the man Melnikoff and made to fit the scale of the heroic myth which nourished the artist. We do not know which myth, but the widely scattered traces he left on his restless wanderings suggest that the man searched for a role which would rivet his actions to the flight of his adventurous spirit and that he followed a horizon which forever receded into the distance.

A medical student in Vienna, an art student in Chicago, a coal miner in Maine, he roamed, together with Jack London, through the western regions of the U.S.A.. A volunteer in the Jewish Legion, a commander of the Hagana in Jerusalem, he was one of the founders of the Artists' Association and its chairman. He had seen much, understood much and done many things. He felt in himself the enormity of the deeds of Tel-Hai, and he believed he had the power to transmit their meaning by carving and compacting them in stone. By creating the roaring lion, he condensed the spirit of Tel-Hai, the life and struggle of its defenders, into a single, powerful, archetypal image, impressing upon their experience the stamp of the eternal, and charging it with mythic dimension. The lion, an ancient near-eastern image of strength, which was adopted by the ancient Hebrews and by the Jewish people, is sculpted in modern semi-abstract form and evokes the pain of those who fell and of the grieving survivors.

Myth alone stands as guardian at the gate of great historical movements. Only a horizon defined by myth, completes and unifies a whole cultural movement. Myth alone saves the power of imagination from aimless wanderings. Myth alone links daily and historical events to cosmic forces and lends them transcendental significance.

We have devoted this exhibition to the work of Melnikoff — his sculptures, drawings, watercolors and notes, and to the nearly forgotten man himself.

We should like to thank Ms. Hava Melnikoff, the late artist's daughter, for donating several sculptures to the University Art Collection and for helping with preparation of the exhibition.

We should also like to express our gratitude to Dr. Reuben Hecht for his continuous support of our activities, to the Reuben and Edith Hecht Fund, and to the Haifa Art Foundation for their generous financial support.

We especially wish to thank the following: the artists Shmushon Holzman, Batya Lishansky, Moshe Ziffer, Chaya Schwarz, Tsiyona Tajer; the art critic Mr. Yitzhak Katz; the editor of *Et-Mol*, Mr. Shlomo Shva; the editor of *Gazit*, Mr. Gavriel Talpier; the senior journalist Gavriel Zifrony, Ms. Shoshana Abulafia; the art historians Dr. Gila Balas, Mr. Natan Harpaz, Ms. Tamar Katz, Dr. Mordechai Omer, Mr. Yigal Zalmona; Mr. Yehezkel Maroz of the Archive and Museum of The Jewish Labour Movement, Ms. Rosa Spivak of the Vaad Hapoel Archives; the directors of the Tuviah Negev Settlement Archives; and the Kfar Gil'adi members, Nahum Horovitz, Yitzhak Hankin, Moshe Neufeld, and Yossef Malamud.

We express our gratitude to the following museums and collectors who kindly lent us works of art from their collections: The Stedelijk Museum, Amsterdam; The Mishkan Le'Omanut, Museum of Art, Ein Harod; The Tel-Aviv Museum; The "Menorah" club in Jerusalem and its chairman, Mr. Max Goldfein; Mr. Gavriel Dabara, Herzliya, who also contributed from his knowledge; Dr. Harold and Mrs. Esther Shapiro (Hameiri).

Finally, it gives us great pleasure to thank Mr. Ezer Weizman for the loan of a film documenting the different stages of the development of the Tel-Hai Monument; Mr. Gerald Burton and the sculptress Lelia Zuaf, who devoted time and energy to restoring the sculptures and reliefs.

Avram Kampf
The Art Committee,
The University of Haifa

With the beginning of the 19th century, the term "Jewish art" becomes ambiguous. The French Revolution had encouraged both Jews and non-Jews to adopt a national identity in addition to a religious one. Moreover, the abolition of medieval guild restrictions enabled the Jew to study art, while his status as a citizen motivated him to contribute his artistic talents to his nation rather than to his particular religious community. Although, as previously noted, portraiture had manifested itself among Jews prior to the French Revolution, it was not until the 19th century that the artist of Jewish origin could free himself from strict subservience to Jewish religious needs and pursue art as an independent discipline. Hence, the record of Jewish participation in the art of the 19th and 20th centuries becomes the history of the contributions of professional German, French, Dutch, and American artists of Jewish origin to the general development of Western art. Few of them have been particularly concerned with Jewish subject matter.

from
Encyclopedia of
World Art

In Germany, early in the 19th century, Moritz Oppenheim (1800-82), one of the first successful Jewish painters, produced a series of genre scenes called "Pictures of Traditional Jewish Family Life," which were somewhat saccharine and shallow. Later in the century, in eastern Europe, artists of Jewish origin — such as Samuel Hirszenberg (1865-1908) and Isidor Kaufmann (1853-1921), who had received their training in the academies of Germany and Austria — also attempted to give visual expression to the Jewish scene. Their minutely realistic narrative renditions of Jewish life in eastern Europe, full of pathos and sentiment, were popular in their day despite their lack of genuine depth of feeling or sincerity. Out of this eastern European school came Baruch (Boris) Schatz (1866-1932), who in 1906 voluntarily left his post as the head of the Bulgarian Academy of Fine Arts in Sofia to help establish the Bezalel School of Arts and Crafts in Jerusalem, which had as its primary aim the fostering of a Jewish art. This aim, although in consonance with the emerging Jewish nationalism, proved unrealizable because western European art was already severing its ties with nationalistic goals.

Nonetheless, several modern artists have succeeded in refracting in their art their specific Jewish religious and cultural background. Foremost among them is Marc Chagall (q.v.), a painter influenced by the cubist school, whose imaginative poetic flights of fancy, drawing heavily on his early childhood experiences in Russia, are firmly rooted in the Yiddish folk idiom. Max Weber (q.v.), one of the outstanding pioneers of modern art in America, conveys, in the elongated, distorted figures and faces of his Talmudists and Hasidim (whom he portrays with poignant lyricism and vibrant color) some of the ecstatic and spiritual intensity of these scholars. These artists, in a genuine rather than an artificial response to a resurgence of ethnicism, attempted to strengthen their ethnic identity by seeking out Jewish motifs.

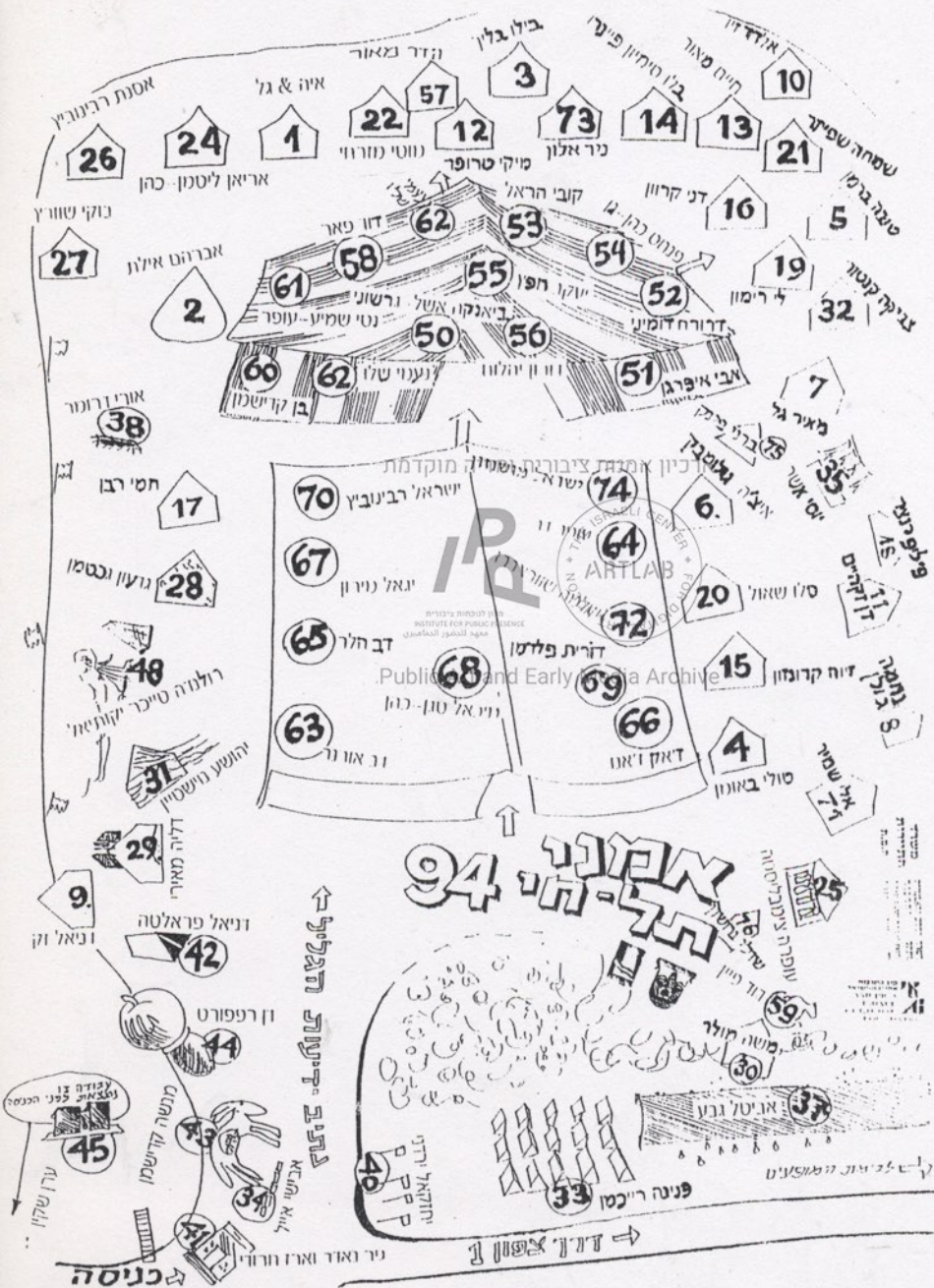
In modern Israel art is little influenced by such European Jewish experiences as ghetto life and worship; religious subject matter, in fact, is rarely treated. Many prominent Israeli artists paint the picturesque sights of the country and its people, using postimpressionist, Fauvist, and expressionist styles; especially among the younger generation there is evidence of great interest in the nonobjective idiom.

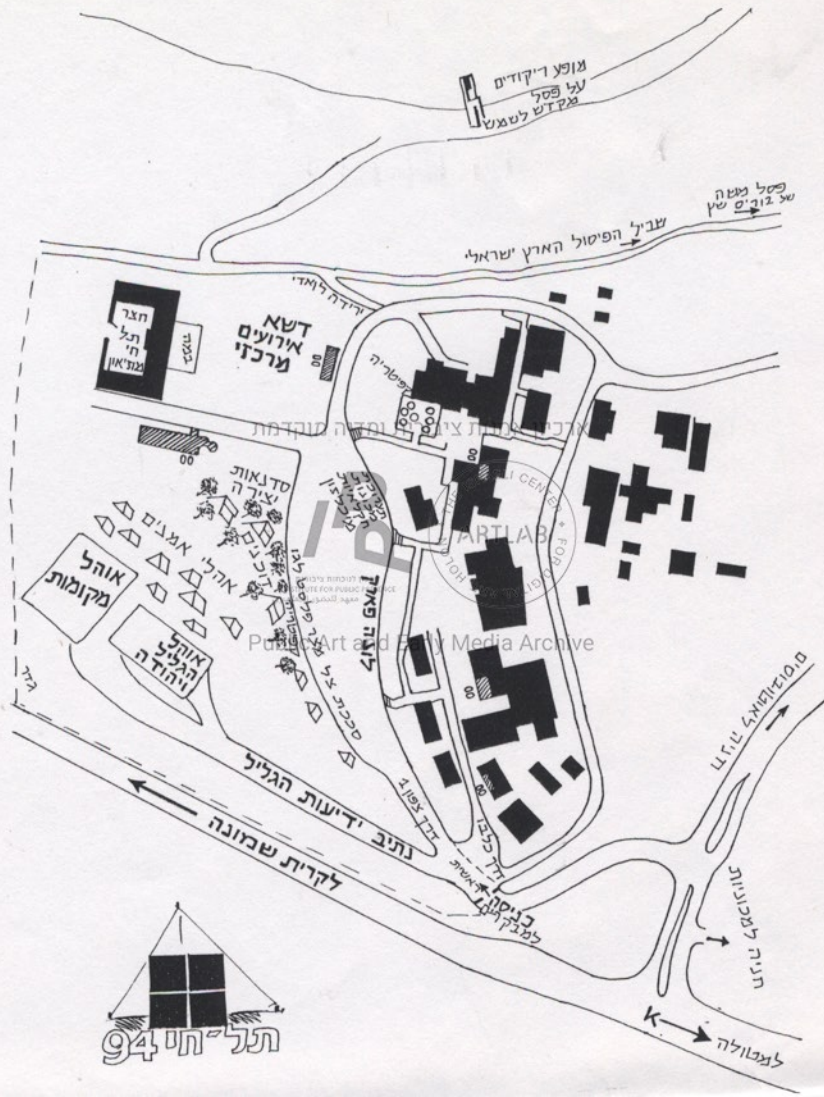
With the beginning of the 19th century, the term "Jewish art" becomes ambiguous. The French Revolution had encouraged both Jews and non-Jews to adopt a national identity in addition to a religious one. Moreover, the abolition of medieval guild restrictions enabled the Jew to study art, while his status as a citizen motivated him to contribute his artistic talents to his nation rather than to his particular religious community. Although, as previously noted, portraiture had manifested itself among Jews prior to the French Revolution, it was not until the 19th century that the artist of Jewish origin could free himself from strict subservience to Jewish religious needs and pursue art as an independent discipline. Hence, the record of Jewish participation in the art of the 19th and 20th centuries becomes the history of the contributions of professional German, French, Dutch, and American artists of Jewish origin to the general development of Western art. Few of them have been particularly concerned with Jewish subject matter.

In Germany, early in the 19th century, Moritz Oppenheim (1800-82), one of the first successful Jewish painters, produced a series of genre scenes called "Pictures of Traditional Jewish Family Life," which were somewhat saccharine and shallow. Later in the century, in eastern Europe, artists of Jewish origin — such as Samuel Hirszenberg (1865-1908) and Isidor Kaufmann (1853-1921), who had received their training in the academies of Germany and Austria — also attempted to give visual expression to the Jewish scene. Their minutely realistic narrative renditions of Jewish life in eastern Europe, full of pathos and sentiment, were popular in their day despite their lack of genuine depth of feeling or sincerity. Out of this eastern European school came Baruch (Boris) Schatz (1866-1932), who in 1906 voluntarily left his post as the head of the Bulgarian Academy of Fine Arts in Sofia to help establish the Bezalel School of Arts and Crafts in Jerusalem, which had as its primary aim the fostering of a Jewish art. This aim, although in consonance with the emerging Jewish nationalism, proved unrealizable because western European art was already severing its ties with nationalistic goals.

Nonetheless, several modern artists have succeeded in refracting in their art their specific Jewish religious and cultural background. Foremost among them is Marc Chagall (q.v.), a painter influenced by the cubist school, whose imaginative poetic flights of fancy, drawing heavily on his early childhood experiences in Russia, are firmly rooted in the Yiddish folk idiom. Max Weber (q.v.), one of the outstanding pioneers of modern art in America, conveys, in the elongated, distorted figures and faces of his Talmudists and Hasidim (whom he portrays with poignant lyricism and vibrant color) some of the ecstatic and spiritual intensity of these scholars. These artists, in a genuine rather than an artificial response to a resurgence of ethnicism, attempted to strengthen their ethnic identity by seeking out Jewish motifs.

In modern Israel art is little influenced by such European Jewish experiences as ghetto life and worship; religious subject matter, in fact, is rarely treated. Many prominent Israeli artists paint the picturesque sights of the country and its people, using postimpressionist, Fauvist, and expressionist styles; especially among the younger generation there is evidence of great interest in the nonobjective idiom.

תל חי 94 TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE

TEL-HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL

PHONE: 06-943731 FAX: 06-950697

המכון לאמנויות

מכללת תל-חי ד.ג. נליל עליון 12210

פקס: 06-950697 מל: 06-943731

בית הספר למחול

באירועי תל-חי 94

מופעי חוץ

"גשר"

נחצר הקמפוס

כוריאוגרפיה: ניצן רביב/שלומית כרמלי
מוסיקה: פינק פלויד

ברוכות הקפיטריה

4-1

כוריאוגרפיה: רותי עתריה

4-2

מוסיקה: קלאוס נומי

4-3

4-4 ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

"אבן ורוח"

ברואי

על הספר "מקדש לשמש" / כרני פינק

המכון לאמנויות
TEL-HAI COLLEGE
מועד לתחילת המסע

כוריאוגרפיה: ונצ'ר בירן
מוסיקה: אורנה

Public Art and Early Media Archive

נכניסה למוזיאון חצר תל-חי

"אדמה וחמה"

כוריאוגרפיה: יעל פיין סבג
מוסיקה: שלמה גרוניך

"תלוי בנקודת מבט" גג הביתן שמול הבמה המרכזית

כוריאוגרפיה: קמה קולטון
מוסיקה: קולאז' ושירת מואזין
קטעים מהסרט "לב פראי"
תלבושות: הלזה יאכו

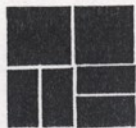
בשטח המטבח

כוריאוגרפיה: רות עתריה
מוסיקה: קווין

נחצר תל-חי

"התחלונה הגדולה"

כוריאוגרפיה: רותי עתריה-נעמה שפירא
מוסיקה: ורדי

תל חי 94
TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ב. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

- 2 -

לכבוד
צוות ארועי תל-חי 94
החברה לארועי תל-חי
מכללת תל-חי ד.ב.ג.ע. 12210
טל': 943731 פקס: 06-950697

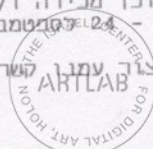
הנדון: דוכני מכירה ותצוגה ב"ארועי תל-חי 94".

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

אנו מעוניינים לשכור דוכן מכירה ו/או תצוגה ב"ארועי תל-חי 94",
אשר יתקיימו בסוכות 20 - 24 בספטמבר 94.

אנו מבקשים מנציגכם ליצור עמנו קשר בהקדם האפשרי על מנת לתכנן השתתפותנו
ביריד.

מכון ליחידות דימויות
INSTITUTE FOR VISUAL PRESENCE
מכון לנכסיו הדימויים

שם המפעל: _____

Public Art and Early Media Archive

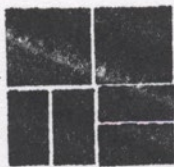
שם המזמין: _____

כתובת: _____

טלפון: _____

תאריך: _____

חתימה: _____

תל חי
TEL HAI 94

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE

TEL-HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06-943731 FAX.: 06-950697

המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ג. נליל עליון 12210
פ.ק.ס. 06-950697 טל. 06-943731

אמנים שושמטון, לצערנו, מהחבורה:

73.
ניר אלון
"מרחק הפעולות המענגות (צעדים)
הצבה: כסא ומושב אסלה, שולחן עטור גומי, חבלים, נורת חשמל ורישום.
מידות כלליות: 70X350X80 ס"מ.

Public Art and Early Media Archive

74.
ישראל מושנזון
"טריטוריה"

75.
ברני פינק
"התבוננות אל המכתובנים במתרחש"

76.
שולי נחשון
"אהל לבן"

העבודות של משה גרשוני וורדה יתום לא יוצגו.

ע"מ פיאנה שואר

03-5182462
02-5179634

אפי'ן סקיצה טאגה של פאנאלי וויאטאם

דורל 24 באטא של פיקט 8 מ"ה

אקולור 8 אקטיר הקונסטרוקציה

היטודות אחרת אפיקטום עוקי

מ"ה הקונה 5x15 מ"ה באשר הקולור

העלמנה אצורה הטפס אדירקטום

אכס משט הצדדים בשלטר צופי

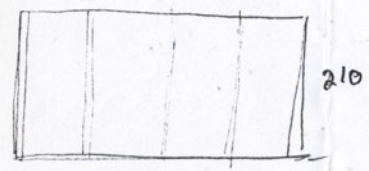
המבנה בסופו הקורה טאר אחר

בצב של 5-10 מ"ה

בניית המבנה יש ארבעה אפוי תאור
בדוח טעם בין הדירקטים המוצגים אפנימ"ם
המאנים תפיה תולות נאון, ב 3 אחרת פיקט 8 מ"ה
מבצב מכאסי חוטא דין הדירקט של מבטאים
האק וצוק דין חוצי המבטאים.

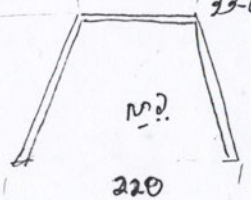
מפ/יות ספריאן 09-570170

מקט-בט

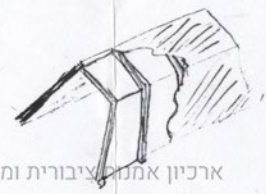
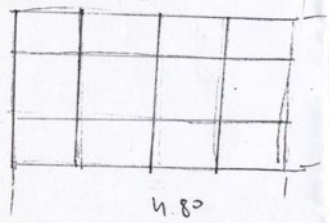

120

מקט-בט

מקט-על אפי' טאלי חוצאי

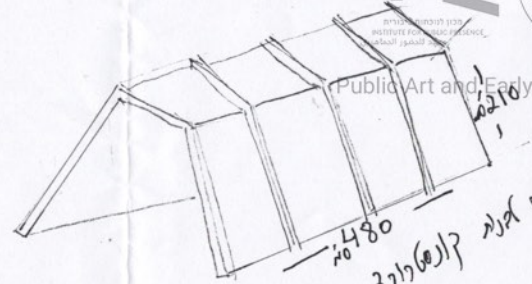

ארכיון אמנותי ציבורית ומדיה מוקדמת

מכון המחקר והמדיה
מרכז המחקר והמדיה

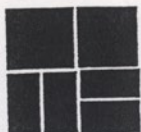

Public Art and Early Media Archive

קדום יש אפני קונסטרוקציה קולור

סופי קולור 15x5 מ"ה (כיוון)

תל חי 94
TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ב. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

הבמה / יצאן-אנס
האדריכלות / המרכז לאמנות, תל-חי

1. Dara Birenbaum זרה בינבאום
"Kiss the Girls: Make them Cry" (7 דק"ה)
1979 "נשק את הבנות: גרום להן לבכות"
2. Michel Auder מיכאל אודר
"Games" (25 דק"ה)
1984 "משחקים"
ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
3. Dara Birenbaum זרה בינבאום
"Technology / Transformation: Wander Woman" (7 דק"ה)
1978 "טכנולוגיה / טרנספורמציה: אשה חיה"
Public Art and Early Media Archive
4. Zbigniew Rybczynski זביגנייב ריבצ'ינסקי
"Steps" (24 דק"ה)
1987 "383 צעדים"
5. John Sanborn & Kit Fitzgerald ג'ון סנברן וקיט פיז'רלד
"Tribute to Nam Jun Paik" (28 דק"ה)
1982 "מחווה לנאם ג'ון פאיק"

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPEN GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל חי י.ב. גליל עיליון 12210
טל. 06 943731

אירועי תל-חי 94

האוצר: גדעון עפרת

- א. אירועי תל-חי 94 יתקיימו בחודש ספטמבר 94 "חוח"מ סוכות" במשך 4-5 ימים.
- ב. באירועים יקחו חלק כ- 40-50 אמני מיצב, כולם מישראל, תל-חי 94 יעמוד כולו בסימן של פיסול מיצבי.
- ג. הנושא המרכזי של "תל-חי 94" יהיה "יהודה והגליל" (ירושלים והגליל) אחד הנושאים המרכזיים בספרות, בשירה, ובדרמה הארצישראלים בשנות העשרים והשלשים. (נושא זה זוכה למשמעות חדשה עכשווית חריפה בתקופתנו, לאור ההתרחשויות הפוליטיות) כאן המקום לפתח גם את נושא המרכז והפירפריה באמנות הישראלית.
- ד. כמחווה ל"מחנות העבודה" והאוהלים של אותם ימים, אירועי תל-חי 94, יתרחשו במאהל שיתבסס על 3 אוהלי ענק, שיוקמו זה ליד זה בסמוך או בשטח המכללה.
- בתוכם וסביבם יתרחשו אירועים שיחפכו את המאהל למרכז דרמטי (תאורה, דגלים, מוסיקה וכו').
- ה. אוהל מרכזי אחד מתוך חשלתשה יוקדש לנושא "יהודה והגליל", ובו יציגו כ- 15 אמנים מיצבים המגיבים לנושא.
- ו. בחללים מתאימים במכללה תערוכה "הגליל באמנות הארץ ישראלית" תערוכה היסטורית של ציורי הגליל משנות ה-20 ואילך כפי שצוירו ע"י גדולי הציירים בארץ (שהגיעו לגליל מיהודה) הציירים: ראובן, גוטמן ואחרים.
- ז. באוהלים אחרים, וניתן להתפרקות נוספת לתוך המכללה (בחללי פנים) יציגו כ- 25 אמנים מיצבים חופשיים למיניהם.
- אמני המיצב הנבחרים יהיו אמנים שחציגו בעבר בתל-חי ואמנים חדשים וצעירים. האמנים יעזרו במימון חומרי המיצב ובמכשור להתקנת המיצבים.
- ח. בהר הסמוך לתל-חי יחנך "שביל הפיסול הארץ ישראלי" ע"י חצבת פסל ארד של האמן בוריס שץ, אבי האמנות הארץ ישראלית.
- ט. במסגרת "אירועי תל-חי 94" יתקיים סימפוזיון בנושא הפיסול המיצבי, בהשתתפות 2-3 אורחים ידועי שם מחו"ל.
- י. האירועים ילוו בקטלוג מקיף, המתעד את המיצבים וכולל את דברי הסימפוזיון. הקטלוג יופיע משום כך לאחר האירוע, יודפס 500- עותקים ויישלח לאנשים ומוסדות.
- יא. יש לשאוף לכך שאתר "המאהל" יועשר בפעילות מירבית. הופעות יום, אירועי ערב ולילה, מיצגים, מוסיקה, יריד חקלאי, מחול ומוסיקה ועוד.

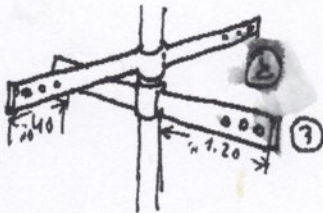
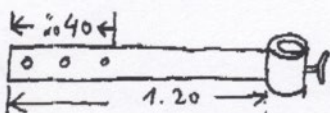
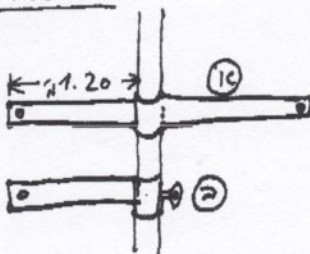
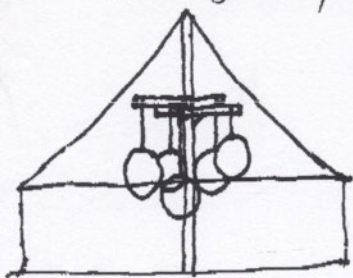
ניהול האירוע	המכון לאמנויות תל-חי
אוצר האירוע	גדעון עפרת
מפיקה בפועל	דיאנה שואף (לבדיקה)
מפיק בגליל	יגאל מרון

יש לחשוב על העסקת יחסי ציבור.

הצעה שהוגשה ע"י גדעון עפרת

בגיבושה של ההצעה הסופית ברצוננו לבנות תקציב ריאלי מאוזן. לקחת בחשבון הטיפול בפסלים הקיימים בהר וחידוש 4 פסלים שנהרסו. הפיכת האירוע האמנותי לאירוע קהילתי מגוון, שיחזיר את תושבי הגליל להזדהות עם האירוע.

ליגאל מירון - אמנון

כ"ה
04-856503

אלון יעל

ארכיון אמנות ייחודית ומדיה מוקדמת

במסגרת פרויקט "המחשבה" של משרד התרבות והעניינים, נערכה תערוכה של אמנות ייחודית ומדיה מוקדמת. התערוכה נפתחה ב-27 במרץ 2004, במוזיאון תל אביב. התערוכה כוללת 80 יצירות (310 יצירות). מושג התערוכה: "המחשבה".
התערוכה כוללת 80 יצירות (310 יצירות). מושג התערוכה: "המחשבה".
התערוכה כוללת 80 יצירות (310 יצירות). מושג התערוכה: "המחשבה".

התערוכה כוללת 80 יצירות (310 יצירות). מושג התערוכה: "המחשבה".
התערוכה כוללת 80 יצירות (310 יצירות). מושג התערוכה: "המחשבה".
התערוכה כוללת 80 יצירות (310 יצירות). מושג התערוכה: "המחשבה".

התערוכה כוללת 80 יצירות (310 יצירות). מושג התערוכה: "המחשבה".
התערוכה כוללת 80 יצירות (310 יצירות). מושג התערוכה: "המחשבה".
התערוכה כוללת 80 יצירות (310 יצירות). מושג התערוכה: "המחשבה".

246783 - FAX
562270101

624648-
050224629

א/ר 3/11

תל חי 94
TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ג. נליל עליון 12210 ISRAEL
PHONE: 06-943731 FAX.: 06-950697 06-950697 פקס. 06-943731 טל.

15

ד/ק 3 חלמל
כיסוי פחים
כיסוי קולטרי בק/אלג
פיכוק
כיסוי בחלל (מלוי)

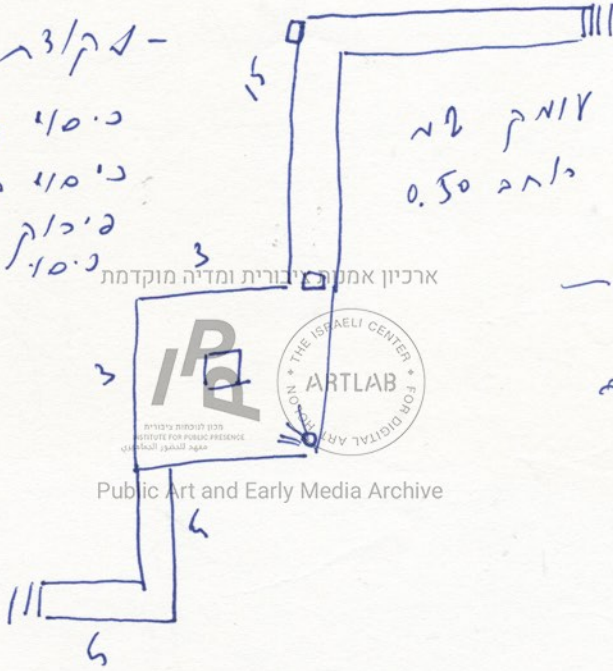
ארכיון אמנות ויזוורית ומדיה מוקדמת

Public Art and Early Media Archive

17 חמק
0.50

2- סלול/ל
סל
סלוליס

40 מטר חפירות תא
- דורך 2x3x3
מציגה

ע-כ-כ ויזואל

חוקר משתתף מולאליס העצמאיים

הצד מאלו - צמח

1. אלו 5x5
2. אלו בהיו כל האפשר.
3. שאלו ואוקם בלמוד אלו המדון, המרכז.
4. שידע האלו גמיה ועד אגמי.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מכון לזיכרון ופרסומים
מרכז אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
מכון לתיעוד והפצה

Ⓢ אגודת אהבה ב-17/9 (יום שני)
יחד עם האמנים שידיבו האלומים המרכזים.

Public Art and Early Media Archive

לדן/ל' -

החוק חופש ו/ החוקה שלחמא בסט -

א/חמא - בסוף החיים...

א"י רמ

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מכון לימודי עכשוויות
מרכז למחקר ופיתוח
מכון לתאוריה ופיתוח

Public Art and Early Media Archive

הדברת בתיקה - ערכו קדוש.

1

העובד לא מודע ל- חי הדבר שהתחיל, עולה,
לכניסה הקולומביאנית של האזור פאזר שדה. היקף
האזור מקבל פנים ואחר. לא יאזר עבודה אדמה בפסגה
הברוכה אלא אמנה בחסד, קמחא קרקס קבאי.
הדבר של פנים דבר של אמנים רבים.

הדבר בתיקה.

- קרקע של אמנה

- 67 אמנים מדינים עבדא במוחא / מסקון.

אמנים בני דורו שנים מקדישמן וביטקאיש ~~אשר~~
אשר נר ירון. מנה וזה. היצירות.

מחזקים - היצירות אורחנות ציבורית שנים מוחזקות. חלק גדול מהם

מוצבים. הנה בעלים סביבה פיסולית.

לא יאזר בסמלית. הנה של סביבה היקפית.

מחזקים שנים. הנה של. רבים של המחזק אמן.

ואר היצירות אמנותיות. כל האלה של.

מאשר.

וידיאו - יעקב מספר אמנה המגממש היקפה ואוידיאו.

עומד בפני האמן אמנה אלה מגממש באמנות.

על כולו זה מקדש בלשון מילוי מדיה.

ע אפשר להוודא באלה של אלה וזה.

מספר אלהים נאמר.

פאליטיקה - התחילה מאז פאליטיקה אין דה קו אלה אין

דה תצה בורה אלה וזה גלגל של אפסות.

שנה אמת מקור עם שעה אמן אמנה.

בה גלה אפס דבר מספר קדושה.

מאשר יהודה והגלגל - האלה דבר עבר פנה למספר אמנים.

והיום זהם להגיוס לקולקטור הבן של אנשי והזקב
 ואנשי הגוף. כמן שני קטנים בלוי הסטוריה של
 הרמקוליה הינה. גם הסטוריה של הקולקטור וההגיוס
 וגם בעת ההגיוס. יחיד האלף הסוף לקן ההגיוס.
 קולקטור זה בעקולקטור. הגיוס. לואמה קולקטור, למטה האלף.
 לשם הסטוריה ואלף.
 מקום - האלף הישן מקדש לאמנה שגורג מקומה
 זו סקולר : הסקולר בת הילוי. מסחורה - מן מילר זה
 חלק של נשי. שיחזר. הסקולר שנתה צורה קולקטור
 עם הגיוס, קולקטור.

האלף - אמנה שנקראת אלף האלף כולקטור שגורג האלף
 אל עקולקטור - שחם קולקטור באגוד לבן.
 ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
 האלף האלף של פנינה חייסין ; אלף הקולקטור
 של עקולקטור קולקטור של קולקטור קולקטור.
 האלף קולקטור - אמנה האלף האלף האלף האלף האלף

Public Art and Early Media Archive

אסמה, שחם, קולקטור - אסמה קולקטור שחם
 חשוי קולקטור שחם האלף האלף
 כמו הקולקטור האלף האלף האלף האלף
 הקולקטור האלף האלף האלף האלף
 האלף האלף האלף האלף האלף האלף
 האלף האלף האלף האלף האלף האלף
 האלף האלף האלף האלף האלף האלף

המכון לאמנויות תל חי

מכללת תל-חי, ד.ג. גליל עליון 12210. טל. 06 943731, פקס. 06 945637

שבת הפיסול הארץ ישראלי

בצמד אולמות תל חי יוקם היסוד לזן הפיסול
הארץ ישראלי, בו ישתתפו ויציגו פסלים
וציורים של גדולי הפיסול שחיו ופעלו
בארץ.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

המכון לאמנויות תל חי
אזרחים וצוותי תל חי
שיהיה בפסלו של משה קאן
איתמר אלורק שבת תל חי
הקיר הקימת אישיות עד אחר ההיסטוריה
של תל חי.

תל חי יוקם בצד לא ערבה הלוחית
הרצת המושג התרבותית אמנותית של
הפיסול הארץ ישראלי.

הפסלים החלוצים ויצגו אקדמיה
אברהם תל חי 94 שנת 20-24

המכון לאמנויות תל חי

מכללת תל-חי, ד.ב. גליל עליון 12210. טל. 06 943731, פקס. 06 945637

-2-

לחודש ספטמבר 1994

הפסל הראשון של יצחק פסל "משה ואהרן הדויד" של ברוך פסל
לדגם בגודל 8 ס"מ

בביתנו, ליד בית הציבורית ומדיה מוקדמת
200 ס"מ, ויצחק פסל
הפסל יוצר על ידי יצחק פסל, ופניו אל

Public Art and Early Media Archive

עם החלפת יצירות שונות.

פסל זה יהיה אנט. תוצה לפסל האחד
של מלניקוב הפורה מרחבה.

בדגם במשך השנים, יוצרו בשביל
פסליו של אורינסקי, זאב בן צבי,
יצחק דרזינגר ואחרים.

שכיף הכיסוף הארצישראלי

האשמה בפס האניה של מניקוב, האשמה בפס
החזק א פ. "השג" של בונים של. סיום השגה
בחזרתי-ת.י. צמח הרעיון ממניקוב ומונח
הנשים "אנצנים", ליד בונים של - מייסד בלש
שגמח ממנה אג האמנה הישראלית החברה,
אל מזרי אלה אמנה חברה.

ליד של היצאה:

צניא פואלסק (22) - "השגה" (עזרה קניאיה, אמנה
אמנה הבכירה אחר מאלה מים, אחר את השולשים,
האור והבאים).

נשי נחמה (33) - "אור" (מקום אינוץ הנחמי -
אור של ארצות, אמנה וצבא אפליים (אור הוא
בין יצוק, אור, לא יצוק).

גומרקין (29) - "השגה" האמנה - מחנה אקסס
מאלר, פוקט וקניאיה פוקט - בקניאיה פוקט אור
השואג. הצורה בנינו צוים אפליים.

איוואן שול (30) - ג.י. 83 - קיר חש בנה,
מחזר האמנה (מנה) שומה, אמנה-נה קול, אמנה
פכסו, צבא מנה (סוגי) צמי ואל צוק אפלי.

(הזנק - אשמה אשמה של אברהם איל (2)).

עצירה בשלוקה -

- ביל ואן-קונד - (3) "האבן הבוערת". החורים מייצגים
זכור אהבתי. השטח העזר שניבדו ומחזק,
הבצור שעדנה היגע וולקאני (במקור הולקרה
מזורה מאמרי הפס שאורה נבאד מבדו אמונים).
- קונדליס נאה (4) גל מ' 8. חומר רק ומלח קלח-
אבן וקלח, חצירה בוך לקשה במקום אהבתי.
- טים אלבריקס - קונדליס - מבדו וולקאני יח/זיים כון
האילנד. הצמין אהבתי - אבן מבדו, לא הרבון אהבתי
הקצמו אף נאלי אהבתי - אבן מבדו, לא הרבון אהבתי
מאבן חו"מ באלה - אבן מבדו, לא הרבון אהבתי
כדף החים והמבדו (בדו - צב"מ מאמרי א הציג)
- פסטיק כ"מ צופה (6) קונדליס - אהבתי
צב"מ. הרמתי - בשטח אהבתי אהבתי
המקשה. וינה - האם צב"מ אהבתי אהבתי
אורד - אהבתי אהבתי אהבתי.
- קונדליס אינטימיות - בלגיה (3) "הנאה לי אהבתי
אשר בצב"מ". אהבתי אהבתי קונדליס אהבתי
צב"מ - אהבתי צב"מ? אהבתי אהבתי אהבתי
צב"מ, אהבתי אהבתי.

יגאל מירון
- צורצור 'עקב (8) ברינה ו-4 צב"מ: פס צב"מ, קונדליס

האצמה, אל מול בנינו העמק, מעמיק את הצמח
לכסוף.

בגלים ביל (11) - "קומפוזיציה נמצא" (כיר צירוף)
פסול בפגס עפי העמיר האמן. (1990)

אלמאי (10) "הר צוק" - (הצנחנים האבנים) תיגוד האצם
לסביבה, לא אמירה צבאי-פוליטי. הקשר בפיעור
הנחלים - חטמה אישית של האמן, ולא סגס צל, העמורים
השחורים כצנחנים.

מאן ילדני בשביל אמטר.

יואכים בנצאן (17) - האמן כילד בקדמית, צנוע
סירוב ירידה למחש ומבצע לעצם אחר, (אף הופצ)
המחשט ויושביו נבגלו. יצירותיו בתפוצה חצופה
באופן. כיון גוש ^{פליצה} מחזרים לפז, קטנים ותבאים
(חמפס 5 פאיים). עומן הבור כעובד נפסל, ~~הצנחנים~~
~~הצנחנים~~ אמטר ו- קרקור.

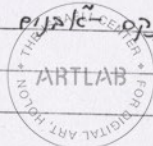
שנש (כיתוב) טיכר - יקועל - "שלט צמחור גמחור"

מבט לואדי - נקודות ציון נראה משם:

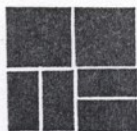
ישראל הצני (באחד תפוזות יצוקה בטון)
 צני קרוון (מנה מרובץ מבנה משוגר, 14-15)
 במרכז 1-4 פומים 1-4 הרומה .
 שושנה הימן - פפרור - כסא/מזבח
 אלסר בן צבי (נראה כך מנביש (ש-חח) - 3 קולטי שלש
 133 פין - קשר, כל אבן 10-8 טון!
 יחיאל שמי - המשכן - פיקוחי בקר מנה בונים סכרים
 או מחזים משנה אל העוף
 בני אפרח אריות אפרוחי יחידה מוקפת מנצנס בלוב
 רוב בואו לנקס - אפרוח צפון

10
 5

מרכז תרבות וטכניקה
 מרכז תרבות וטכניקה
 מרכז תרבות וטכניקה

Public Art and Early Media Archive

TEL HAI תל חי 94

CONTEMPORARY ART MEETING • מפגש אמנות בת זמננו

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ב. גליל ועלין 12210
טל. 06 943731

The "Tel Hai '94 Events" - a contemporary art meeting, will be held this year during the festival of Succot, 20 - 24 September 1994.

The "Tel Hai Events" began in 1980 and are held every three to four years. This event has become one of the most important art happenings in the field of sculpture, sculpture in nature, and contemporary art.

On the Tel Hai College campus and on the adjacent "Sculpture Mountain" works by more than 60 sculptors from Israel and abroad (Kadishman, Micha Ulman, Tomarkin, Danny Karavan, Dennis Oppenheimer, and others) have been placed. The sculpture event is accompanied by dance, music and art exhibitions and recitals and are summarized by catalogs published for each event.

The curator for the "Tel Hai '94 Events" will be Dr. Gideon Ofrat, curator of the Israeli pavilion at the Venice Biennale.

The main subject of this year's event will be "Yehuda and the Galilee", a central theme in the literature, drama and art of the Israeli artistic lifestyle of the twenties and thirties, and a subject which has renewed contemporary meaning.

During the exhibition days symposiums and lectures will be held, the "Israeli Sculpture Path" will be dedicated with the placing of an enlarged bronze cast of Boris Shatz's (founder of the Bezalel art school in Jerusalem) statue "Moses and the Ten Commandments". There will also be dance and music performances and an agriculture fair to celebrate the Feast of Tabernacles.

21.01.92

ישיבת צוות תל-חי 90

נוכחים : דניאל פראלטה; יגאל מירון; דוד פיינ; סצ'י; דן אילון;

דן אילון מסר אינפורמציה על החזקת "הר הפסלים" ופעולותיה של הק"ל בהר. בוצע ניקיון השטח וסימון שבילים, הוכנו שלטי הכוונה שיוצבו באביב בכניסה לדרכים הראשיות.

קטלוג :
מאחר ודבר לא קודם, סוכס שדן אילון ישלח מכתב לפלור בקס על מנת לברר באם הסיכומים איתו עדיין תקפים, במידה ותתקבל תשובה חיובית דניאל פראלטה יכין את החומר למשלוח.

אוצר :
דבר לא התחדש מהישיבה האחרונה. יש להתחשב ברצון של אמנות לעם לשמוע על גישה שונה ומבטיחה. ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת כל המשתתפים היו בדעה שיש לקבל בהקדם החלטה שאנו איתנים בעמדתנו לגבי גידעון עפרת. לבדוק אפשרות של שילוב גידעון ואהרונסון (תלוי בגידעון).

קידום האירוע :
הוטל על דן אילון לטפל בפרסום אהרון ולנסה לגבי ההליכים לבקש מהמועצה כבר בשנה זו תקציב על מנת לקדם הנושא ולהבטיח תשלום ראשוני לאוצר וייתכן להקמת פסל נוסף.
Public Art and Early Media Archive

(נפגשתי עם אהרון ולנסי - דווחתי לו על הישיבה והוא הבטיח לשריין סכום כסף כבר בתקציב 1992. יש לוודא הביצוע).

ולנסי מבקש שיעשה כל מאמץ לשילובם של טולי ואילנה באירוע הבא. הדבר בטיפול.

גן התעשייה תל-חי
פסלו של אופנהיימר יועבר לגן התעשייה וסטף ידאג לתקציב מתאים לשיקומו.

הוחלט בישיבה ליזום ישיבה עם סטף בנסיון לשלבו בנושא אירועי תל-חי והר הפסלים

רשם: דן אילון

08.04.92

ארועי תל-חי 90 +

מפגש אמנות בת זמננו

פגישת צוות היגוי

ביום רביעי 15.04.92 בשעה: 15.00 נפגש בתל-חי, צוות של אמנים מהגליל לשיחה עם גדעון עפרת על התכנית הפרלמינרית שהוא הגיש לארוע תל-חי הבא.

זוהי פגישה שנועדה לכוון ההצעות על מנת לגבש פרוגרמה שאותה נוכל להביא בפני החברים ומוסדות האזור ומשרד החינוך.

אנו מבקשים מכל המוזמנים לקרוא ולפגוש הישירות את ההצעה. ולהיות מוכנים לדיון.

IP
בברכה,

מכון ליסופיות דיגיטליות
מרכז מחקר ופיתוח
מרכז ליסופיות דיגיטליות

דו אייל
מנהל המכון לאמנויות

Public Art and Early Media Archive

ת"ח 15.4.92

ישיבת צוות היג'י אקדמיה איזאל. תל חי 93-94
נאכתיס: גרדון ערית, איצה זמיר צהר, יגאל מרים, דניאל פואלסטה,
דני צהר, חנינה נויפלד, נחמני, החל הכניסיל, דן אאלן.

גרדון ערית הציע את תפסמל דפ' קלוי היסוד א התלפנית הפאליגניטי
אלה תניס לפני מסני שבולות.

הצמ האמא ותיחיד אקלס אהול תל חי מחבש, רק בעיפה ואפסלחתיני
צמח ליילנה. תל חי תתיחמל אק התמלולת אלא בפסולת האנשולי הארץ ואלולס.
מה גם שפיתחיים נכסו למסלול תל חי תיתולת מלפס העול, וילן
הוצ, ים העלמ, מאלול וצוב חוד נטויה.

הפצה התלפנית אק שולת השבליס-שעורית א פסולת הוצ, פיתחיתולת
אפולת אהולת, אקדמיה תפסמל דפ' קלוי היסוד א התלפנית הפאליגניטי.

אלס גישה טכנולוגית התמלולת מאלולת ציגס והסכלת
אק האילול הול אקדמיה תפסמל דפ' קלוי היסוד א התלפנית הפאליגניטי.
יג אהתיקב בערית היחסיס "הוצ" - תרבות" כאלל התלפנית
התלפנית אקדמיה תפסמל דפ' קלוי היסוד א התלפנית הפאליגניטי.
Public Art and Early Media Archive

כז זולת בולל אולת אק יתולו אק היסלס בתל חי ותוסס
משל עבולתיהם אק דור פסלס חוש כמו בוק. וולל, ואלן אהוק,
סבת ואחויס.

מלרבת היחסיס מרכז - פויספיה
הולל הירבזי בתלפנית רבול דלסל במלרבת התלפנית המלרבתית,
המלרבתית האילולפאלית. ושרה התמלולת בקל התלפנית הילול-אסילני.
תל חי מלרבת במלרבת אק שבר זה. יג לחפס בוק אהוק
אק אילול תל חי אהוק אק אהוק מלרבת מלרבת אילולפאלית,
הולל המלרבתית אק היסלס התילול, דירק הילולפאלית האילולפאלית, ואסלפאלית
תל חי פויספיה אהוק.

יג אהוק אהוק אילול מלרבת ומלרבת - אקלול וצוב אילול אק פסלה,
אק מספיק אהוק 4-5 אהוקס מלרבת וצוב אהוקס ושרולס. צירק
אכר אק 5 אהוקס ושרולס וצוב עבולתיהם אכפתלס אק אהוק
מלרבת. מלרבת אהוק אהוקס ושרולס.

אילוץ זה חי הקול יורד במלואו בתוך מלואו, ואפד העם
העיסוק וההתמלגות עם משרד הפיסול בסבד, תתקד מסגרת פנימי
ב"פסול פריפריאלי".

מכאן שתייה התמלגות בלשון רבים: היה זה גלגול החברים-יגם.
תפנימים שתמלגות עם קולו "סבד" - תרבותי, ותפנימים בקולו
פריפריה והתקד.

התקדל יזרכו סימפוזיונים גבורו בגלגולו גלגל, ואליהם יזכרו
גם מבקרים ואנשי אמנות מרחל

גדעון מרדע שבמסגרת אלוסי תל חי נקים קין שתעניק, פרס
הפסול היסטורי, אלתנים מצטיינים, עד היום אין מסגרת גל
פרס מלון זה.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

החל בבילגול - מקבלת התפלה בקוליה הפלגיים, נראה כהילת
הקול גל האמנות הפריפריאלי. מקבלת להפגיש יותר קולו האמנות
האלטרנטיבית. גלגל גם במרחב החסיס הדכטולית של "סבד" תחלת

Public Art and Early Media Archive

בניגול פולטלה - כבר באילו הלפס היתה חניגה מאמנות בסבד.
התחילק שגדעון מרדע חיד לבדלת. "תכן גלגל דקדוקים אלה
מזכר של "פסול אחר" לפני הפעילה למשול יותר פלוראליסטי.
חנינה נילפלה - מלה הקלש שיש לה עם התרמולוגיה. כל מה
גלגל ממש הוא סביב סבד ובתוך הסבד. מחייבת מחשבה על
החל אחרת, הענין, שאלו של הייחודי והדפני.

יגאל מיוק - במזכר רבנו אילת גיל אכיצה אלתנים מלגול ומחול
מתיחסים ל"ה" גלגל. אלתנים מהפניו אלאן הם בליים ~~החל~~,
והתיחסו בלבלולתם אל החר, יצירותם סופות מלג האחרים.
נאצי אלקל רבן מאמנות היוצית עם ובתוך הסבד עד אצרים
המתפיר אלתנים אורבאניים אסבד.

מקבל גלגל אלה זמין אלתנים מלג הסבר, אך ברפולו אילת
כיצה הם מתמלגים עם המקלם. כיצד אלתן רוסי, ילקי אילתים,

מתייחס לזהלז אלקים תרבותי. אחר.
 ימאל נוצר אהאל מה קורה אם האמנים הישראלים הולתינים, אזקל
 אחר השני, ביצעתם וביחסם אל הסכס. חלקם וצגל בתעלה
 ותקום ימקמו עבודה עצמית גלם אצב עבודתם הישנה.
 סדר הערכים: ימאל מצב אכחור קלם ס באוצר, והאוצר
 יחיל ויקד את הושל ואת יחולו גל האיחול.

אלצר וצולר.

צולר הישלי ממילל אמלל את גצון עפרת באוצר האיחול הפל.
 האוצר יבחר את הצלמים כחול הפרוויקט.
 יחד יקצו צולר וצולר עבודתם אחרת הפלל האיחול הפל.
 גצון עפרת מפרק שחול צולר ידעו סלי ואילנה בלומן.
 מוצר האיחול יקצו בתוך פרק זמן קצר.

Public Art and Early Media Archive

נספח:

גן פיסול אהל ישראל.

גצון היחל סולל הצור אמקם לוהלך שפיל תל חי
 מפסלי גל מניקל בחול העבודה ודד אחרת תל חי
 גן פיסול אהל ישראל בו יוצג עבודת יהם גל גבול
 פסל הוקל גל אהל ישראל.

רשם: גן אהל

ת.ח. 15.4.92

נספח:

אן פיסול ארץ ישראל

סיומת הצדה האשנות שהולכת לה גבולן דפית

ה.י.ו.:

יזרת רצון הסיומי של פסל ארץ ישראל, גומא בפסלו של
מאנקוב האריה האגזי יתמשך אליך שפיל תל חי דם חצב העוצאן.
אלוהן שפיל זה שפסל ד"ר הקרן קיימת לישראל יוקם גן פיסול
ארץ ישראל של ציפא יוצבו דבולת משוחצות ומקורות של
גדולי פסלי העולם והפסל בארץ.

תל חי תבניצ בזה שהיא לוקחת על עצמה את האחריות להכניס
המושג התרבותי המקומי של הפיסול הארץ ישראלי.

ההקמה תבוצע בשנים 93 ובעתיד אחריו תל חי.

1. יזרת דפית - ארץ ישראל פיסול פסל

דפית בתל סניף סקיצות רבות של גילוי אידי מנימו.
לפניה אחת אחרת מתוך סקיצות ואחרים פסל מונמנטלי
של דפית.

2. זאב בן 93 Public Art and Early Media Archive

הארי סקיצות ופסלים מוקדם פני יזרת. נמצאים ביו
בתל אביב כחול, חלקם במצב של תפוחיות.
אזקת 2-3 מפסלי ברונזה ואחרים בפסל.
3. בוריס של.

תפוחי ברונזה של מנחם ביו בתל אביב.

לוקים במקום מתאים קיר בקליטת מועד בו יוצבו מספר
תפוחי ברונזה מזה יפוי.

זאב סקיצות חולשניות שזם קבלת תוצר אפריס.

בדיון שהתקיים בזכות הצדה זו, היתה הסכמה כללית של
המשתתפים לאמץ את הדיון. רצון הסיומי זה תואם מדין תל
את מהות קומאן בגליל וממחיש רצון הסיומי ואידיולי, התיישבות
ואינתי, המחקש לאידיולי תל חי והר הפסלים.

רשם: דן אורן

16.4.92 ת.ח.

50 אלף שקל

סכומי תרומות השנה האחרונה ת.ח. 93-94
משך האירוע 3-4 ימים.

הוצאות:

50 000	50 אלפים ישראלים
45 000	הקמת 5 פסלים
50 000	10 אלפי חול
15 000	מיצגים
20 000	סימפוזיון
15 000	הסדרה
35 000	אירועי אמנים
25 000	פרוספקט ופוסטר
25 000	קטלוג

קניין, ספרות, שטח, איתרון אמנותי בדרגת מוקדמת

10 000	הנחת שטח
20 000	הקדמה, תאורה, אולם
20 000	ש.פ. ת.ח.

מכון לתמיכה ביצירות
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
מכון לתמיכה ביצירות

30 000	אירועי ואירועים
--------	-----------------

Public Art and Early Media Archive
* טבלת מידע

25 000	אוצר והוצאתו
30 000	בתי (103)
430 000	סה

הכנסות:

גיוס תרומות:	85	100 000	משרד החינוך 300 000
חברת המלח	85	100 000	מ.א. גלילי עילון
התאחדות התעשיית	60	60 000	קרן אמריקה ישראל 250 000
הפניקס הישראלי	10	10 000	הסוכנות
הסניף	15	15 000	בנקים
מסדה	15	15 000	מסלול ת.ח.
שגרירות	10	10 000	יטק סק
דגון דובל בוקר	5	5 000	משרד אירועי הסביבה
תורג' חול	10	10 000	הסתדרות
תרומות דגור	5	5 000	משרד התרבות
תרומות קטנים	20	20 000	קרן דגבורת המדינה

לגיוס דגור 110 000

למכירת אולם שותפות גיוס
כספים - דגבורת תעלות דגור.

2020000

20 000	קרן דגבורת המדינה
230 000	סה

מאות הפנס של גבולן.

- 1 א נאדם הבנוי.
- 2 אפתי נחמני
- 3 יאסי גרדיני
- 4 בני פלדר
- 5 אלה דמיר
- 6 מר הבנוי.

אפתי

- 1 א 30 י 10 אלה דמיר
- 2 א יאס 12 בני פלדר
- 3 א דנטא 12 סולי ואלנה
- 4 א דוב פיינ 13 אפתי נחמני
- 5 א חנינה 14 יאסי גרדיני
- 6 א סאלו 15 אלה נח
- 7 א חח 16 ? נאדם הבנוי
- 8 א אלסי
- 9 א דב קולס נח הנשיא

המכון האמריקני
תל חי

אבל תל חי 90 +
מקסי אמריקני בת פסגה

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

הבנוי בלישם צולת היגלי

ביום הביע 15.4.92 בלוח 15 נפגש בטל חי
צולת של אמנים מהמכללה לשיחה עם גבולן ופרת
א התבנית הפורמלית שאלו הגישו לאורן תל חי הבא

אין מבקשים מה המלצנים לקרוא לפני השיעור ולת
הבצור. אמיתי ~~המלצנים~~ ואחילת מלכנים לבדיו.

זהו פוסט שרצה לאבן הפצלה על מנת להביא פולקלור
שאלה נאם להביא בפני החברים ואסדות האלה ואשר
החילון

המחבר צולת התא. יאסן את הפסגים

ט"ו ט"ז 11.6.93
בן אילן

תל ח. 94
צורת הפקת אקרים
צורת היגוי 93

בחירת אול"צ

אלה צדון עשרת

בני קונספיה

גיוס קונספיה דגשית תל ח. 94 התנעת האסוף

קונספיה כספות

מ.א. גילוי אילן
התלת המודעה

המבנה לאחוזי ילחי

וצדד תרבות

המבנה לאחוזי ילחי

תקצוב

" 13

מאפד

לצדד

תדונת אמני הגליל

סולא אוליס

יחיד תקלא

גיל רכד, תרבות
ביוגוב

אמני ביוגוב

פזאולות יחודי

הפקת חקלא
לסל ורטיאלי

מוסירה - גל

90 שנת פיס

תל ח. תפ

קונספיה תפדאית

המטן לאמנאות תל ח

צורת תל ח. 94

המבנה לאחוזי ילחי

קונספיה תפדאית

מרים (המבנה) אמני (הגליל)

צורת ילחי

מרכז אמני

חבשה

אליה

דאליים

מרכז תקשורת

תיעוד

סולא אמנאות

הפקת

סיוח מרכזאית

יום הסטודנט

ארגון

אליה

דאליים

קונספיה אמנאות

המטן לאמנאות תל ח

צורת תל ח. 94

המבנה לאחוזי ילחי

המבנה לאחוזי ילחי

רפיק אמני

מסד אמנאות

יכספוי

אמני

מחנך

מחנך

מחנך

מחנך

מחנך

מחנך

מחנך

מחנך

מחנך

מחנך

מחנך

מחנך

מחנך

מחנך

מחנך

קאא 94-90

מפיק חל

יחידות

גיל רכד

פרסום

עמית

מבנה האסוף

תפדאית

סולא אמני

מרכזאית

הפקת

סיוח מרכזאית

הפקת

הפקת

הפקת

צורת ילחי

יחידות

הפקת

מבנה

הפקת

הפקת

16

"תל-חי 80"

מפגש תל-חי לאמנות בת זמננו מהווה נסיון, לא שגרתי, לממש את משני הקשר בין אמנות-חברה-טבע, על ידי חברה אידאליסטית שיוויונית בתוכו של המרחב בה מתקיימת חברה זו.

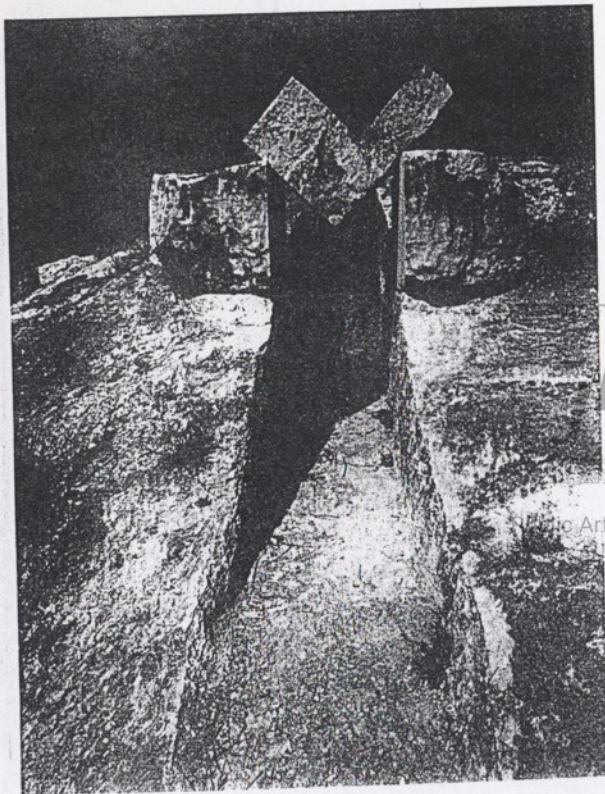
בעצם יוזמת הפעלתו, נועד המפגש בהיבטים יסודיים של יחסי אמן - קהילת אמנים, וויקתם של אלה לסביבה האנושית, שהיא הסביבה המארחת. הסביבה הפיזית, איננה עוד זירת חומר גלם, אלא הופכת לנושא.

תהליכי העבודה, תוך חשיפת האמץ למשמעויות הדומיננטיות של הטף, למיתוסים של המקום, לאמנים המהווים בארוע זה קבוצה מגודלת זמנית, ולקהילה הקיבוצית - ממחישים את רעיון היות האמן עובד-בעל-תודעה, מעורב, קרוב, זאת, משום שיקתו של ציבור רחב - לטבע, ברורה יותר מעניינו בטכסי האמנות המן ציבוריות ומדיניות ההתייחסות אל סלע בולתי, אל חפירה באדמה חומה, התייחסות לעצים במקום קיומם הטבעי, יש לה שורשים בשאלות של קיום וזהות. יש לה הקשרים רחבים למיתולוגיות אישיות וקיבוציות. הרחק מן המוצר האמנותי כמוצר כלכלי תוך והתמודדות של האמנות עם הטבע.

במפגש תל-חי מותקנות כארבעים עבודות בתחום זה המהוות ביטוי חברתי-מבנה מנהלים אלה, ושיתופו של ציבור רחב בהתגבשות המפגש, עושים אותו לנושא חברתי-פוליטי. באזור תל-חי תאגר אויפורמציה העשויה בשפה של אמנות ובחומרי המקום. תכניה - יבעו מהתייחסות לסיטואציות מיידיות. עמדת התנוונות התצפית של מיהא אולמן, בוסתן הרימונים של דב הלר, הכבשים של קדישמן, הן עדויות למצבים ממשיים, עדויות שאינן נוקקות לאשליה: הנוף הוא הסדנא, מאגר החומר וחלל התצוגה. האמן עשוי לפעול כחקלאי, כרועה וכארכיאולוג. רישום הלייור של קרוון, המסנן את הנובי ההיסטורי כבר גלעדי - תל-חי, והדפטי צילומים מערך חדשות עתון יומי על הפגות האזור, שיוצר טולי באומן על שכבת המגן של מקלט - אינם מרחיקים את עדותם ממקום היווצרותם. הם מעידים על המקום ומשמעותו החברתית-פוליטית, אולי בהקבלה לייזום מפגש אמנות בתוכו של הנוף על ידי אנשי המקום עצמו.

אמנון ברזל -

אוצר "אירועי תל-חי 80 - 83"

שילוב בין טבע ואמנות

תל-חי 87

אתנו הוא עברי, ועבור האמנים כאחד, להציב עבודות אמנות בנף האדיר הטמן בחוכו אין ספור משמעויות...

הרעיון היה להמשיך את מסורת 1980 ו-1983 מצד אחד, ומאידך - לפרוש היבטים אחרים מאלה שהובאו עיי האוצר הקודם.

חשיבותו של ארוע תל-חי, בראש ובראשונה, בעובדה שניתן לאמנים חופש היצירה בחלל הפתוח - בניגוד ל"עבודות פנים" המוצבות בתוך מוזיאון או גלריה כחלל מלאכותי, אשר בו מופנית תשומת הלב אל היצירה עצמה בנימוק מסביבתה. הייחודיות שבארוע זה הינה העובדה שאין כאן תצוגת פיסול **בין יבשתיים** - אלא התמזגות ושילוב בחלל המשתנה ובנף הפראי.

בפני האמנים עומדות משימות קשות: מצד אחד להציב **זהות חדשה** בסביבה הטבעית ובו-זמנית להתייחס אל הקיים המשתנה.

האמן עוסק בבעיות המימדים, קנה המידה, חומר, סביבה, תפישה חזותית וחשיבתית, תנאי מזג אוויר, אור וצל, חומרים "חיים ולמים", סטטיות ותנועה. ניחד עם אלו מתייחס גם אל המשמעות והתרבותית, ההיסטורית, החברתית-פוליטית, הגאוגרפית והסמלית של האתר. אני עצמי, ובעיקר האמנים המשתתפים, **חוצים את תל-חי 87** ונארגו על ייחודיות מירבית. המפגש עם המקום הקדום, הנוף המרהיב, בעל מראות רב-גוונים, היו מעבר לכל יכולת תפישה. מקום בו צורות, מרחקים ואור משתנים ללא הרף בין שחר לדמדומים. המרשים והבלתי ניתן להשג בשעות הבוקר - טראה אנשי יותר וקרוב עם לילה... זוהי תפישה חושית מופלאה המאפשרת מיידית לאדם לחוות את עליונות הטבע, לחוות את הגלוי והנסתר בתל-חי, מקום שבו האמן יכול לחיות בדו-קיום אמיתי עם הטבע.

אני מקוה שזוהי רק תחילתה של הרפתקאה ובעתיד, תל-חי תתפתח לאתר ייחודי בו יתמזגו היצירות והדמיון של האדם ויתקיים דו-שיח בין היצר ליצירה ובין הנוף לצופה.

על פיסול בטבע.

באירועי תל-חי תיבדק לגופו של ענין פלישת הטכטולוגיה לטבע, השכפול המכניזי אמנותי, ומגמת הפיסול התפנימי-ריחריט.

סימפוזיון בינלאומי יעסוק בשאלות "תרבות או טבע" "תרבות וטבע" - "מות הפיסול בטבע - האמנס!!!"

לקראת האירוע יוקצו מספר פסלים מעשה ידיהם של אמנים שעבודותיהם לא נשמרו ו/או פסלים צעירים, שפרצו בעשור האחרון אל השורה הראשונה של אמני ישראל.

במהלך האירוע נקיים במבנים שבמכללת תל-חי "תערוכה בתוך תערוכה". תהא זו תערוכה מייצגת של פיסול תפנימי קטן מידות, בה יציגו עשרות אמנים ישראלים מאלה שהשתתפו בעבר באירועי תל-חי ואחרים.

תיבדק ההתמודדות עם המצוקה האקולוגית המטרידה רבים בשנים אילו, מצוקה המוצאת ביטוייה באמנויות הפלסטיות, ואמנויות הבמה.

פיסול פריפריאלי

במהלך האירוע תתקיים תערוכה וסימפוזיון שיוקדשו לנושא הפיסול הפריפריאלי. והתמודדות עם נושא מרכזי ושוליים כאמנות, משכר התרבות המערבית - הנחה או עובדה?

האם קיימת אופציה של תרבות אלטרנטיבית בפריפריה?
כל זאת תוך הצגת עבודותיהם של אמנים ממזרח אגן הים התיכון ומזרח אירופה.

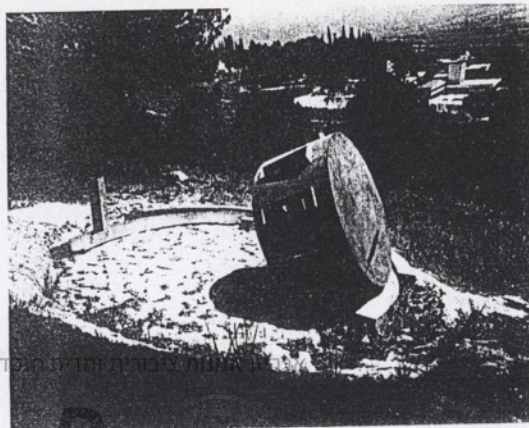
90 שנות פיסול בישראל

מטרות התערוכה:

- א. להציג ולהציג חיוניותו, רב גוניותו ואיכותו של הפיסול בישראל. בשנים האחרונות זוכה הפיסול לתפוס מקום נכבד בעשייה האמנותית. מגמה שיש לטפחה ולעודדה.
- ב. להציג מדגם מייצג של המגמות האמנותיות החשובות אשר קבעו את התפתחותו של הפיסול הישראלי, והמגמות הרווחות בו.

תערוכה זו כקודמותיה, לא באה לסכם באופן מדעי ומחלט תולדות הפיסול הישראלי, מטרנתו ליצור קשר חי בין הפסלים לבין קהל צרכני התרבות.

כמחווה לתשעים שנות פיסול בישראל יונה היסוד לנן הפיסול הארץ ישראלי.

האמנות בישראל ופסל תל-חי

בית המוזיאון תל-אביב
MUSEUM FOR PUBLIC PRESENCE
מוזיאון תל-אביב

תל-חי 94
TEL HAI

אוצר וקדנען עפרת
Public Art and Urban Media Archive

צוות ההיגוי לאירועי תל-חי 94 הציב לעצמו כמטרה להחזיר לאירוע את מקומו המרכזי כמוביל באירועי האמנות העכשווית.

אנו מתכננים אירוע גדול ומכובד בו יטלו חלק עשרות אמנים, מבקרי אמנות, מורים ותלמידים, מהארץ ומחוצות.

תל-חי 94 תתמקם בקו התפר האירופי-אסיאתי. ארוע שיתחבר אל ביה"ס לציור ופיסול בתל-חי, הקהילה הגלילית, קהילת האמנים הישראלית וציבור שוחרי האמנות בארץ כולה, תוך יצירת קשר חי עם היצירה הפיסולית העכשווית בעולם.

התנשרות שחלו בעשור האחרון בבישה אל הפיסול בטבע, מחייבות התמודדות ביחסי טבע/תרבות.

אירועי תל-חי 94 יתמודדו אמנותית וערכית עם הנחות היסוד של "תל-חי 80", שהשתנו

90 Years of Sculpture in Israel

The goals of the exhibition will be:

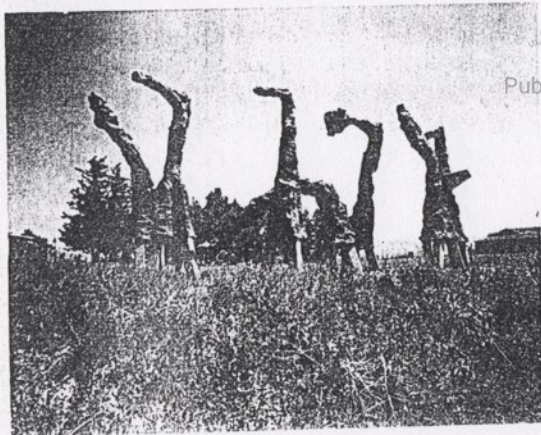
a. to demonstrate the vitality, diversity and quality of Israeli sculpture.

In recent years sculpture has become a more central and substantial part of art activity, a trend which has to be acknowledged and encouraged.

b. to present the leading trends which have molded the development of Israeli art.

This exhibition, like previous ones, does not pretend to be the absolute sum of the history of Israeli sculpture, Our aim is to create interaction between the artists and their public.

The corner stone of the "Israeli Sculpture Garden at Tel Hai" will be laid, as a tribute to 90 years of Israeli sculpture.

שביל הפיסול הארץ-ישראלי

בצמוד לארועי תל-חי יונח היסוד לגן הפיסול הארץ-ישראלי, בו ישוחזרו ויוצבו יצירותיהם של גדולי הפסלים שחיו ופעלו בארץ.

המכון לאמנויות תל-חי ותושבי הגליל נוטלים על עצמם יצירת רצף היסטורי אמנותי, שיחל בפסלו של מלניקוב "האריה השואג" ויתמשך לאורך "שביל תל-חי" שהוכשר ע"י הקרן הקיימת עד החצר ההיסטורית של תל-חי.

תל-חי נוטלת בזה על עצמה האחריות להנצחת המורשת התרבותית אמנותית של הפיסול הא"י. Public Art and Early Media Archive.

העבודה תתבצע לפני, במהלך ואחרי אירועי תל-חי. כבר בשנת 1993 אנו מטפלים בהצגת מונומנט פיסולי מתוך הסקיצות של יצחק דנציגר. הבאים בתור - זאב בן צבי, בוריס שץ ואחרים.

28 ביוני 1992

חומר רקע לישיבת הנהלת המועצה

צוות ההיגוי לאירועי "תל-חי" הבאים הציב לעצמו מטרה להחזיר לאירוע את מקומו המרכזי כמוביל באירועי התרבות העכשווית.

לאור לקחי העבר אנו מציעים להעביר האירוע מחודשי הסתיו לתקופת האביב, לחזור ולעבוד עם אוצר ישראלי, לשלב באירוע את ביה"ס לציור ופיסול ומחלקות המכון לאמנויות.

לתת ייצוג הולם לאמני הגליל במקצועות הציור והפיסול.
לתת ביטוי לצרכים האמנותיים, תרבותיים וקהילתיים של תושבי הגליל.

אנו מתכוונים לקיים במהלך האירוע פעילויות רבות בחצר תל-חי שימשכו קהל ממרכז הארץ, ויחזירו את תושבי הגליל אל האירוע.

ברור לנו שאי אפשר לקיים את האירוע במתכונת מצומצמת ומגומגמת כפי שקרה באירועי "תל-חי 90", שנה חודשים ספורים לפני האירוע לא היה ברור באם האירוע יתקיים או לא.

תכניתו הפרלימנרית של גרעון עפ"י נראית לנו ואין לנו ספק שהיא תגובש במהלך השבועות הקרובים, בתיאום עם מינהל התרבות של משרד החינוך וחברינו בגליל. ובשיתוף מלא של המכללה. בכל מקרה עלינו להתאים היקף האירוע לתקציב ריאלי אותו נובל לגיוס.

Public Art and Early Media Archive

סיכום האירוע הקודם נתון למחלוקת מבחינה אמנותית.
מבחינה כספית עמד הצוות בתקציב שנקבע. בדיקה של שני סיכומים כספיים שמצורפים בזה מורה על גרעון של 37-47 אלף שקל, כאשר המועצה תוקצבה ב- 80,000 שקל, הזרימה רק 40,000 שקל ובדיעבד השלימה ההפרש.

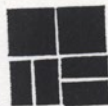
אנו חייבים לאשר את מועד האירוע באביב 1993.
להתחיל מיד בפעילות לגיוס כספים. תיאום עם אמנים ומבקרי אמנות, להפעיל מערכת יחסי ציבור וכו', על מנת לגייס תקציב ריאלי ו/או נקוט בקיצוצים הנדרשים.

אנו ממליצים להשאיר את גובה השתתפות המועצה באירוע בערכים ריאליים עפ"י תקציב שנת 90. מקווים שהסכומים שיובטחו מהמועצה, משרד החינוך, קרן אמריקה ישראל, הסוכנות ועוד יהוו בסיס לתחילת הפעילות וגיוס כספים נוספים.

אישור וטיפול מוקדם בפרוייקט יבטיח השתתפות האמנים הרצויים וגיוס כספים נוספים ממקורות אליהם הגענו באיחור בעבר.

אנו מבקשים מהנהלת המועצה לאשר מיד קיומו של האירוע ולאפשר לנו להתחיל בפעילות נאותה בהקדם האפשרי.

דו"ח איכו
מנהל המכון לאמנויות

28 ביוני 1992

תכנית "תל-חי 93"

- ראשי פרקים תכנית פרלימנרית שהוגשה ב- 04.02.92 ע"י גדעון עפרת.
- א. בהתחשב במסקנות המתבקשות מאירועי תל-חי האחרונים, ובהסתמך על מגמות עכשוויות בתחומי הפיסול בארץ ובעולם - ארועי תל-חי 93 חייבים לחרוג מהקונספציה המסורתית של הצבת פסלים בהר.
- ב. מתבקש עיסוק ביחסי טבע/תרבות והתמודדות עם המצוקה האקולוגית המטרידה רבים בשנים אלו.
- ג. טיפול ביחסי מרכז/אזור, תרבות/המערב, ואופציה אלטרנטיבית של תרבויות פריפריאליות, מכאן התמקדות במזרח התיכון ומזרח אירופה.
- ד. "תל-חי 93" תורכב כתערוכה בתוך תערוכה. תעסוק בשאלה "מות הפיסול בטבע?" ו"פסיכולוגיה פריפריאלית".
- ה. בעקבות המפנה לפסלים קטנים יותר ושיבה אל הסטודיו והגלריות תיערך תערוכת פסלים של האמנים שהשתתפו באירועים הקודמים ואחרים. יצומצם מספר הפסלים שיוקמו בהר.
- ו. שני סימפוזיונים בינלאומיים ילוו את האירועי:
 1. סימפוזיון במערכת הזיקות שבין תרבות וטבע.
 2. סימפוזיון בנושא המשבר בתרבות המערבית ומקומה של האמנות הפריפריאלית.
- ז. הפסלים שיוקמו יהיו של פסלים שעבודותיהם לא נשמרו ו/או פסלים צעירים שפרצו אל השורה הראשונה.
- ח. גו הפיסול הארץ ישראלי - שיחזור והצבת פסלים של גדולי פסלי ארץ ישראל לאורך שביל תל-חי (ראו נספח).

תקציר - דו איכנ

15 אפריל 1992

נספח:

גן פיסול ארץ ישראלי
טיוטת הצעה ראשונית שהועלתה ע"י גדעון עפרת.

רציו:

יצירת רצף הסטורי של גדולי פסלי ארץ ישראל, שיחל בפסלו של מניקוב "האריה השואג" יתמשך לאורך שבייל תל-חי עד חצר המוזיאון. לאורך שבייל זה שנסכל ע"י הקק"ל יוקם גן פיסול ארץ ישראלי שלצידו יוצבו עבודות משוחזרות ומקוריות של גדולי פסלי הנוף והטבע בארץ.

תל-חי תכריז בזה שהיא לוקחת על עצמה את האחריות להנציח המורשת התרבותית אמנותית של הפיסול הארץ ישראלי.

ההקמה תתבצע בשלבים לצד ובמהלך אירועי תל-חי.

רשימה חלקית של אמנים בהם מדובר:

1. יצחק דנציגר - אבי הפיסול בארץ ישראל. יצירותיו מוקדמות ברשות בתו סוניה סקיצות רבות שלא הגיעו לידי מימוש. לבחור אחת או שתיים מתוך הסקיצות ולהציגן בפסל מונומנטלי של דנציגר.

2. זאב בן צבי - השאיר סקיצות ופסלים מגוונים. יצירתו. נמצאים בידי בתו גליה בראור, חלקם במצב של התפוררות. לצקת 2-3 מפסליו בברונזה ולהציגם בשבייל.

3. בוריס שץ - תבליטי ברונזה שלו מצויים בידי בתו זורה. להקים במקום מתאים קיר דקורטיבי מוגן בו יוצבו מספר תבליטי ברונזה מעשי ידיו.

זוהי סקיצה ראשונית שעם קבלתה תעוצב לפרטים.

בדיון שהתקיים בעקבות הצעה זו, היתה הסכמה כללית של כל המשתתפים לאמץ את הרעיון. רצף הסטורי זה תואם מעין כמוהו את מהות קיומנו בגליל ומחיש רצף היסטורי אידיאי, התישבתי ואמנותי, המתקשר לאירועי תל-חי והר הפסלים.

18.03.91

דו"ח ביצוע סופי - "ארועי תל-חי 90"

ביצוע
בהנח"

הוצאות

92,364	15 עבודות קבע לפי 7,000 ש"ח כ"א,	1.
--	כולל חומרים ועבודה	
7,760	5 עבודות ארעיות לפי 5,000 ש"ח כ"א	2.
4,600	3 מיצגים לפי 4,000 ש"ח כ"א	3.
2,207	רכב.	
	רמזור סוכארי	
	מוצגים	
31,715	פרסום, כולל ברושור וקטלוג	4.
8,852	תחבורה - הטסת האמנים לישראל ושכירת רכב	5.
19,969	אירוח האמנים ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת	6.
67,919	מנהלה ואירגון	7.
25,851	ניקיון, סדרנות ושמיכה	8.

261,237

מכון לחשיפה בינלאומית
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
מנהל המרכז האמנותי

הכנסות

40,000	1. מועצה אזורית גליל עליון
60,000	2. משרד החינוך והתרבות
36,837	3. קרן אמריקה ישראל
36,700	4. מכירת כרטיסים
14,920	5. פרסומת
11,420	6. תורמים קטנים
9,749	7. סוכנות
5,000	8. הסתדרות

214,626

סה"כ:

בדקנו את הדו"ח המתאר את פעילות אירועי תל-חי 90, ומצאנו אותם מתאימים לרישומים בספרים.

בכבוד רב,

אדוארד מ. גלילי
רונה זשורואי
קצרים
חשבו

המזכה הנכבד
80000
40000

מאות הפנס של גבולן.

- 1 x נאדם הבנוי
- 2 לפתח נומני
- 3 יאס גרדני
- 4 בני פלד
- 5 איגה דמיר
- 6 יחל הבנוי

לפניו

- 1 √ 30 י 10 √ איגה דמיר
- 2 √ יאס 12 √ בני פלד
- 3 √ דניאל 12 √ סולי ואליה
- 4 √ דוד פיין 13 √ נפתלי נמני
- 5 √ חנינה 14 √ יאס גרדני
- 6 √ סאלו 15 √ אמה ניר
- 7 √ החל 1 √ ? נאדם הבנוי
- 8 √ אלסי
- 9 √ דב קולט כפי הנשגל

המכון האמריקני
תל חי

אלבא. תל חי 90 +
מסגרת אמנות בת פסגה.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

צולת היגאי.

ביום הביע. 15.4.92 בלחץ 1500 נפתח בסל חי

צולת של אמנים מהמלך לשיחה עם גבולן ופרת
אל התבניות הפורמליות שאלו העיס אלכסנדר תל חי הבא.

אנן מברשם מל המלמנים אקטול לפני הישיבה ואל
הפצצה. אלתה ~~המלמנים~~ אלהים מלמנים לבולן.

צולת פקודה גרופה אלכסנדר הפצצה אל מנת להגיש פולקלור
שאלתה נולד להביל בפני החברים ואוסלות הלילה ומשה
החילון

מחלם צולת הפולקלור ילכס את הפסגים

ד.ס. מורוסט 92

ולנס'

שלום רב

הכנתי כמה קטעים ב 4 חזירות
בנושא האירוע שהתקיים ב 1984
(במב') במוצאון ישראל וזרחבי העיר
ירושלים. מקווה שתומר זה יצליח
להעמית כוונות חדשות לאירוע מלחי
1994, מעמית כרגיל לשתף פעולה
ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

בנידון.

מכון למחקר ופיתוח
מרכז למחקר ופיתוח
מכון למחקר ופיתוח

Public Art and Early Media Archive

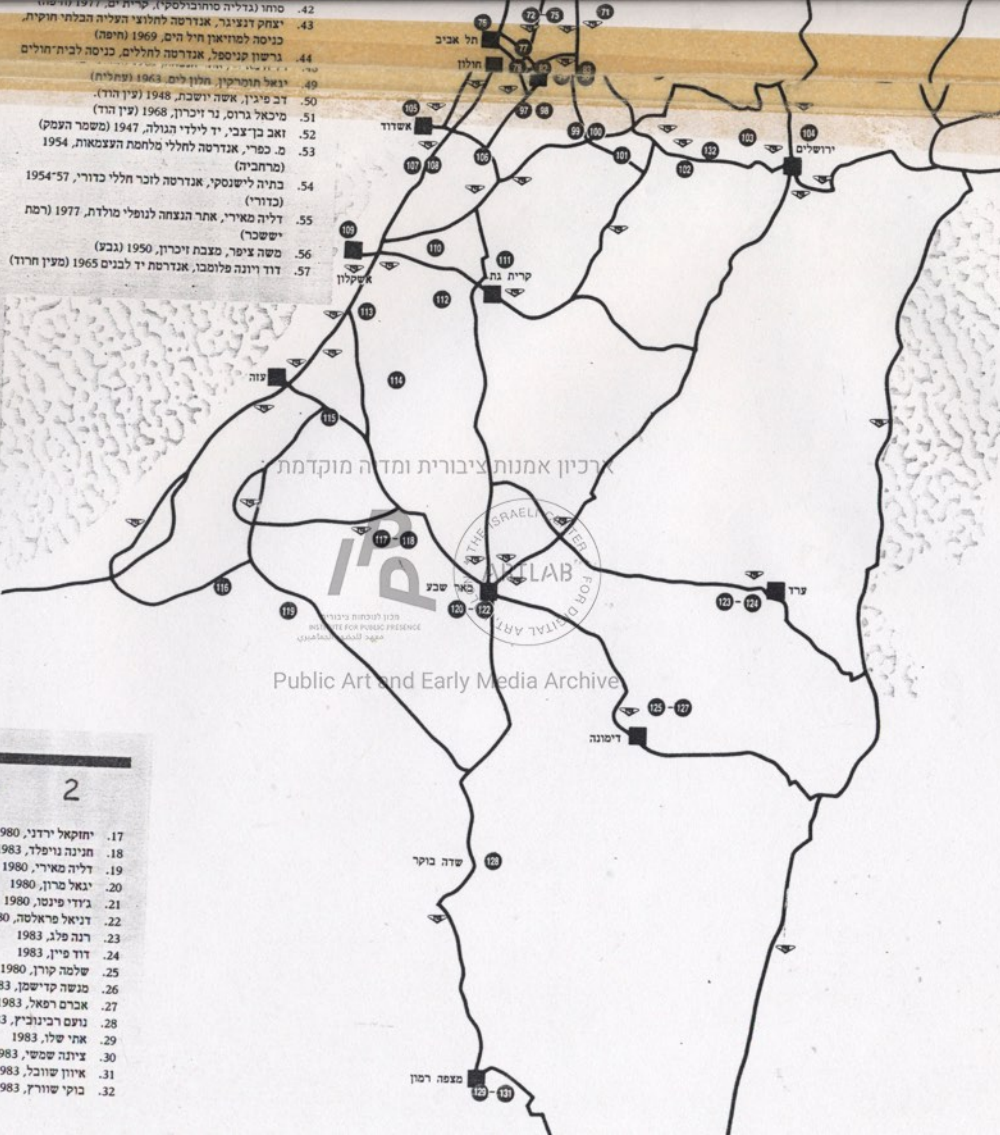
דניאל פואלס'

כפר-סמלד

947719

קטלוג תערוכה
 שמואל מוציאון ישראל
 1984
 Public Art and Early Media Archive

- 42. סחור (גדליה סחורובולסקי), קרית ים, 1979 (קריית ים)
- 43. יצחק נדביו, אנדרטה לחלוצי העליה הבלתי חוקית, כניסה למדינת ישראל, 1969 (חיפה)
- 44. גרשון קניוסטל, אנדרטה לחללי, כניסה לביית חולים, 1963 (תל אביב)
- 49. יצחק חומסקין, חלון כנס, 1963 (תל אביב)
- 50. דב מיגין, אשה יושבת, 1948 (עין הוד)
- 51. מיכאל גרוס, נר זיכרון, 1968 (עין הוד)
- 52. ואב בן צבי, יד לילדי הגולה, 1947 (מספר העמק)
- 53. מ. כפיר, אנדרטה לחללי מלחמת העצמאות, 1954 (מרחביה)
- 54. בתיה ליסנסקי, אנדרטה לזכר חללי כדור, 1954-57 (כדור)
- 55. דליה מאירי, אתר הנצחה לנופלי מולדת, 1977 (רמת ישיב)
- 56. משה צמר, מצבת זיכרון, 1950 (גבע)
- 57. דוד יונה מלומבו, אנדרטה יד לבנים 1965 (עין חרוד)

- 109. יגאל תומרקין, בן שבעי השמש, 1968 (אשקלון)
- 110. נתן רמפורט, אנדרטה, 1950 (גבע)
- 111. צבי אלדובי, גויליט מרשים (קריה נח)
- 112. צבי אלדובי, אנדרטה לזכר דוד 52 גבעתי (חלץ)
- 113. נתן רמפורט, אנדרטה לזכר מרדכי אנילביץ (יד מרדכי)
- 114. דב מיגין, פסל, 1971 (שדרות)
- 115. אריה בן דוד, זיכרון לבונים והמגינים של ישובי הספר, 1957 (נחל עוז)
- 116. יצחק שמאלי, אנדרטה לגדוד 128 (מבסחים)
- 117. מרים חלטי, שוקת מים (אפקים)
- 118. יגאל זמר, אנדרטה לחללי קיבוץ גירצון, 1968 (אפקים)
- 119. אסתר רונני, שני נשרים, 1983 (בין צאלים לבבולות)
- 120. דב מיגין, אחוה, 1977 (באר שבע)
- 121. דני קירואן, אנדרטה חסיבת הנגב, 1963-68 (באר שבע)
- 122. סחור (גדליה סחורובולסקי), פסל, 1973 (באר שבע)
- 123. יגאל תומרקין, אנדרטה, 1963 (עדר)
- 124. מירה רגסי, 1984 (ערד)
- 125. יגאל תומרקין, רכב (דימונה)
- 126. יגאל תומרקין, עידן המדע, 1962-69 (דימונה)
- 127. ישראל הדני, פארק אשכול, 1973 (דימונה)
- 128. עזרא אוריון, שדה מסלים, 1978 (שדה בוקר)
- 129. משה שטרנשוס, פסל, 1962 (מצפה רמון)
- 130. דב מיגין, פסל, 1962 (מצפה רמון)
- 131. קוסא אלול, פסל, 1962 (מצפה רמון)
- 132. נעמי הנריק, אנדרטה מורצי הדרך לירושלים, 1967 (ליד שואבה)

פסלי חוץ בתל-חי

2

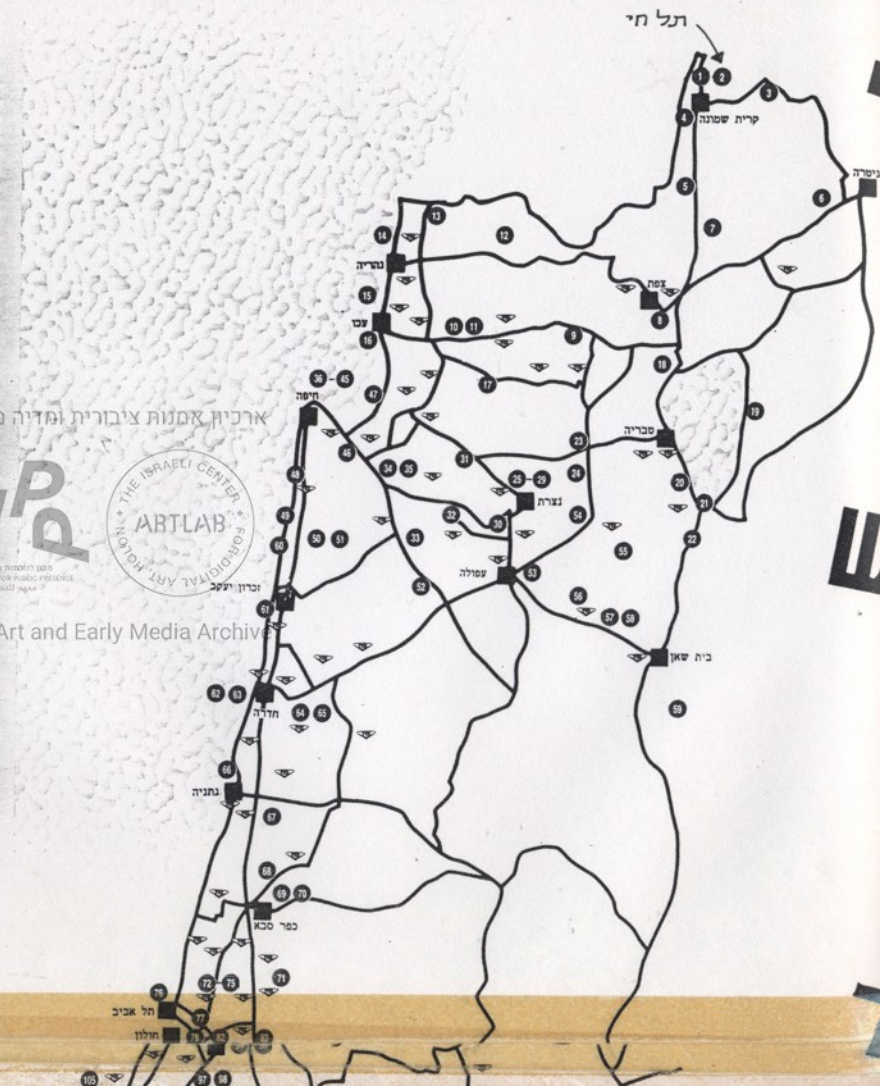
- 1. עזרא אוריון, 1980+1983
- 2. דב אורני, 1980+1983
- 3. יורם אשק, 1983
- 4. מיכה אלמן, 1983
- 5. אילן אורבך, 1983
- 6. אברהם אילת, 1983
- 7. דיני בן חיים, 1983
- 8. טולי (שארל) באומן, 1980
- 9. צדוק בן דוד, 1983
- 10. רוני בן צבי, 1983
- 11. מיכאל גיסליון, 1980
- 12. ישראל הדני, 1983
- 13. צבי הקר, 1980 (ננהרס)
- 14. רועה ועדיה, 1980
- 15. אלישע וולוצקי, 1980
- 16. דב הלר, 1980+1983

- 17. יחזקאל ירדני, 1980
- 18. תניה נויפלד, 1983
- 19. דליה מאירי, 1980
- 20. יגאל מרון, 1980
- 21. גידי פינטו, 1980
- 22. דניאל מראלטה, 1980
- 23. רנה פלג, 1983
- 24. דוד פיין, 1983
- 25. שלמה קורן, 1980
- 26. מנשה קדישמן, 1983
- 27. אברהם רפאל, 1983
- 28. נועם רבינוביץ, 1983
- 29. אחי שיל, 1983
- 30. צינה שמשי, 1983
- 31. איוון שובל, 1983
- 32. בוקי שורר, 1983

פסלי-חוץ ברחבי הארץ

58. דליה מאיר, אתר הנצחה (עין חרוד מאחד)
59. דוד פיין, אנדרטה לנעלים (מפר רוסין)
60. יעקב אפשטיין, אנדרטה ויכרן (כביש החוף, סמוך לעיר כרמל)
61. יגאל תומרקין, פסל חוף, 1974 (קיסריה)
62. סוחו (גדליה סוחובולסקי), שרידה (נבעת אולנה)
63. סוחו (גדליה סוחובולסקי), דיסק (נבעת אולנה)
64. יצחק דגניצקי, פסל (חזרה)
65. יגאל תומרקין, אנדרטה לזכר אלכס ערמוני, 1968 (גן שמואל)
66. משה צפיר, אנדרטה ויכרן לחללי מלחמת השחרור, 1961 (נתניה)
67. בתיה לישנסקי, די לורד מלצ'ס, 1931-33 (חלמיש)
68. דב פיגין, תבליט קיר, 1958 (בית ברל)
69. בתיה לישנסקי, רוקידי ההורה, 1933-34 (כפר סבא)
70. דב פיגין, תבליט קיר, 1967 (כפר סבא)
71. בתיה לישנסקי, די לשלושה, 1958-59 (עיןת)
72. נהג אורלון, אריות, לזכר דב גורנר, 1954 (רמת גן)
73. יעקב לוצניצקי, אריות מצוע, 1953 (רמת גן)
74. יגאל תומרקין, מלחמה ושלוש (רמת גן)
75. אהרון מליניקוב, יהודה המסתורר, 1925 (רמת גן)
76. חלמיש (ראה מהפ ורשימה פורמט)
77. בתיה לישנסקי, אנדרטה לזכר נשכחי אוקראינה, 1957 (נבעתים)
78. יגאל תומרקין, אנדרטה, 1973 (חולון)
79. יגאל תומרקין, גן פסלים, 1971 (חולון)
80. מ. קארה, אנדרטה לנעלים, 1957 (חולון)
81. יצחק דגניצקי, אנדרטה, 1962 (חולון)
82. סוחו (גדליה סוחובולסקי), גולגולת, 1973 (חולון)
83. שמשון מרחב, אנדרטה ששנים, 1952 (ארא ייגודה)
84. קוסט אלול, מעוף, 1961 (נמל התעופה בן גוריון)
85. יחיאל שמי, אנדרטה לזכר חללי חטיבה 8, 1969-70 (נמל התעופה בן גוריון)
86. יגאל תומרקין, קיבוץ גלילות, 1972 (נמל התעופה בן גוריון)
87. ישראל לויס, אנדרטה הצגנים (צריפין)
88. יגאל תומרקין, ליוויים (מלח)
89. יוסף אסא, אתר הנצחה, 1981 (מודיעים)
90. בתיה לישנסקי, אנדרטה לשואות ולחקומה, 1968 (נצר סרני)
91. זאב צ'רנוב, אנדרטה, 1968 (בית חגן)
92. שמיא הבר, פסל, 1962 (הכר האסמי, נחל שורק)
93. יגאל תומרקין, גן פסלים, 1982 (מלחמים)
94. דב פיגין, אנדרטה לנעלים במלחמת העצמאות, 1949 (רחובות)
95. משה שטרנשוס, מורקה, 1963-9 (רחובות)
96. אהרון מליניקוב, מצבה לאליהו ואהלי יו אפשטיין, 1932
97. יעקב לוצניצקי, לחם מצוע, 1952 (נבעת ברנר)
98. יעקב לוצניצקי, סימפוניית החיים, 1959 (נבעת ברנר)
99. משה צפיר, אנדרטה למרוצי דרך בורמה, 1948 (חולדה)
100. בתיה לישנסקי, אנדרטה לזכר מאורעות תרפ"ט, 1937 (חולדה)
101. יחיאל שמי, אנדרטה הפלמח (הראל)
102. נתן רמפורט, אנדרטה מגילת האש (מלון), יער הקדושים
103. זאב צ'רנוב, מצבה ויכרן לציונה, 1939 (קריית ענבים)
104. ירושלים (ראש) אנדרטה לזכר חללי חטיבת הנגד
105. סוחו (גדליה סוחובולסקי), נגלל מלח יצחק, 1972
106. יגאל תומרקין, גן פסלים, 1971 (מלחמים)
107. נתן רמפורט, אנדרטה, 1950 (נבעת)
108. יגאל תומרקין, אנדרטה לזכר חללי חטיבת הנגד
109. יגאל תומרקין, חלון לים, 1963 (נבעת)
110. נתן רמפורט, אנדרטה, 1950 (נבעת)
111. יגאל תומרקין, אנדרטה לזכר חללי חטיבת הנגד
112. דב פיגין, אשה וישיבה, 1948 (עין חרוד)

1. אהרון מליניקוב, האריה השואב, 1925-30 (תל חי)
2. רשימה פסלי חוף בתל חי (מצורפת)
3. דוד פיין, דמות שיש (מעין ברוך)
4. יגאל תומרקין, אנדרטה קריית שמונה, 1968 (קריית שמונה)
5. מ. כפרי, אנדרטה לזכר חללי חטיבת יפתח, 1956-57 (יפתח)
6. צורא אוריון, אנדרטה לגדודי הגולן, 1972 (מרום גולן)
7. גרשון קניסל, אנדרטה לזכר צנחני גדוד 65, 1968 (חולדה)
8. יצחק דגניצקי, אנדרטה לזכר שלמה בן יוסף הרוב מלכות, 1959 (כביש ראש פינה-צפת)
9. דליה מאיר, אתר הנצחה (מפרד)
10. סמי בורנר, פסל נחושת (כרמיאל)
11. דינה גיר, פסל ברזל (כרמיאל)
12. יחיאל שמי, ברזל, 1983 (אילון)
13. יעקב חפץ, שחרור סמי 5, 1983 (אילון)
14. יגאל תומרקין, האווה האחרון, 1983 (אילון)
15. יגאל תומרקין, בראשית היתה הישרדות, 1983 (אילון)
16. ברני פנק, פסל (שלומי)
17. יחיאל שמי, פסל ים, 1964-7 (חוף אבוה)
18. דודא היילנר, די אוטו הירש, 1953 (שבי ציון)
19. סוחו (גדליה סוחובולסקי), פסל, 1973 (עכו)
20. גרשון קניסל, אנדרטה לזכר יום האדמה (מסנן)
21. יחיאל שמי, אב רבנו, 1952-3 (קיבוץ חוקיק)
22. חנה אורלון, לזכר תנחומן אלדרשטיין, חברת קיבוץ, 1949 (עין זב)
23. מתינה אברסון, בדמיין חיי, 1968-69 (כנרת)
24. דב פיגין, די ויכרן לנעלים, 1951 (צפת)
25. דב פיגין, לילה ואיילה, 1940 (אסיקים)
26. יוסף אסא, אתר הנצחה לחטיבת גולני, 1978-82 (צומת גליל)
27. בתיה לישנסקי, אנדרטה לזכר חללי בית קשת והגליל (תל חי)
28. חלמיש (ראה מהפ ורשימה פורמט)
29. יגאל תומרקין, קיבוץ סוסים (נצרת עילית)
30. דליה מאיר, חלונות לנח, 1980 (נצרת עילית)
31. יצחק דגניצקי, קיר בבית התקשורת, 1974 (נצרת עילית)
32. יגאל תומרקין, אנדרטה לשואה, 1964 (נצרת עילית)
33. סוחו (גדליה סוחובולסקי), ברזל (נצרת עילית)
34. יגאל תומרקין, גירוסה (מגדל העמק)
35. יחיאל שמי, אנדרטה לזכר הנעלים, 1953 (הסוללים)
36. מ. כפרי, בחור עובד, 1949-50 (נהלל)
37. בתיה לישנסקי, אנדרטה לזכר חללי כפר יהושע, 1953-57 (כפר יהושע)
38. דוד פולס, אנדרטה לזכר אלכסנדר וייד, 1931 (סבעון)
39. דב פיגין, תבליט קיר, 1974 (סבעון)
40. בוקי שוריק, מגדל של קוביות, קריית אליעזר
41. משה שטרנשוס, קיר פיסולי, בית הבראה הכרמל, 1963-9 (חיפה)
42. יגאל תומרקין, חללי צוללת דקר, קריית ים, 1969 (חיפה)
43. יגאל תומרקין, ככר, קריית ים, 1963 (חיפה)
44. יגאל תומרקין, עשרה נסיונות באנרגיה מילרית, 1971 (חיפה)
45. סוחו (גדליה סוחובולסקי), גשר הנמל, 1972 (חיפה)
46. סוחו (גדליה סוחובולסקי), קריית ים, 1977 (חיפה)
47. יצחק דגניצקי, אנדרטה לחלוצי העלייה הבהול חקית, כניסה למחיצת חול הים, 1969 (חיפה)
48. גרשון קניסל, אנדרטה לחללים, כניסה לבית חוליים
49. יגאל תומרקין, חלון לים, 1963 (נבעת)
50. דב פיגין, אשה וישיבה, 1948 (עין חרוד)

המוזיאון ישראל ומוזיאון תל אביב

PERAKTA

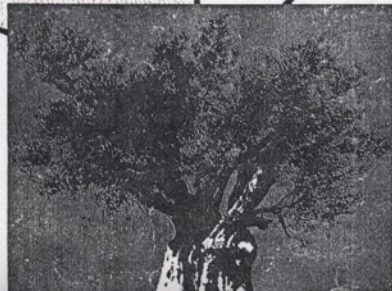
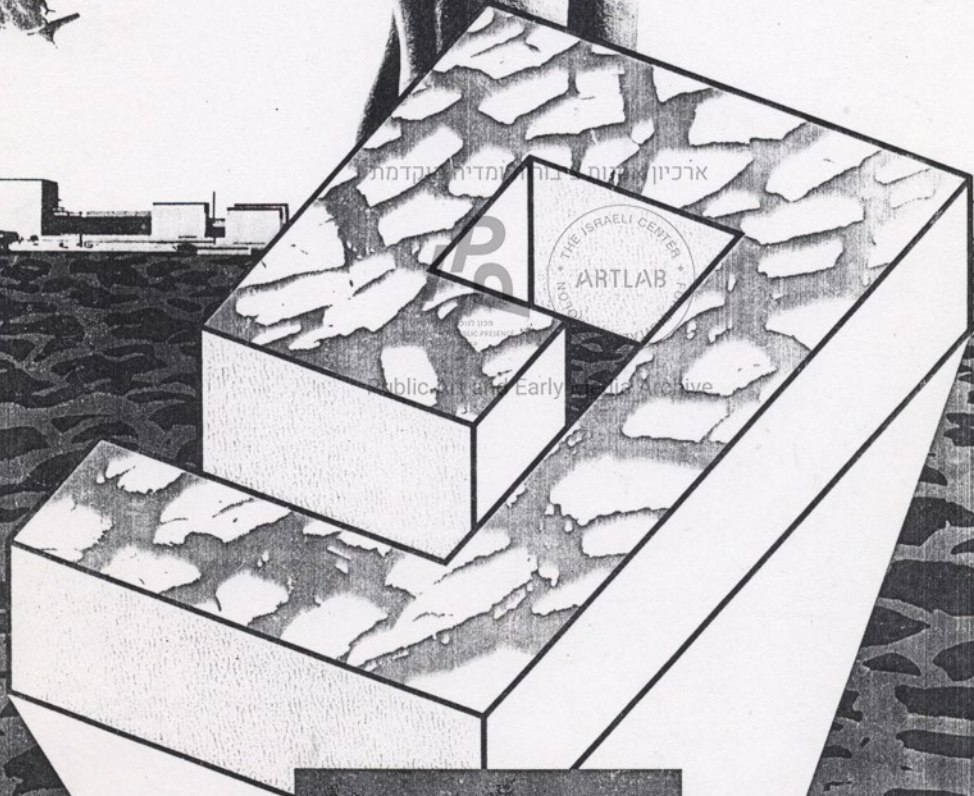
שנות פיסול בישראל

ארכיון תולדות האמנות בישראל

Public Art and Early 20th Century Archive

80 שנות פיסול בישראל

יגאל צלמונה

תולדות הפיסול בישראל, כמו אלו של הציויר, כווננו עלידי המתחים, התרבותיים, והפסיכולוגיים שהשפיעו לאורך השנים. התפתחותו של הפיסול היתה, בדרך-כלל, מקבילה לזו של הציויר למרות שגילתה, בקטעים מסוימים שלה, עצמאות ויחודיות משמעותיות.

האמנות בארץ-ישראל בתחילת המאה ה-20, למעשה, מרוכזת סביב "בית-המדרש לאמנות בצלאל" בירושלים, שנוסד בשנת 1906. למרות שבמסגרתו הוא אמנם הורו כיוור, כחומר, או את מלאכת המיקשה, ולמרות שזמן ומקום, מפורסמים ב"בית-המדרש" כחומר, או את מלאכת המיקשה, היה פסל, היה כשהוא באשר ובראשונה בית-יצור לחפצים שימושיים ולמלאכת-מקשבת. מספר מועט של פסלים נמש "צא מבין כתליו, בורים ש"ן ומור" בצלאל" ביקשו ליצור סגנון אמנותי אחר, ש"ן ומור" מקור, אלא שנסיונות אלה נעשו רק בתחום עיצוב מלאכת המקשבת. הפיסול הסגור ממש "די המורים (והתלמידים) הוגדר כאקדמי-מסורתי. בורים ש"ן עצמו, הפסל הארץ-ישראלי הראשון, היה אמן אקדמי בעל-מוניין לפני שזעה לארץ. הוא התמחה בפיסול בסגנון האקדמי שיועד לפעולה חברתית: תפוצה ציונית והעמקת הרגש הלאומי בקרב היהודים. הוא פיסל את דיוקנותיהם של "גדולי האומה", תאר נושאים תנ"כיים שהיו קשורים למוטיב השחרור מעול זרים (מתתיהו, משה, יהודה) ועיצב בחומרי דמויות של טיפוסים יהודיים אופייניים. תלמידיו של "בצלאל" כיירו עלי-פי אותם דוגמנים תימניים וזכורים ששימשו כמודלים לעמיתיהם הצעירים.

העיסוק בארץ-ישראל בשנות השערים חוטבו עלידי מרכזיותה של בעייתיות חדשה. קבוצת יוצרים שהגיעו אז ארצה, בדרך-כלל לאחר היכרות עם הנעשה בתחומי היצירה, שניאחה אז כחדשנית, באירופה ביקשה לעצב מכלול של "תרבות עברית" מקורית. זו תרבות זו היה לבטא את ההווה הארץ-ישראלית, להקריין תחושת ניתוק מן הגלותיות ולינוק את כוחה מן הקשר האותנטי עם המזרח.

המרימיטיביות הסגנונית היה ללא ספק אחד מאופייני המובהקים של הציויר היהודי הארץ-ישראלי בשנות העשרים. רעיון ההתחדשות הלאומית ותפישת המורח כעולם ראשוני ותמימי, ביקשו באורח טבעי להתחמש בסגנון

יהודה פנ, משה, 1911

המרימיטיביות הולט. סגנון כזה היה קשור גם לנטיה להתפרק ממסורת מערבית קלאסית, אשר נתפסה כמיושנת, כמערכת-לאטנית מדי, כ"גויית" והן כבורגנית - כלומר כסמל של מעמד שהולוצים העבריים התקוממו כנגדו.

ההידרשות למורח הקדום, כאלטרנטיבה לניוון של המערב, היתה בשנות העשרים לעמדה בעלת כאריזמה. היה בכך מעין מתן תוקף מסוים לבעיית הסגנון הארץ-ישראלי, סגנון שיסמן זיקה לזרשי העם היהודי ויבטא את הראשונות של ההווה הארץ-ישראלית.

אחד המאמצים המשמעותיים ביותר בהקשר הזה נכתב על-ידי הסופר הארץ-ישראלי אביגדור המאירי בתוכנה (של התנגדות) לאלכסנדר "שיר השירים", שאורו על-ידי זאב וכן ויצא לאור בשנת 1927. את הניגוד שבין שירי התרבות רואה המאירי בתפישת המונומנטליות המורחית כנגד היופי הנעלם אבל מקטן "המערבי: הפרימדיה כנגד המכנה היווני: להקטנה" זאת קורא המאירי דקאדנס: השוואה דומה עורך המאירי בתחומי הפסולת בין "שיר השירים" לבין שירת הזמרים: אצל המורסו כל המשלים מקטנים על-ידי המשלים, קרישחל דומות לאצבעות ורודות - ואילו בתנ"ך: "כל פרט ופרט של גוף השולמית נדמה לחלק שלם מן הטבע: אפן כמגדל הבלבן", ראשן עליו ככרמל", וכן הלאה... "ליצור", כתוב המאירי, "זאת אומרת: לבנות ולא לפרוט לפרטות, גם לא לחקות את חלקי הטבע לפרטיהם". מכאן, שסגנונו ה"קלאסי" של רבן חוטא לרוח המורח המונומנטלי של "שיר השירים". המאמר נכתב כשנתיים לפני שהאמנים הארץ-ישראליים (גוסמן, שמי, מלניקוב) החלו לצייר ולפסל בסגנון המונומנטלי. יש בו ללמד על ראיית סגנון זה כיסוד חיובי, "קונסטרוקטיבי", אנטי-דקאדנטי (יש לקשר זאת עם המנטליות של חלוצי העליה השנייה). בסגנון המבטא מהותיות "עבריות" ותכניות. המורח הקדום, כמקור סגנוני לאמנות עברית מקורית, קסם לאמנים לא-מעטים בארץ-ישראל. אברהם מלניקוב פיסל "ספינקס" כבר ב-1922, הצגת חבליים בסגנון אשורי ב-1925 והחל לעבוד ב-1927 על מצבת-זכרון לטרומפלדור בתלחי, שצורתה אריה שואג אשורי ומונומנטלי שפניו למורח.

נראה שצורתו של מלניקוב השפיעה על ציירים כנחום גוסמן, שהחל בשנת 1927 לצייר דמויות ערבים בסגנון "אשורי" מובהק.

מלניקוב היה אמנם מוכר ומשפיע אך הוא גם היה כמעט הפסל היחיד שפעל אז בארץ כצד מספר רב של ציירים. שנות השלושים עמדו בסיומן טראומות עמוקות של הישוב היהודי בארץ-ישראל ומשבר בציונות. כבר ב-1925 פרץ בארץ-ישראל משבר כלכלי חמור שבעקבותיו עזבו את הארץ חושבים רבים. למרות התאוששות מסוימת מאוחר יותר, היו שנות השלושים המוקדמות תקופת שפל כלכלי. השלכותיה העולמיות של מלחמת העולם הראשונה בארץ-ישראל, מדיניות זו הביאה ציונים רבים לידי אכזבה עמוקה ויצרה משבר אמנותי בפרספקטיבה הציונית. סיבה שניה למשבר היתה התנגשותה של תנועה לאומית ערבית בפלסטינה, שראתה בציונות אויב. האפתיאזה האוריינטליסטית-רומנטית של היהדות הארץ-ישראלית התנפצה אל מול העימות בין ערבים ליהודים. טבח היהודים בחברון על-ידי ערבים ב-1929 היה אחת הטראומות האקטיות ביותר לישוב היהודי בארץ-ישראל: הוא ערער את יסודותיה של מנגמת ההשתלבות היהודית במרחב. העובדה שהמורח דווקא נטה להקיא מתוכו את היהדות הבאה לתפישת אידאולוגית חדשה של האינטליגנציה הארץ-ישראלית, תפנית אשר השפיעה בחדא גם על תפישת האמנות ועל סגנון היצירה.

עובדה היא שחלק ניכר מאד מאמני ארץ-ישראל נטעו בשנות השלושים לפאריס, ומרביתם חיו ופעלו בצרפת, אם לתקופה קצרה יחסית או במשך שנים רבות. הנשוא המורחני פסק מלעניין את האמנים הארץ-ישראליים. הציויר הארץ-ישראלי הושפע באופן עמוק מציורם של הציירים האקספרסיוניסטים מאסכולת פאריס היהודית (חיים סטיין). מנגמת השינוי לכוון זה היתה חידוש הקשר האדוב עם ההווה היהודית-הישראלית, זו שנחשבה למוקצה מחמת מיאוס בעשירי הקודם, בתקופת האפתיאזה של המורח. מנגמה זו אינה מהותית לפיסול הארץ-ישראלי של שנות השלושים. משה צפר ומשה שטרנשניץ יצרו פסלים טנורליסטים מחוך זיקה ליצירות הפסלים הצרפתים של שלהי המאה ה-19 וראשית המאה העשרים, מאיל. דספי, בורדל ואפילו רודן.

המרימיטיביות הסגנונית היה ללא ספק אחד מאופייני המובהקים של הציויר היהודי הארץ-ישראלי בשנות העשרים. רעיון ההתחדשות הלאומית ותפישת המורח כעולם ראשוני ותמימי, ביקשו באורח טבעי להתחמש בסגנון

המרימיטיביות הסגנונית היה ללא ספק אחד מאופייני המובהקים של הציויר היהודי הארץ-ישראלי בשנות העשרים. רעיון ההתחדשות הלאומית ותפישת המורח כעולם ראשוני ותמימי, ביקשו באורח טבעי להתחמש בסגנון

אהרון פריבר היה הפסל היחיד שיצירתו נעה בין עקרונות של פיסול קלאסי, אם כי מסוגנן וגושי, בהשפעת מאיול לבין פיסול באבן, פרימיטיביסטי, ראשוני וכמו "לא תרבותי" אולי בהשפעת חקליק של הפיסול של מודיליאני. הפרימיטיביזם של אהרון פריבר עושה אותו לחוליה מקשרת בין הפיסול של מלינקוב לבין הפרימיטיביזם ה"כנעני" של שנות הארבעים והחמישים.

הפרימיטיביזם הסגנוני מתקשר בשנות השלושים עם הרעיון שהובע על-ידי יהודים ואנטישמים כאחד ועל-פיו מהווים היהודים כוח אנטי-מערבי ואנטי-קלאסי. כך יכול היה אחד התאורטיקנים של האמנות היהודית, וולדמאר ז'ורד' לכתוב: "...ההתפתחות המהירה של

האמנות היהודית עולה בד בבד עם התנוונות הנורמות המערביות ועם פשיטת הרגל של הנסוראליזם הקלאסי. עם תבוסת המסורת העתיקה יהיו היהודים שליחיה הפעילים ביותר של הנטיה לשינוי הערכים. בתור אויבי התרבות היוונית-רומית אין הם מהססים בפני כל צעד המסייע לירידתה ולפשיטת-רגלה".

הפסל הכולל ביותר של שנים אלו היה זאב כן-צבי, שהתמחה בעיצוב דיוקנות הבעתיים. פסליו מבוססים על שיטה של שכירת מעטפת הפסל לצבעים וזוויתיים בהשפעת הסגנון הקוביסטי. שכורה זו איננה נובעת מצורך בבדיקת צלעות עקרוניות של

הפיסול, כפי שהיה הדבר אצל הפסלים הקוביסטים המובהקים, אלא מן הצורך ליצור מנישט דינאמיים ודרמטיים. מיעוט הפסלים המשיך להיות עובדה מוצקה, ובאחת מחבורות הירחון "גזית" אפשר היה לקרוא: "הפסלים בארץ לא הקימו מתחם את אותה תנועת הרחיתה, שהצליחו לעשות זאת הצעירים. הם גם מתמספר ולא עוררו בחברה את אותה ההבנה המניעה להם כעקב השני פסלים בודדים, המוכיחים שלפנינו שאיפה פסלית רצינית במובן תמיסת יסודות הפיסול".

בסוף שנות השלושים ובשנות הארבעים מסתמן שינוי בדימוי העצמי של היהודי הארצישראלי ובהחושת הוזהו שלו. השינוי הזה קשור במנטאליזם של הדור הצעיר, יליד הארץ, ובהשפעות ההיסטוריות אשר גיבשו ועיצבו את המנטאליזם הזה. המאפיינים של תחושת זהות חדשה זו הם המיתוס של ה"צבר", היהודי החדש, והדגשת יוקמה של האידיל הזה להיסטוריה הקדומה של המרחב השמי. כוכור נדרשו האינטלקטואלים והאמנים בשנות השלושים לזיקה אל המורשת הקדוה הן כאלטרנטיבה למערב השקוע והן, ויבחר, כמימוש הקשר עם הנ"ח ויצירת האנטי-תיזה לעולם הגלול. תופעה דומה למדי התרחשה בשנות הארבעים, אלא שעתה אין העבר הארצישראלי משמש יותר כמודל של חיקוי וכקשר אפשרי עם העבר הרחוק, והוא נמחק כעבר מפרטוראר הרפנציות. לשינוי הזה יש סיבות אחדות:

א. התגבשות רגשות לאומיים בעקבות המאבק בבריטים. הסופר (הפסל או) עמוס קינן מבטא מצב פסיכולוגי זה באומרו: "השומר הבריטי שאתה רואה - ושהיה כאן עוד לפני שנולדת - הוא זר ואינו מאכן. אתה, אתה מאכן. לזר הזה אין מקום במולדת. צריך לגרש אותו". מאבק זה מוביל גם לעיצוב גישה בסיסית אנטי-מערבית.

ב. המאבק בערבים. תקופה של עימותים בלתי פוסקים - הנקראת "תקופת חומה ומגדל" - הביאה לתחושת מצור שהגבירה את הצורך בהוכחת קיום שורשים עתיקים לעם היהודי בארצו. המאבק הזה הוביל לתחושת זהות מקומית יהודית קמורית, הנבדלת מהוהות האיסלאמית-מזרחית. העובדה שניהל מאבק אקטיבי, פטרה את היהודי הארצישראלי מהזדהות עם יהודי הגולה של העבר כקורבנות של פוגרומים. דור הבנים ניסה ליצור אחוס שיבדילו מדור האבות.

האנטישמיות הגוברת באירופה, האיום על הקיום היהודי בגולה ועליבותו של היהודי האירופי, כיוונו את הנוער הארצישראלי להזדהות עם מיתוסים מקומיים, שורשים הוליים מחסרי קונטראציות "הנדיות" (שלייליות מבחינתם) של המושג לקראת אמצע שנות הארבעים מתחזקת המגמה הנ"ל של חופש שורשים במרחב הקדום עצמו. השמעות הראשונות על ממדי השוואה המגמה נסענה בארץ לניחוס מן הגורל היהודי.

ג. ממחצית שנות השלושים ואילך מסתמנת באמנות האירופית מגמה של פרימיטיביזם ארכאיסטי והזדהות למיתוסים קדומים וארכיטיפאליים בעקבות התורה הפסיכואנאליטית של יונג והמגמה הסוריאליסטית (מגמה זאת מודגשת ביחוד בפיסול האנגלי בהשפעתם של מור ופאסטיין). בשנות הארבעים המוקדמות התגבשה בקצות משכילים ("הוועד לגיבוש הנוער העברי") המכונים "כנענים" (יונתן רטוש, בנימין חמון, אהרון אמיר ואחרים). הקבוצה פיתחה תיאוריה אשר הדגישה את קיומו של שכר בין יהדות ישראליות. לדעתם, התקיימה בעבר התחוקה הוהיה ישראלית שחלת חלק מן ההווה הכנענית במרחב. ההווה הזאת התקיימה עד לגלות יהודה.

המנוניזם לא היה הדת היחידה של הישראלים, והם קיימו במקביל מולחנים אליילים. היהדות כאידאולוגיה וכדת כפי שאנו מכירים אותה היום היא, כמו הנ"ח, יצירה של הגלות בבבל ובפרס. שיבת העם לארצו במאה העשרים מאפשרת רנסאנס של ההווה הישראלית האבודה ומחזיק שנות הגלות כולן. התנאי לכך הוא ניתוח מן היהדות. הסופרים והמשוררים ה"כנענים" כתבו בלשון ארכאית על מיתוסים קדומים ותיארו אוריה יצירת, אליילית ופולחנית.

יצחק דגניצר למד בשנות השלושים

אהרון פריבר, אנדרטה לזכר יוסף מרחשקלר, 1929-34

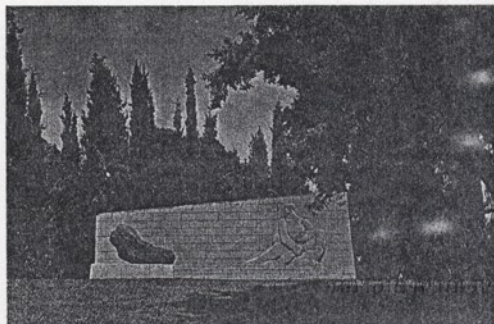
זאב כן-צבי, דיוקן והעוקב חסיד, 1935 (אוסף מוזיאון ישראל)

תקעה סטורנלס, שנות האלולות

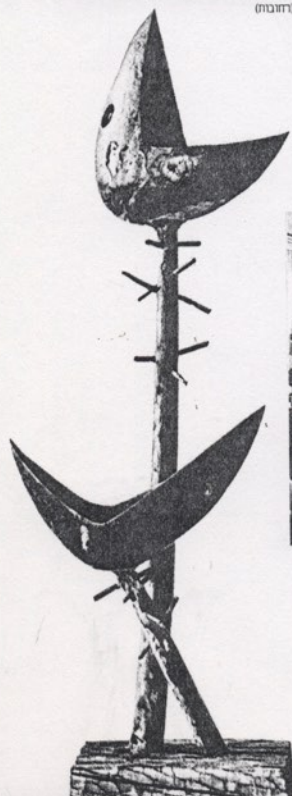
רח"ל חנוך, זחול פוסט 1946

דב פינן, גורדום לנשים למאחזות הנפתאות, 1949 (רחובות)

Public Art and Early Israel

Public Art and Early Israel

דב פינן, גורדום לנשים למאחזות הנפתאות, 1949 (רחובות)

דב פינן, גורדום לנשים למאחזות הנפתאות, 1949 (רחובות)

גם היא מדימויים, חומרים וטכניקות בעלי יוקה לתרבויות עובדי אדמה ונודדים מן ההווה ומן העבר ומחומרים מודרניים תעשייתיים מערביים. בעיית ההווה היא, אם כן, עד היום אחד הצירים שעליו ניתן למפות את תולדות הפיסול בישראל.

שמואל, שולמית, 1951

אדסן, דוד רוקן

עתה נעשה שימוש בפיסול בסכניקות ובחומרים חדשים (ציקה על פי הטבע, פלסטיק וכו' וכו'). אמנים כקדישמן, בוקי שורץ, מיכאל גרוס, בני אפרת ושלמה קורן הציגו בסוף שנות הששים פיסול מינימליסטי או פיסול קונצפט (אם כי לא מינימליסטי אדוק כבארה"ב). חלקם יצרו, אגב, בתחילת דרכם, פיסול ארכאיסטי וידועים לנו מפלי המבות של קדישמן ושוורץ. במגמה זו פעלו בשנות השבעים פסלים צעירים יותר כמיכאל גיטלין ונחום טבת. יש לציין שלפחות ביצירת שני אמנים אחרונים אלה היתה מובלעת גם ביקורת ממשעותית על המינימליזם האדוק המופשט והקיצוני: גיטלין הוסיף לפסליו איכויות הבעתיות וטבת הוסיף לאלה שלו איכויות ליריות וסימן את אפשרות קריאתם כחפצים שימושיים קונקרטיים. באופן שונה פעל גם מיכאל גרוס באותה מגמה. האם ישנה דרך לתאר בקווים גסים וכלליים את מפת הפיסול העכשווי בישראל היום?

א. המודרניזם המאוחר לא ירד ביטוי ביצירות אמנים כנחום טבת וצבי גולדשטיין. פסלים ערשיים שימוש ברמום סמיוס או מובהקים לתולדות האמנות המודרנית, והם מעלים שאלות עקרוניות בדבר מעמדו של הדימוי הקונקרטי בתקופה שלאחר האמנות המינימליסטית אשר הפקעה אותו מתחום האמנות. האמנים האלה מתייחסים לשאלות עקרוניות שהעלה המודרניזם בשנות השבעים ומנסים לפתור בדרך עכשווית יותר. סרן שפיצר, למשל, מקשר צורות מינימליסטיות עם דימויים מוהים למחצה, ויוצק למערכת זו משמעותי אנתרופולוגיות ופסיכולוגיות.

ב. הפיסול הפוסט-מודרניסטי מעסיק אמנים צעירים רבים בארץ (ד"ר גדעון עפרת עומד על כך ברשימתו בהמשך).

ג. קבוצת אמנים צעירים כיעקב חפץ, נעם רבינוביץ ואחרים, וצעירים פחות כמיכה אולמן, מייצגים ביצירתם את צמד הניגודים שהתבסס גם את גישתו של דנציגר ליצירה. מחד גיסא שימוש בשפת צורות ומערכת יחסים בין רכיבים האופייניים לפיסול המערבי של שנות הששים המאוחרות ושנות השבעים, ומאידך גיסא שימוש בחומרים וצורות המקרינים "מקומיות": סלים ואבנים הקלוחים מסביבתם הקרובה של אמנים אלה (מריכת בני קיבוץ) או חפצים וצורות הקשורים לתרבויות "שרשיות" של האזור (כלים, חפצים ומקרקנים הישנים לתחום התרבות החמרית של חברות עתיקות או של החברה הערבית, הכפרית או הכדורית). זהו סוג של "פרימיטיביזם מודרניסטי" המשקף את הסתירה הפנימית של האדם הישראלי: שייכותו לתרבות המערבית מזה ושאיפת האינטגרציה במקום בו הוא חי מזה. למגמה דומה קשורה ההסבה שעברה יצירות של תומרקין בכיוון של יצירת סביבה השואפת לסמליות והמורכבת

65. נחמני, נפתלי

- א. אוהל, 1983
בד, עץ מעובד ועץ טבעי,
150x600x150 ס"מ
(מ.)
השאלת האמן
ב. ארבעה כלי עבודה, 1983
עץ טבעי, גדלים שונים
(מ.)
השאלת האמן

66. נייגר, מרים (נולדה 1948)

- מלכות, 1984
בד, עץ וצבע
(ת.)
השאלת האמנית

67. סוחו (גדליה סוחובולסקי) (נולד 1928)

- א. פסל משחק, 1977-76
עץ ופלדה
על-מאגרמים, הגבעה הצרפתית
פסל משחק, 1979
עץ ופלדה
גבעת-מרדכי, גן תצויה
ג. פסל-תנועה, 1982
פלדה וברזל יצוק
גן סונבורן, ליד שער יפו

68. ענשת, מנחם (נולד 1935)

- א. התהוות, 1969
ברונזה מצופה כרום וצבע,
19x55x69 ס"מ
השאלת מוזיאון תל אביב (מ.)
ב. חתיה, ויקטוריה, נצחיה, 1984
גבס צבוע, 195 ס"מ גובה כל דמות
(ס.)
השאלת האמן

69. מינין, דב (נולד 1907)

- א. מבנה, 1960
ברזל מולחם, 130x295x60 ס"מ
השאלת האמן (מ.)
ב. קצב, 1983
עץ וברזל, 38x70x88 ס"מ
(מ.)
השאלת האמן

70. מלומבו, דוד (1920-1966)

- א. פסל, 1966
ברזל מרוחק, 91x166x221 ס"מ
השאלת האמן (מ.)
ב. קצב, 1983
עץ וברזל, 38x70x88 ס"מ
(מ.)
השאלת האמן

71. מראלטה, דניאל (נולד 1933)

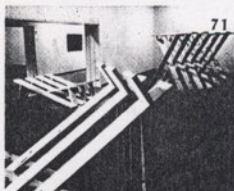
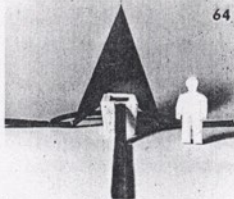
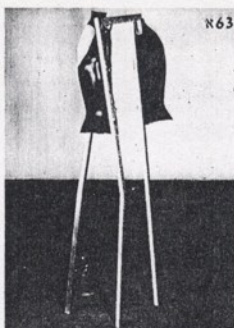
- א. ללא-כותרת, 1984
עץ תעשייתי, 55x990x200 ס"מ
השאלת האמן (מ.)
ב. ללא-כותרת, 1984
עץ תעשייתי, 110x470x290 ס"מ
השאלת האמן (מ.)

72. מריבר, אהרון (נולד 1902)

- א. ראש
בולת, 20x25x30 ס"מ
השאלת מוזיאון תל אביב (מ.)
ב. עירום, 1939/40
אבן מלאכותית, 93 ס"מ גובה
השאלת מוזיאון תל אביב (מ.)

73. מרמינגר, אלון (נולד 1959)

- קטע נוף, 1984
בולת ומים, 47x90x20 ס"מ
השאלת האמן (ס.)

דניאל מראלטה, תערוכה במוזיאון תל אביב, 1982

57. לישנסקי בתיה (נולדה 1900)

- א. צניעות, 1927-28, ברונזה, 11x10.5x44 ס"מ
השאלת האמנית (מ.)
ב. כאב, 1929
עץ, 11.5x9.5x36.5 ס"מ
השאלת האמנית (מ.)
ג. החלוק, 1929
ברונזה, 12.5x11.5x34 ס"מ
השאלת האמנית (מ.)

58. מאור, חיים (נולד 1951)

- מאלי-ידע ופומפיה עד נפילתו של יעקוברוס, 1983-84
סניקה מעורבת, 250x900x500
השאלת האמן (ת.)

59. מאירי, דליה (נולדה 1951)

- ללא-כותרת, 1984
בולת וברזל, 120x100x180 ס"מ
השאלת האמנית (מ.)
ב. ללא כותרת, 1984
בולת וברזל, 130x80x100 ס"מ
השאלת האמנית (מ.)
ג. שקתות, 1983
בולת
רחבת מיל, גן הפעמון

60. מוז, דוד (נולד 1955)

- סביבה פיסולית, 1984
עץ, צבע, פלסטיק ואבנים
השאלת האמן (מ.)

61. מורחני, מנחם (נולד 1946)

- א. ויהא-אפיה, 1984
פברגלאס, מחבת, לבנים ומים
400 ס"מ קוטר, 1200 ס"מ גובה
השאלת האמן (ת.)
ב. אפרוחים, 1984 (תנועה)
מיצג (ג.)

62. מחותן, חוה (נולדה 1925)

- א. עבודת גיא בין הינוס, 1984
אדמה ושיקים
השאלת האמנית (ו.)
ב. עבודה, 1984
בולי עץ, עופרת ובד
השאלת האמנית (מ.)
ג. מנחה, 1963
עץ, 40x120x50 ס"מ
השאלת האמנית (מ.)

63. מקנב, ג'רי (נולד 1951)

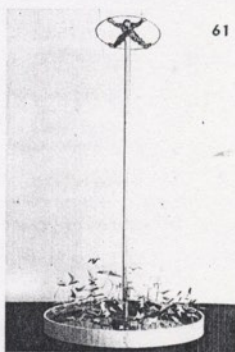
- א. ללא-כותרת, 1983
עץ ומתכת צבועים
השאלת גבי קרין מוס (ת.)
ב. ללא-כותרת, 1983
מתכת ופוליאיסטר צבועים
השאלת האמן (ת.)

64. מולר, משה (נולד 1950)

- מעברים III, 1984
ברזל, בלוקים וחוכית,
600x1100x400 ס"מ
השאלת האמן (ג.)

דוד מוז, חדר הדת האשורית בירקנאט מזלוד, ניו-יורק, 1984

מהאריה ועד הטנק

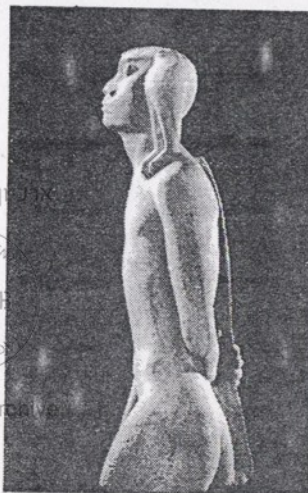
היום, יפתח בירושלים פסטיבל ישראל. אל, כדי להמחיש את התפיסה המב- קשת לקיים אינטגרציה מירבית בין המקום ובין התוכן האמנותי של הפסטיבל - ישמעו ויראו האירועים הראשונים לא באולם סגור, אלא בחוצות. אומנם, צילי- הפתיחה התגייס - מעמד העניבות השחורות - יישמעו רק מחר בערב, אך יריית הפתיחה של הפסטיבל תיירה כבר היום בצהריים, ברחבת מוזיאון ישראל - ומשם ייצאו המזמנים והמח- מנים לכמה תחנות ברחבי ירושלים. פסטיבל ישראל, ירושלים, יפתח, איפוא, בתלכות חוצות.

תלכות החוצות תסקור, בהודמנות תגיות זו, את האחרים העיקריים שבהם תחקים תערוכת 80 שנות פיסול ישראל, שהיא היצוג המרכזי - אולי היחיד - של האמנויות הפלאסטי- יות בכלל תכניו האמנותיים של הפסטיבל. האמנויות הפלאסטיות מבקשות מאז שנים רבות להשתלב איכשהו בפעילות פסטיבל ישראל. מעולם לא הגיעה השאיפה לידי מימוש, אולי משום שהפסטיבל היה כל השנים נטול מוקד גיאוגרפי. עכשיו, כאשר חוברו יחדיו הפסטיבל וירושלים - ובירושלים קיים גורם אמנותי כה נכבד כמו מוזיאון ישראל - נוצרו אפשרויות חדשות.

מאת עמנואל ברקדמא

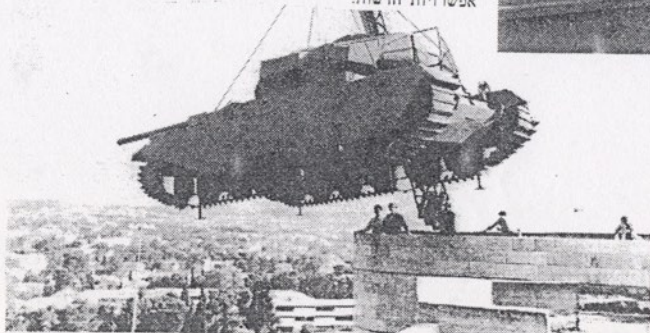
דניאל מראלטה

יצחק דנציגר, "נמרוד", 1939

אברהם מלניקוב, "האריה השואג"

טנק על גג תיאטרון ירושלים, סמל לאלימות, במסגרת אירועי "80 שנות פיסול"

פרסם 2, דעות האחרונות

הי השלמים
אשרה תיק יאס און

גרעיני יוסי
40 רופין
63457 ת"א
טל/פקס: 03-5224405

"פרוייקטים באמנות"

יעוץ
בניה, הקמה, שיפוץ
שיחזור ואחזקת פסלים

14.4.93

לכבוד
מר טטף ורטהימר
גן התעשייה - תפן
תפן

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

טטף שלום, מכתב זה עוסק בענייני פסלים מוזנחים ואני מקווה שתתפנה לקרואו עד סופו.

ברצוני להודיעך כי סימתי לשפץ ולהציב את פסלו של ד. אופנהיים. אמנם המבצע התארך, אבל סוף טוב ותכלית טוב ואני מקווה כי ידעו באי גן התעשייה בתל-חי להכיר וגם להוקיר את הפסל.

מכון לחיפוש ביטויים
מכון לחיפוש ביטויים
מכון לחיפוש ביטויים

כאמור אני בענייני פסלים מוזנחים והלן סיפור קצר:

מזה כ- 10 שנים מונח בחצר מכללת תל-חי פסל מתכת של הפסל הישראלי מיכה לורי.

מונח זו לשון המעשה, הסיפור הוא ארוך ולא כאן המקום לפרט אבל בגלל "בעיות תקשורת" בין האמן לאנשי תל-חי נוצר מצב שבו האמן "נטש" את הפסל וכך גם אנשי תל-חי. (נכון יהיה להדגיש כי מאז התחלפו המכונים אנשי תל-חי).

הצעתי היא שהפסל "יעבור" לגן התעשייה בתל-חי (בהשאלה, במתנה, בתשלום...) בהסכמתך, הסכמת אנשי תל-חי וכמובן הסכמתו של האמן.

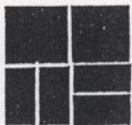
נראה לי כי האמן יסכים לשפץ הפסל ולהצבתו המחודשת.

אני מוכן לקחת על עצמי את הקשר עם האמן בכל הקשור לשפץ הפסל והעברתו. יש להדגיש כי הפסל זקוק לשיפוץ ואולי גם "ליצור" מספר חלקים אשר נעלמו. (בזמנו עבדתי עם האמן בבניית הפסל).

אשמח לקבל את תשובתך.

בברכה
יוסי גרעין

העתקים:
דנלה - מכון אמנויות תל-חי
אריה דהן - גן תעשייה תפן

תל חי 94

TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

מחלקת לאומיות
מכללת תל חי
טל. 06 943731

17 באפריל 1994

לחברי צוות "תל-חי 94" לחברי הנהלת "החברה לארועי תל-חי"

לחברים שלום,

בגדול, כל הפעילויות הקשורות בארגון הארוע ותכניו נמצאות במהלכים מתקדמים.

אנו נתקלים בקשיים גדולים בגיוס כספים במשרדי ממשלה מסויימים, ובמוסדות.

חברי הנהלת החברה במועצה, ובמכללה עושים כל שביכולתם לסייע בידינו, ומקווים שנראה תוצאות בהמשך.

למעלה מ- 70 אמנים, בכירי הפסלים ואמני המיצב בארץ, אישרו השתתפותם, ורובם כבר הגישו בקשותיהם הייחודיות.

אנו זקוקים ל- 2 אוהלים גדולים, נכרע מובטח רק אחד - האוהל של תיאטרון חיפה. ול- 30 אוהלים רגילים וגדולים של הצבא. בעוד כשבוע נפגש עם אנשי פיקוד צפון ואנו מקווים שייסיעו בידינו. יגאל מירון, והרצל, מרכזים את כל הדרישות הלוגיסטיות של הכנת הארוע והציוד הדרוש לתצוגה ומופעים, מסייעת להם יפה.

מחלקת לאומיות
מכללת תל חי

במהלך הקיץ נטפל בפסלים קטנים, תיקונים והחלפת מוטות השלטים הקיימים, בעמודי בטון. כמו כן, נחדש 2-3 פסלים שהועתקו ממקומם בשל פעולות פיתוח בשטח.

פסל "משה" - בורץ שץ.
האמן הירושלמי, אמברזיו, עוסק עתה בהעתקת פסל הגבס ובהגדלתו למידות של 2.20 מ'.
לאחר מכן יועבר הפסל לא.פי. יציקות בנתניה ליציקה בברונזה.
אנו מקווים להציב את הפסל במקום שיבחר בסוף אוגוסט.

הקרו הקיימת לישראל והאחראים על המחוז הבטיחו סיוע בהחזקת הדרכים המרכזיות בהר, ניקיון מסביב לפסלים, שביל חוצה הר, בתיקון הקרוב של גדרות, באביזרים ובציוד שבקשנו.
ועל כך יבואו על הברכה.

אוצר -
גדעון עפרת סיים קביעת האמנים שיטלו חלק בתצוגה של המיצבים, ומטפל עתה בהכנת תערוכת "הגליל באמנות הארץ ישראלית".
בביקור הקרוב של גדעון בתל-חי, נחיל בגיבוש התכנית האמנותית של הסימפוזיון וההרצאות.
נכין תשתית לצוותי הדרכה מקרב תלמידי המכון ואמני הגליל.
כמו כן, נקיים מפגש עם אנשי כפר גלעדי על מנת לקבוע מקומו של פסל "משה".

יחסי ציבור ופרסום
שמשון קריסטל יחצ"ן של הארוע סיים טבב ראשון של פרסום בעתונות, ובשבועיים הקרובים אנו מתמקדים בגל פרסום שני, כשבמרכזו פסלו של "משה".

לאחר מכן נקיים מסיבת עיתונאים בה נציג הארוע, האמנים המשתתפים ונדאג לכתבות כיוסוי.
מטפלים בקבלת חסות של אחד מעתוני הערב, או רשת המקומונים של שוקן, ובהכנת כיוסוי הארוע "עי העתונות, הדיו והטלויזיה".

תל חי 94

TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ב. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

לכבוד:

9 במאי 1994

נכבדי,

בתאריך 28 - 20 לספטמבר 1994, נקיים בתל-חי, את הארוע המסורתי התלת-שנתי של "ארועי תל-חי".
במרכז הארועים יעמדו השנה כשבעים מיצבים שיוצגו בתוך אוהלים שונים, מוקפים בפעילות מופעים, והתרחשויות תרבותיות שונות, שיהפכו את האתר כולו לאטרקציה "ירידית", בעלת ערך אמנותי - חריות מיוחד במינו.
אוצר הארועים השנה, הוא דר' גדעון עפרת, אשר הציב את נושא - "הגליל ויהודה", כנושא מרכזי של המיצבים.

במסגרת "תל-חי 94", אנו מבקשים להציג בתוך מרחב האתר "חצר תל-חי", תערוכה של ציורי הגליל, כפי שצוירו בשנות העשרים והשלשים.
תערוכה זו, "הגלילה" - שמה, תכלול כחמישים ציורי גליל של מיטב ציירי ארץ ישראל, שירכזו ממוזיאונים ומאוספים פרטיים. התערוכה תלווה בקטלוג, שיכלול גם מבוא הסטורי של האוצר.

למותר לציין, שאנו מתחייבים לשמירה מירבית, להעברה, והחזרה מקצועיים ומיידים, לביטוח נאות, ולתנאי תצוגה הולמים במוזיאון.

כמובן שנציין בכיתוביות ובקטלוג את מקור העבודות, אלא אם כן נתבקש אחרת.

בקשתנו לקבל מכם בהשאלה למשך שבוע את היצירות כדלקמן:

1.
2.
3.
4.
5.

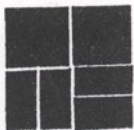
הננו מודים לכם על שיתוף הפעולה ומקווים להענותכם, שבעקבותיה נתאם פרטי הביטוח, הובלה, וכו'.

בברכה רבה,

עליזה זהר-עמיר
מנכ"ל
מכללת תל-חי

דן אילן
מנהל ומפיק
"תל-חי 94"

דר' גדעון עפרת
אוצר
"תל - חי 94"

תל חי 94 TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל חי ד.ג. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

6 ביוני 1994

לרכזי המשקים
לרכזי ומנהלי מפעלים
יזמים ואמנים

הנדוו: השכרת דוכני מכירה ותצוגה ב"ארועי תל-חי 94".

"ארועי תל-חי 94" המפגש החמישי של אמנות בת זמננו, יתקיימו בחג הסוכות 20 - 24 לספטמבר 1994 בכיון אמנות ציבורית ומדיה מקומית

אנו מקיימים הפעם יריד ענקי של ארועי אמנות ותרבות, בו ישולבו חגיגות חג האסיף - חג התפוח.

הארועים יתקיימו במאהל ענקי, שוקם בשטח שבין מוזיאון חצר תל-חי והכביש הראשי, ובשטח מגרשי החניה הפנימיים של המכללה.

תצוגות האמנות תוצגנה ב- 2 אוהלי קרקס גדולים, וב- 30 אוהלי צבא בינוניים. בין האוהלים וסביבם יהיו דוכני תצוגה ומכירה של תוצרת חקלאית, של מוצרים ממפעלי האזור, ומחוצה לו, מוצרי אמנות ועוד.

אנו מצפים לקהל של אלפי מבקרים ביום מקרב תושבי האזור והצפון, ומקרב המטיילים הרבים המציפים את הגליל בחופשת הסוכות.

בשטח הארועים יתקיימו סדנאות יצירה לילדים, מופעי תיאטרון בובות, ופגישות עם מספרי סיפורים. טיולי סוסים וטרקטורונים, מופעי מחול מוסיקה ותיאטרון, בשעות אחה"צ והערב. ומופעים מרכזיים של אמנים אורחים לכל המשפחה.

דוכני המכירה והתצוגה יוצבו בין האוהלים, סביבם, ובמקומות מרכזיים בשטח הארועים, כמו כן, אנו מתכננים שלטי פרסום וחסות שיוצבו במקומות בולטים לעין כל.

מחיר שכירת דוכן יהיה לפי גודלו, מיקומו, והיקף חזוי של מכירות.

אנו דואגים שהדוכנים יוכנו בצורה אסתטית נאותה, ומקווים שכל מפעל ידע לעצבם עפ"י טעמו וצרכיו.

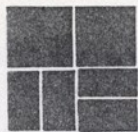
על מנת להכין הדוכנים בעוד מועד, אנו מבקשים מכם לאשר לנו בהקדם האפשרי השתתפותכם ביריד. לציון המוצרים אותם אתם רוצים להציג או למכור.

כל רעיון מצידכם יבורר.

בברכה,

דו איכל
מנהל "ארועי תל-חי 94"

13

תל חי 94 TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

המכון לאמנויות
ART INSTITUTE
מכללת תל-חי ד.ג. נליל עליון 12210 ISRAEL 12210
TEL-HAI COLLEGE, UPPER GALILEE
טל. 06-943731 פקס. 06-950697
PHONE: 06-943731 FAX.: 06-950697

14 ביולי 1994

מדריך "ארועי תל-חי 94".

מדריך הארועים שיופיע בראשית חודש ספטמבר, יופץ ב- 40 אלף עותקים, בישובי הצפון. לשכות התירות, ולשכות המידע, בתי מלון, בתי הארחה, וצימרים. וכמו כן יחולק בכניסה לשטח הארועים. ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מכון לטיפוח ביטויים
מרכז לטיפוח הביטויים
מכון לטיפוח הביטויים

Public Art and Early Media Archive

גודל המודעה:

8 X 6 ס"מ
16 X 6 ס"מ
18 X 8 ס"מ

הרינו מזמינים פרסום בגודל שנקבע

במחיר: +..... מע"מ.

נא לחייב את:

תאריך: שם המזמין:

חותמת:

ARTS INSTITUTE
TEL HAI

Tel Hai Regional College, Upper Galilee 12210.
Tel. 06-943731, Fax. 06-950697

המכון לאמנויות
תל חי

מכללת תל-חי, ד.נ. גליל עליון 12210.
טל. 06-943731, פקס. 06-950697

05 ביולי 1993
ב"ה בסיון תשנ"ג

אל: אהרון ולנסקי
גדי מצר
עליזה זהר-עמיר
חגי אגמון
טיבי פורת
דני פלדר
אריה שגיא(סצ'י)
דניאל פראלטה
דוד פיין
יגאל מירון
סאלו שאול
נפתלי נחמני
אבי איפרגן
אילנה באומן
טולי באומן

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מאת: דן אילן

מגישת לגיבוש תכניות עבודה
מאותתת "תל-חי 94"
יום שלישי 13.07.93 בשעה 08.30
מכללת תל-חי
INSTITUTE FOR PUBLIC ARTS
مركز للفنون العامة

Public Art and Early Media Archive

לחברים שלום,

הקונספציה האמנותית לארועי "תל-חי 94" הולכת ומתגבשת.
אנו מקווים שעם התפנותו של גדעון עפרת מהביאנלה בוונציה תגובש הקונספציה
האמנותית באופן סופי.

בפגישות האחרונות עם גדעון עפרת גובשה תכנית לקיום אירוע גדול רב משתתפים,
בעל אופי שונה מקודמיו, ההוצאות המשוערות הן בין 200 ל- 300 אלף דולר.

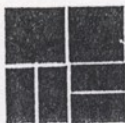
עלינו לבדוק יכולתנו לקיים אירוע מעין זה מבחינה כספית, ביצועית ואמנותית.

בישיבה זו נקבל החלטות בדג האזור. נאשר מועד האירוע המתוכנן,
לשבועות תשנ"ד 14 - 17 במאי 1994, נדון במבנה הארגוני, גיוס כספים
והקמת צוות אמנותי ואיוש צוותי עבודה.

במידה ואנו מאשרים הקונספציה המתגבשת, עלינו להתחיל בפעילות מידית על מנת
לגייס מימון לאירוע. הכנת תכניות מפורטות לאישור בהנהלת/מליאת המועצה.
הקמת חבר נאמנים, ולהחליט באם להתקשר עם מפיק/משרד הפקות.

גשתתפות בישיבה חיונית.

בברכה,
דן אילן

תל חי
TEL HAI 94

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנות
מכללת תל-חי ד.ב. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

13 ביולי 1993

ישיבת צוות היגוי תל-חי 94 - מכללת תל-חי - 13.07.93
נוכחים: עליזה עמיר-זהר, גדי מצר, דן אילן, חגי אגמון, יגאל מירון,
סאלו שאול, דניאל פראלטה, אבי איפרגן.

בישיבת צוות ההיגוי נסקדה הקונספציה האמנותית של הארוע המוצע לשנת 94, והובאה הצעה למבנה הארגוני, הפרסונאלי והתקציבי.

גדעון עפרת שנבחר להיות אוצר הארוע, חזר ארצה מהבינאלה בוונציה ומעבד את הקונספציה האמנותית לפרטיה על מנת להציגה בסוף חודש יולי בפני האגף לתרבות ולאמנות של משרד החינוך.

בכוונתנו להצדיק קיום ארועי תל-חי, כארוע מרכזי באמנות בת זמננו, ולהחזיר להם ההילה שהיתה בעברת כארוע מרכזי מוביל בתחום פיסול החוץ בישראל.

לצד הקמת מספר קטן של פסלים חדשים, שרובם ייעשו ע"י אמנים שעבודותיהם נפגעו במהלך השנים אנו מתכוונים להתמחות במפגש הפיסול בטבע לפיסול תפנימי באולמות וגלריות. בכוונתנו לקיים תערוכה מייצגת של כ- 50 אמנים שתוצג באוהל ענק, לקיים סימפוזיום בינלאומיים, הרצאות אורח של אמנים ומבקרים מהשורה הראשונה בארץ ובעולם וסדנאות אמן.

צוות ההיגוי מגבש תכנית לייחוד את הארוע לאזור ולתושביו. לקיים 4 ימי חגיגה מתמשכת של פיסול, אמנות, מחול ומוסיקה. בהם יטלו חלק אמני הגליל, ביה"ס לציור ופיסול, "המרכז למוסיקה חדשה" של מכללת תל-חי, ביה"ס למחול תל-חי, ובמהלכו תוצג תערוכה של אמני הגליל.

בשעות אחה"צ והערב ייערך מיגרון של יצירות תרבות, שיכוונו לשכבות שונות של אוכלוסיה, ילדים, נוער, צעירים ומבוגרים.

במהלך הארוע לקיים סדנאות יצירה והפעלה לילדים ומבוגרים ויריד של תוצרת חקלאית ואמנותית. כל זאת תוך ריכוז מאמץ ותקציבים של הגופים השונים באזור, שייקמו שורה של מופעים ופעילויות במהלך הארוע, אנו מציעים לקיים את הארוע בחג השבועות 94. תקופה שהגליל אביבי, ירוק, ומזג האוויר נוח. זו תקופה שכמעט ולא נערכים בה ארועים גדולים בארץ.

רצף האירועים המוצע ע"י צוות ההיגוי ימשוך את תושבי הגליל בהמוניהם לארוע ויסייע להגברת תירות הפנים בתאריך זה. קיום הארוע מותנה בהתגייסות של משרד החינוך המועצה האזורית וקרן אמריקה-ישראל, למימון עיקרו של התקציב. כל אחד מהגופים האלה מתנה השתתפותו בהתגייסותם של השניים האחרים. הבטחת המימון הנדרש משלושת הגופים האלה, תאפשר לנו גיוס כספים. הקצבות וחסינות מגופים אחרים.

אנו רוצים הפעם להסתייע באנשי מקצוע בתחום יחסי הציבור, גיוס כספים להבטחת הסכומים הנדרשים.

המלצה של הנהלת המועצה לקיים את הארוע במתכונתו החדשה. תאפשר לנו הנעה מהירה של פניות למוסדות, גופים ונותני חסות, על מנת להכין את הארוע כראוי מבעוד מועד.

רשם: דן אילן.

AMERICA-ISRAEL CULTURAL FOUNDATION, INC.

41 East 42nd Street (Suite 608) • New York, New York 10017

(212) 557-1600 • FAX: (212) 557-1611

מכללת תל-חי
נתקבל
30/7/93
מס' 307

7	13	1993			
---	----	------	--	--	--

July 13, 1993

Ms. Aliza Amir-Zohar
Executive Director
Tel Hai Rodman Regional College
Upper Galilee 12210
Israel

Dear Aliza:

On behalf of the Board of Directors of America-Israel Cultural Foundation, I am pleased to take this opportunity to thank you so much for your gracious hospitality during our recent visit to Israel. Enclosed are some mementos of the occasion, with extra copies to pass along to Asad Azi, Sidney Rosenstone, the 3 young composers (Spiro, Voisey and Harduf), and the students who are pictured. I'd appreciate your passing these along.

Thank you so much for sending the copies of your May newsletter. I am sending them around to the participants in the trip, and I know they'll be pleased to see the visit of AICF to Tel Hai is noted with pride. We really enjoyed our day with you and ask that you send along our thanks and very best wishes to Dan Ilan, Rami Rodan, Sidney Rosenstone, Yaacov Gali, Asad Azi, Oded Zehavi, Daniel Peralta and all who were so kind to us during our visit. Per your request, enclosed is a complete list of the members of our group.

I look forward to meeting you again soon; until then very best wishes.

Sincerely yours,

Kathleen M. Hat
Executive Director USA

KMH:eg

so nice to meet you !!

מאגר: מעקב החלטות

מ ע ק ב

מספר החלטה: 01245 תיק: חברה לארועים
שם המסמך : חברה לארועים

ה ח ל ט ה

ספריה:
מתאריך: 13/12/93

13/12/93 בתאריך: ישיבה מס': פורום מחליט: חברה לארועים

מקום : מועצה רשם: גדי מצר

משתתפים : אהרון ולנסי דנ'לה יגאל מירון

נושאי הפרק : נושא כללי : חל חי 94 בהשתתפות יגאל מירון

נושא משני : הנהלת מקדש אלו מול הנהלת הגולה

רקע להחלטות: הנהלת אגודת דנ'לה ויגאל יכינו פרטי הארוע ויגישו למועצת

תוכן ההחלטה:

אחראי ביצוע: יגאל/דנליה
תוכן הדו"ח: 2.1.94
דו"ח (כ/ל): ל

התחלת ביצוע מתוכנן:	15.12.93	בפועל:	15.12.93	מצב נוכחי:
סיום ביצוע מתוכנן:	30.9.94	בפועל:		עתידי

תאריך תזכורת: תיק מעקב: 4. 3. 2. 1. : מלות מפתח

רשימה-F2 כרטס. בן-F5
ארכיון אמנות ציבורית ומזכיר מנהל

[illegible]

Public Art and Early Media Archive

הסליחה.

11° 22' 22"

זנרה

מעין ברוך

זשגב עם

נאות מרדכי

NDN

עמיעד

עמיר

צבעור

קדרים

שדה נחמיה

שמיר

שניר

תודה,

מיכל

מזכירה

הגליל העליון

מועצה אזורית

לשכת ראש המועצה

21105

תאריך

19/12/93

אל

בג"כ / ימאז מיון

איילת השחר

ברעם

גדות

גון

דן

דפנה

הנושרים

חולתה

תח

שלום,

יראון

כפר בלוס

כפר גלעדי

כפר הנשיא

כפר סאלד

להבות הבשן

מחניים

מלכיה

מנרה

מעין ברוך

נשגב עס

נאות מרדכי

סאסא

עמיעד

עמיר

צבעון

קדרים

שדה נחמיה

שמיר

שניר

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

אני מצרפת בזה את מעקב החלטות שאת/ה אחראית לביצוען, לפי סיכומי הישיבות בהן השתתפת.

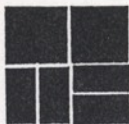
אני מבקשת להחזיר אלי את הטפסים בצדון פירוט מצב ביצוע של כל החלטה. אם משהו איננו ברור, אשמח להסביר ואם חזרתי על עצמי אתך הסליחה.

Public Art and Early Media Archive

תודה,

מיכל

מזכירה

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

חמכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ב. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

4 באוגוסט 1993

סיכום פגישה עם המדור לאמנות פלסטית העמותה לתרבות ולאמנות 28.07.93

השתתפו: חברי המדור, גדעון עפרת, דן אילן, יגאל מירון.

בפגישה מקדימה שהתקיימה עם גדעון עפרת באותו יום, הציג בפנינו גדעון את הקונספציה האמנותית לארועי תל-חי, כפי שהתגבשה אצלו בחודשים האחרונים.

הצעתו של גדעון הועלתה בפני חברי המדור בהמשך לפגישתנו. גדעון מציע להפוך את ארועי תל-חי לביאנלה בינלאומית של אמנות פריפריאלית על בסיס קו התפר היורו-אסיאתי. בינאלה שתכלול אמנים מרוסיה, סלובניה, יוון, תורכיה, ישראל, מצרים, דרום אפריקה ועוד.

להניח יסודות של קבע לארוע בינלאומי דב חשיבות שיתקיים בישראל. ארוע שישמש בסיס ומבוא של שיבה אל ערש התרבות, תוך שילוב המטענים של התרבויות הקדומות, עם שורשים מתולוגיים ותרבותיים. הכוונה לשתף בארוע כ- 35 אמנים ישראלים ו- 15 אורחים ואמנים מחו"ל.

גדעון רואה את הארוע מתקיים בכ- 50 מגרונים - במרכז אוהל ענק לדיונים, סימפוזיונים והרצאות אורח, לצידם בחממה גדולה (שתושאל ממוזיאון ישראל) תערוכה של איקונים (רמזה לתרבות ביזנץ). ברור שהצד החזותי ארגוני של הארוע הינו בשלבים ראשוניים של גיבוש, ונתאימה לאפשרויות הריאליות תוך מציאת תחליף ל-Podnik Art עם זאת ברור שביאנלה מעין זו חייבת להיות במתכונת שונה מהרגיל, ובעלת כח משיכה בינלאומי.

מימון פרויקט מעין זה ובח האדם לגיוס כספים וארגון, הינם מעבר ליכולת גיוס הכספים השגרתי של משרד החינוך, קרן חשיבות - ישראל, המועצה האזורית והחסינות המקובלות. מפעל מעין זה יוכל להתקיים רק אם יזכה להכרה וגיבוי ממלכתיים, ואם שרת האמנויות תגייס לארוע ממשדה וממקורות אחרים תקציב מיוחד בהיקף של כ- 200.000 - 300.000 דולר. מצד שני דווקא בשל ייחודו והיקפו של הפרויקט נראה שהדבר בר ביצוע.

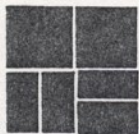
ההצעה התקבלה ב"התלהבות" ע"י חברי המדור, הדוברים ציינו שה"יומרה" שלנו להתחבר לתרבות המערב נכשלה. פרויקט מעין זה יפרוץ את הבידוד, ויהווה כח משיכה מתוך העוצמה המופגנת מאתנו החוצה, יש להתפכח מחיפוש הלגיטימציה של העולם המערבי ורעיון הביאנלה היורו-אסיאתי יאפשר לנו להיות מתווכים בין התרבויות.

חברי הועדה עמדו על כך שאם הולכים לארוע מעין זה אין להצטמצם בפיסול בלבד, אלא להרחיב היריעה לאמנויות הוויזואליות האחרות תוך שילוב אמנויות בתחום הציור מולטימדיה וכו'.

המחייבים אף העלו השאלה למה למקם ארוע כזה בתל-חי? כאשר אחרים ראו בתל-חי את המקום הטבעי לארוע מעין זה.

גדעון נטל על עצמו להיפגש עם השרה שולמית אלוני על מנת לשכנעה בייחודו של הפרויקט ובגיוס המשאבים. ייתכן והיקף הארוע ידרוש דחיה של כמה חודשים להבטחת הצלחתו.

רשם: דן אילן

תל חי
TEL HAI 94

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE

TEL-HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL

PHONE: 06-943731

FAX.: 06-950697

12210 נליל עליון ד.ג.

פקס: 06-950697

הסכון לאמנויות

מכללת תל-חי

טל. 06-943731

8 באוגוסט 1994

לכבוד
הנהלת מעונות הסטודנטים
מכללת תל-חי

הנדון: שימוש במעונות הסטודנטים
ב"ארועי תל-חי 94".

ח, י, .

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

על פי סיכום דברים בינינו, לבין יוסי פרץ וניסים, יועמדו 20 החדרים, שהיו בשימוש כיתת האמן, לרשות הלנת אמנים ועובדים, בתקופת - "ארועי תל-חי 94".

החדרים יפוננו לקראת סוף חופשת הסוכות.

כל נזק שיגרם לחדרים בתקופה זו, היא באחריותנו.

החברה ל"ארועי תל-חי 94", תעביר לזכות העונות - סך של 4,000 ש"ח, עם תום השימוש בחדרים.

בתודה מראש,

ד"ר אילן
מנהל "ארועי תל-חי 94"

מסמך הסכמה
ואומוניות (תל-חי)
בגליל העליון

העתקים:

עליזה זהר-עמיר-מנכ"ל מכללת תל-חי
ישראל פרידמן-גזבר מכללת תל-חי
גדי מצר-גזבר מ.א.ג.ע.

מדינת ישראל

משרד החינוך והתרבות

מינהל התרבות

האגף לתרבות ולאמנות

ה' באלול תשנ"ג
22 באוגוסט 1993

לכבוד

מכון ארץ
מנהל האמנות לאמנות - תל חי

שלום רב,

הנדון: תמיכת האגף לתרבות בשנת התקציב 1994

לקראת ההערכות התקציביות לשנת 1994, אודה לכם אם תשלחו אלי בדחיפות הצעות לפרויקטים שאתם מעוניינים להפיק בעזרתנו ב-1994.

כמו"כ נא לצרף לנ"ל הערכה תקציבית (הוצאות + הכנסות).

מכון תרבות וידידות
משרד החינוך והתרבות
מנהל התרבות והאמנות

נא לשלוח את הנ"ל בפקס: 02-293138

Public Art and Early Media Archive

ב ב ר כ ה

מנהל ארץ

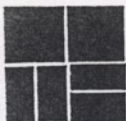
חרמונה גרונאו

מנהלת המח' לאמנויות פלסטיות וספרות

העתק: דר' דן רונן, מנהל האגף לתרבות ולאמנות

רח' דבורה הנביאה 2, בנין לב רם, ירושלים, טל': 02-293140-23

תמירה

תל חי
TEL HAI 94

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ג. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

25.8.93

לכ"ר

חרמונה גרונאו
המדור לאמנות פלסטית
האגף לתרבות ולאמנות
מינהל התרבות

הנדון: הצעת תקציב לארועי תל - חי 94

לחרמונה שלום.

שולח אלייך הצעת תקציב לארועי תל - חי 94, שנבנה על סמך הצעתו של האוצר גדעון עפרת, כפי שהועלתה בפני חברי המדור. תקציב ההוצאות הינו תקציב משוער וברור שנצטרך להתאים תקציב ההוצאות תוך התיחסות לתקציבים שיאשרו ע"י המסודות המרכזיים.

התקציב בראה לנו מצומצם ביותר, מתחת לסכום זה לא יוכל הארוע להיות מה שהוא מתעתד להיות, ולא יהיה טעם בציומו.

אין לנו כל כוונה לקיים ארוע "פרוזה" בדומה לארוע שהיה בשנת 90.

הצעתו של גדעון עפרת פותח לתחילת ארוע שונה מהרגיל ולקונספציה בעלת משמעות לאומית ובינלאומית.

כמו כן ברור לנו שנצטרך לפעול במסגרת תקציבית מוגדרת, תוך ידיעה שגדעון ואנחנו נהיה חייבים להתאים עצמנו למסגרות התקציביות, הארגוניות והאמנותיות.

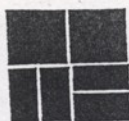
במידה והארוע יאושר בכוננתנו לגיוס כספים וליגאל מרון תרכז הגלילי, מפיק/ה ואיש/אשת יחסי ציבור שיטפל בגיוס תקציבים, חסויות, תרומות ואמצעי עזר ממוסדות שונים כדוגמת "עלמא" עתוני ערב, בנקים ועוד.

מתוך ההתנסות שלנו בארועים הקודמים והתנסות אישית שלי בהפקת "כיתת האמן לפסנתר" בשנתיים האחרונות, נראה לי שהדבר הוא בגדר יכולתנו, ויש ביכולתנו ובאפשרותנו לעמוד במסגרת תקציבית.

ברור לנו שהאגף חייב לגייס חלק מהתקציב המבוקש ממסגרות אחרות בתוך המשרד והעמותה. אנו רואים בנושא "קו התפר הירור - אסיאני" פרויקט הולם למאמץ הכספי, הארגוני והאמנותי.

בברכת שנה טובה

דו אילון
מנהל המכון לאמנויות

תל חי 94

TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ב. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

25 באוגוסט 1993
(בסג)

תקציב ארועי תל-חי '94

ש"פ	ב-ש"ח ארה"ב לפי 3 ש"ח=1\$	בש"ח
הוצאות העברה והצבת מגורונים או תחליף תצוגה של 50 אמנים הבאת 15 מרצים סימפוזיונים בינלאומיים הסעות אירוח אמנים פרוספקט ופרסום קטלוג נקיון, סדרנות, שמירה הכשרת שטח ושיקום פסלים הגברה, תאורה, תיעוד מינהלה וארגון הפקה אוצר ונלווים בדחי צפוי		
180,000	60,000	
60,000	20,000	
66,000	22,000	
15,000	5,000	
24,000	8,000	
51,000	17,000	
39,000	13,000	
60,000	20,000	
36,000	12,000	
24,000	8,000	
30,000	10,000	
75,000	25,000	
45,000	15,000	
<u>45,000</u>	<u>15,000</u>	
750,000	250,000	
סה"כ הוצאות		
הכנסות משרד החינוך מא"ז גליל עליון קרן תרבות אמריקה-ישראל הסוכנות היהודית בנקים משרד לאיכות הסביבה משרד התירות ההסתדרות הכללית חסויות מכירת כרטיסים גיוס כספים ותרומות		
300,000	100,000	
75,000	25,000	
90,000	30,000	
30,000	10,000	
15,000	5,000	
6,000	2,000	
6,000	2,000	
9,000	3,000	
15,000	5,000	
36,000	12,000	
<u>168,000</u>	<u>56,000</u>	
750,000	250,000	
סה"כ הכנסות		

3.9.1993

לכבוד
הגברת שולמית אלון
שרת התרבות, המדע והתיקשורת
ממשלת ישראל

גב' אלון הנכבדה,

כפי שמסרת לי, דקות ספורות טרם תחילת רב-שיח "משקפיים" במוזיאון ישראל, הגיעו אלייך (שלא ברצוני) איתותים ראשוניים מכיווני תל-חי והמועצה לתרבות ואמנות אודות הפרוייקט הקשור בי. באותה הדמנות שאלת אותי אם יש בידי קונספציה מוגדרת. הנה היא לפניך.

הפרוייקט המוצע להלן בקיצור הוצג בפרוטרוט בפני המדור לאמנות של המועצה לתרבות ואמנות בישיבתו מיום 5.7.93. בישיבה נוספת של המדור באוגוסט השנה זכה הפרוייקט לברכת הנוכחים, שבשקבותיה זומנת לישיבה תקציבית ראשונית בעמותה לתרבות ואמנות עם מר דוד סיני, גב' חרמונה גרונאו ומר סייסס אליעזר, אתמול 2.9.93.

פנייתי הישירה אלייך יסודה בהכרה (תחושת אחריות?) ובהבנה (מתוך מהלך הישיבות הנ"ל) שפרוייקט בסדר גודל כה חריג, הדורש תקציב כה נכבד, איננו סבירות שיתממש במסגרת החלוקה ה"נורמלית", מבלי שינגוס נגיסה בלתי-הוגנת בפרוייקטים אחרים. כיון שבשעתו נכרך שמך ברעיון אירגוניה של ביינאלה בינלאומית בישראל, סברתי שאולי מעיייך וכוחך לגייס תקציב חריג ומיוחד, שיהיה נועד למאמץ יוצא דופן שכזה. אני מציע בפנייך, את הפרוייקט - "הביינאלה של אירו-אסיה" - להכרתך העקרונית.

לפני כשנתי פנו אלי מטעם מנהלת "מיכלת תל-חי" בבקשה לאצור את "אירועי תל-חי" - הבהרת נחרצות לפונים, שאין שום טעם להמשיך באירועים כפי שנערכו במחצית השניה של העשור האחרון ופירטת את נימוקי. הוספתם לפרוייקט "אירועי תל-חי" בבחינת תופעה שאבד עליה הכלל (ודאי שכזה הוא העקרון של הצבת פסלים על ההר), אלא אם כן יחודשו האירועים בקנה-מידה מכוונו, מסעיר, רציני ומחייב. אציון כבר עתה: הגם שאני מחבר את "הביינאלה של אירו-אסיה 94" עם תל-חי, אינני רואה את הברית הזו כקדושה. ניתן להמשיך בביינאלה השניה באיזור שונה (גני-התערוכה בתל-אביב?), ולמעשה ניתן לנייד את הביינאלה מדי שנה לשטח אחר.

מחשבה רבה שהקדשתי לנושא, כמו גם נסיון ישראלי לא מועט לימדוני, שכל יומרה לביינאלה בעלת אוריינטציה מערבית מקובלת תותיר את ישראל מדגבת ושולית, חרף כל הכשרון המקומי. מה גם שאין שום רבועה ב"עוד ביינאלה". לעומת זאת, מתוך זיקה גיאוגרפית לקו-השבר הסורי-אפריקני, מקדקדו הקווקזי ועד לצנבו האפריקני, הגיעתי אל הדיקה התרבותית, אשר מתוכה צומחת הצעת "הביינאלה של אירו-אסיה".

כוונתי לקבוצת מדינות השוכנות בפריפריה שבין אירופה לאסיה, בין מערב למזרח. אני מדבר על "שער המזרח", על "החומה האחרונה של המערב", על מרחב שהוא ערש-תרבות קדום, על צומת דתות ועל פריפריה ביחס למרכזי המערב. אפשר שאני מדבר גם על מערכת סוציו-אקונומית בעלת קווים משותפים. ודאי שאני מכוון למרחב של תשתיות מיתולוגיות ייחודיות, בין מדובר בייצג ובין אם מדובר במצרים או מסופוטמיה. אני מכוון למרחב המוכיח (בין השאר) זיקות אמנותיות הדדיות, ויחד עם זאת, מרחב הצמא למערביות ומקיים משא-ומתן תרבותי ער ואינטנסיבי עם המערב.

"הביינאלה של אירו-אסיה" תתקד במרחב זה. הכוונה לקיימה כבר בספטמבר הבא, 94. הדבר אפשרי. יוזמנו אליה אמנים מתקדמים מרוסיה, סלובניה, תורכיה, ישראל, פלשתיין, דרום-אפריקה ועוד (צ'כיה? אוקראינה? קפריסין? מצרים? ארצות-ערב נוספות? בכל זאת יוון?). כבר יצרתי קשר ראשוני עם אוצרים ממרבית הארצות הללו. "הביינאלה של אירו-אסיה" תהיה שונה מכל ביינאלה אחרת בעולם, בהכשירה הכרה וזהות תרבותית לפריפריה המיוחדת של התפר המערבי-מזרחי.

בהצעתי ל"תל-חי" ול"מדור לאמנות" פירשתי על מעגל של כ-50 מגהרונים שישופצו כחללים סגורים ונטולי-קירות פנימיים, כאשר בכל חלל וחלל מציג אמן סביבה, או מיצב, או כל תצוגה אחרת, אישית. מדובר בתצוגות למשך זמן הביינאלה בלבד. "כפר-האמנים" הזה נראה לי כמיחזור הגון ל"מפעלות א.שרון", מה גם שניתן יהיה לנייד את המערכת לאזורים אחרים בעתיד.

במרכז מעגל ה"אולמות" הצעתי הצבת אוהל-קרקסי (הניתן להשאלה בארץ), אשר בו יקוימו סימפוזיונים בינלאומיים בשאלות של זהות תרבותית אירו-אסיאתית. כמו כן, הצעתי השאלת המיבנה הפתוח הגדול (ה"חממתי"...), המשמש את מוזיאון ישראל לאירוח חבר-הנאמנים וידידי-המוזיאון, במטרה לקיים בו תערוכה-בתוך-תערוכה של מיציבים בנושא מרכזי של זהות לאומית/תרבותית/הנדון (הצעתי, כדוגמא, את תערוכת "איקון" - אמנים עשויים היוצרים בסימן איקון, איקונוות, איקונוגרפיה, איקונוקלזם וכו'. הדיקה ההיסטורית לביצנץ כנקודת-מוצא לאמירה עשויה עשויה).

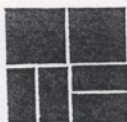
הבאת כעשרים אמנים ואוצרים ממדינות אירו-אסיה (בלבד) ואירוחם, שיתופם של כעלושים אמנים ישראלים בתצוגות, הפקת קטלוג, יחסי-ציבור ושאר הוצאות של ביינאלה מתוך פירושם (לאחר הידוק חגורת התקציב והתחייבות רצינית מאד של קיבוצי הצפון ומינהלת תל-חי) - כרבע מיליון ש"ח, זה לא יאמין. זה מעט מאד כתקציב ביינאלה. במונחים ישראלים זוהי כמוזון "התפרעות". ניסחנו הערכה תקציבית מפורטת, כולל איזונה המשוער ואף תיקנו אותה לאחר הערות דוברי הישיבה מיום 2.9. אוסיף עוד, שלברית עם תל-חי, ולו בשלב זה, יתרונות מעשיים ברמות שונות של עזרה חומרית בהגשמת הפרויקט.

אני מאמין שקיום "הביינאלה של אירו-אסיה", תל-חי 94, תעמיד את ישראל בחוד-חנית של פעילות אמנותית בינלאומית. אני משוכנע, שביינאלה שכזו תסמן "עצמאות תרבותית" יחסית, שערך לה ולו ככמיהה וכבדיקה בלבד. ודוקא ההימנעות מכוכבי-המערב היא שתחזק את האמירה ותייחדה.

האם עסקינן במותרות? שמא אתגר נעלה לעם ולממשלתו? ביטוי תרבותי למהלכי השלום האזוריים? להכרעתך, הגברת אלוני. בכל מקרה, נודה לך מאד על תשובה מהירה ככל שניתן, בהתחשב בלוח-הזמנים המשוער.

בברכה ובכבוד רב,

ד"ר גדעון עפרת
ירושלים

תל חי
TEL HAI 94

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ב. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

1.10.93

לחברי הנהלת החברה לארועי תל חי שלום.

אני מצרף בזה חומר עדכני כולל תקציב לפרוייקט כפי שהוגש למדור לאמנות
פלסטית במועצה לתרבות ולאמנות.

ברור לכולנו שאין טעם לחזור על ארוע מצומצם כפי שהיה ב"תל חי - 90"

יש לאמץ הצעתו של גדעון עפרת לארוע בינלאומי שבמרכזו "קו התפר
היורו-אסיאני".

לאמץ קווי הפעולה כפי שהתוו ע"י גדעון בישיבת המדור, ובמכתבו לרה.
בוא התערוכה במגורונים שהינו מרכיב נכבד בתקציב נתון להצעות חלופיות.

עד עתה לא עתה שרת האמנויות והתקשורת והמדע על מכתבו של גדעון.

מציע לאחר דיון בהנהלת החברה לארועים לאשר הצעתו של גדעון, מותנית
באפשרויות ריאליות של גילום כספים.

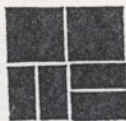
לקבל החלטה חיובית בהנהלת החברה, שתאפשר פניה של יו"ר המועצה, אהרון
ולנסי, ושל עליזה עמיר ליוסף פרוסט ולשרה.

לטפל בדחיפות בקיום מפגש בדרגים מתאימים עם יוסי ועם השרה.

לקדם הפרוייקט על מנת לא להפסיד את קיום הארועים בשנת 1994.

בברכה

דן אילן

תל חי 94
TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

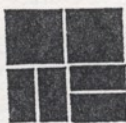
ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ג. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

12.12.93

אירועי תל חי 94

- א. אירועי תל חי 94 יתקיימו במשך 3 - 4 ימים בספטמבר 1994.
- ב. באירועים יקחו חלק כ-40 - 50 אמני מיצב. כולם מישראל, תל חי 94 יעמוד כולו בסימן של פיסול מיצבי.
- ג. הנושא המרכזי של "תל חי 94" יהיה "יהודה והגליל" (ירושלים והגליל) אחד הנושאים המרכזיים בספרות, בשירה, ובדרמה הארצישראלים בשנות העשרים והשלושים (נושא המיוצג בתל חי באמצעות האריה הגלילי הפונה מזרחה). נושא זה זוכה למשמעות חדשה ועכשווית חריפה בתקופתנו, לאור ההתרחשויות הפוליטיות. ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת כאן המקום לפתח גם את נושא המרכז והפריפריה באמנות הישראלית.
- ד. כמחווה ל"מחנות העבודה" והאוהלים של אותם ימים, אירועי תל חי 94, יתרחשו במאהל שיתבסס על 3 אוהלי ענק, שינקמו את זה בסמוך או בתוך שטח המכללה. בתוכם וסביבם יתרחשו אירועים שיהפכו את המאהל למרכז דרמטי (תאורה, דגלים, מוסיקה וכו').
- ה. אוהל מרכזי אחד מתוך שלושה בוקדש לנושא "יהודה והגליל", ובו יציגו כ-15 אמנים מיצבים המגיבים לנושא.
- ו. בחללים מתאימים במכללה תוצג תערוכת "הגלילה" הגליל באמנות הארץ ישראלית תערוכה היסטורית של ציורי הגליל משנות העשרים ואילך כפי שצוירו ע"י גדולי הציירים בארץ (שהגיעו לגליל מיהודה) הציירים: ראובן, גוטמן ואחרים.
- ז. באוהלים אחרים, ותיכנן התפרסות נוספת לתוך המכללה (בחללי פנים) יציגו כ-25 אמנים מיצבים חופשיים למיניהם, אמני המיצב הנבחרים יהיו אמנים שהציגו בעבר בתל חי ואמנים חדשים וצעירים. האמנים ייעזרו במימון חומרי המיצב ובמכשור להתקנת המיצבים.
- ח. בהר הסמוך לתל חי ייחנך "שביל הפיסול הארץ ישראלי" ע"י הצבת פסל ארד של האמן בוריס שץ, אבי האמנות הארץ ישראלית.
- ט. במסגרת "אירועי תל חי 94" יתקיים סימפוזיון בנושא הפיסול נמיצבי, בהשתתפות 2 - 3 אורחים ידועי שם מחו"ל.
- י. האירועים לוו בקטלוג מקיף, המתעד את המיצבים וכולל את דברי הסמפוזיון. הקטלוג יופיע משום כך לאחר האירוע. יודפס ב-500 עותקים ויישלח לאנשים ומוסדות.

תל חי 94
TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל חי ד.ג. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

12.12.93

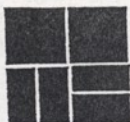
א י ר ו ע י ת ל ח י 9 4

- א. אירועי תל חי 94 יתקיימו במשך 3 - 4 ימים בספטמבר 1994.
- ב. באירועים יקחו חלק כ-40 - 50 אמני מיצב. כולם מישראל.
- ג. תל חי 94 יעמוד כולו בסימן של פיסול מיצבי.
- ד. הנושא המרכזי של "תל חי 94" יהיה "יהודה והגליל" (ירושליים והגליל) אחד הנושאים המרכזיים בספרות, בשירה, ובדרמה הארצישראלים בשנות העשרים והשלושים. (נושא המיוצג בתל חי באמצעות האריה הגלילי הפונה מזרחה).
- ה. נושא זה זוכה למשמעות חדשה וקשורות חריפה מתקופתו לאור ההתרחשויות הפוליטיות. כאן המקום לפתח גם את נושא המרכז והפריפריה באמנות הישראלית.
- ו. כמחווה ל"מחנות העבודה" והאולמות של אותם ימים, אירועי תל חי 94, יתרחשו במאהל שיתבסס על 3 אוהלי ענק, שיוקמו זה ליד זה בסמוך או בתוך שטח המכללה. בתוכם וסביבם יתרחשו אירועים שיתפכו את המאהל למרכז דרמטי (תאורה, דגלים, מוסיקה וכו').
- ז. אוהל מרכזי אחד מתוך השלושה יוקדש לנושא "יהודה והגליל", ובו יציגו כ-15 אמנים מיצבים המגיבים לנושא.

Public Art and Early Media Archive

- א. בחללים מתאימים במכללה תוצג תערוכה "הגליל" הגליל באמנות הארץ ישראלית תערוכה היסטורית של ציורי הגליל משנות העשרים ואילך כפי שצוירו ע"י גדולי הציירים בארץ (שהגיעו לגליל מיהודה) הציירים: ראובן, גוסמן ואחרים.
- ב. באוהלים אחרים, ותינתן התפרסות נוספת לתוך המכללה (בחללי פנים) יציגו כ-25 אמנים מיצבים חופשיים למיניהם.
- ג. אמני המיצב הנבחרים יהיו אמנים שהציגו בעבר בתל חי ואמנים חדשים וצעירים. האמנים ייעזרו במימון חומרי המיצב ובמכשור להתקנת המיצבים.
- ד. בהר הסמוך לתל חי ייחנך "שביל הפיסול הארץ ישראלי" ע"י הצבת פסל ארד של האמן בוריס שץ, אבי האמנות הארץ ישראלית.
- ה. במסגרת "אירועי תל חי 94" יתקיים סימפוזיון בנושא הפיסול נמיצבי, בהשתתפות 2 - 3 אורחים ידועי שם מחו"ל.

- א. האירועים ילוו בקטלוג מקיף, המתעד את המיצבים וכולל את דברי הסמפוזיון.
- ב. הקטלוג יופיע משום כך לאחר האירוע. יודפס ב-500 עותקים ויישלח לאנשים ומוסדות.

תל חי 94
TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GAULLEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל חי ד.ב. גליל, עליון 12210
טל. 06 943731

- 2 -

א. יש לשאוף לכך שאתר "המאהל" יועשר בפעילות מירבית.
הופעות יום, אירועי ערב ולילה, מיצגים, מוסיקה, יריד חקלאי, מחול ומוסיקה, ועוד

ניהול האירוע המכון לאמנויות תל חי
אוצר האירוע גדעון עפרת
מפיקה בפועל דיאנה שואף (לבדיקה)
יש לחשוב על העסקת יחסי ציבור.

הצעה שהוגשה ע"י גדעון עפרת

ארכיון אמנות ציבורית ומרכז אמנות
בגיבושה של ההצעה הסופית ברצוננו לבנות תקציב ריאלי ומאוזן.
לקחת בחשבון הטיפול בפסלים הקיימים בהר, וחידוש 4 פסלים שנהרסו.
הצבת 3 - 4 פסלים חדשים של אמנים צעירים שעלו לשורה הראשונה של הפיסול בארץ.
הפיכת האירוע האמנותי לאירוע קהילתי מגוון שיחזיר את תושבי הגליל להזדהות עם האירוע.

Public Art and Early Media Archive

גדעון עפרת

ארועי תל-חי 94

סוכות

20-24 בספטמבר 94.

אוצר: גדעון אפרת

נושא מרכזי: יהודה והגליל

במרכז האירוע 2-3 אוכלי ענק

אוהל אחד מוקדש למיצבים בנושא המרכזי (15- אמנים)
אוהלים אחרים- חללי פנים וחוף בתל-חי למיצבים אחרים
סה"כ אמנים משתתפים כ- 35-40.

"סימפוזיונים"

"הגלילה"

מרכז ופריפריה באמנות
פיסול בטבעי-אמנות מיצבית

בהשתתפות אורחים מהארץ
ומחור"ל

הגליל באמנות הארץ ישראלית
משנות העשרים שלושים ואילך
ארדון, גוטמן וכו'.
התערוכה תתקיים בחלל סגור
ומאובטח

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

חנוכת שביל הפיסול הארץ ישראלי
הצבת פסל ברונזה של בוריס שץ

כנס ארצי של מורים לאמנות (משרד החינוך)

Public Art and Early Media Archive

מופעי מחול, מוסיקה, תנועה, תיאטרון, סדנאות
יצירה ומופעים עממיים

יריד חקלאי - חג האסיף

ערב

אחר הצהרים

בוקר

בהר

סיורים

גאז' בחצר תל-חי
חגיגת זמר
משירי יהודה והגליל
חג האסיף
מופע רוק לצעירים

מחול בחצר תל-חי
מיצגים
מוסיקה בהר
(המרכז למוסיקה חדשה תל-חי)
לחקות אורחות
מופעים לילדים
סדנאות יצירה

הרצאות
סימפוזיונים
מוסיקה
(הרכבים קאמריים)

תל חי 94

TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ג. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

28.12.93

תקציב ארנו"ת תל חי - 94

הוצאות	תל חי 94	תל חי 90	הוצאות סדוסיים
	15000	15000	גישות ההוראה ופסלים
	80000	125000	מיצורים
	15000	19500	מיצורים
	30000	40000	פרסומים
	50000	4000	קטלוג
	20000		תחבורה
	40000	19000	אירועי ואינה-טל
	60000	51000	מנהלה וארגון
	20000	5000	אלבום
	30000	11000	צילום הפקדה
	15000		תקנון, סדירות שמינה
	60000		אולפנים
	30000		שירותי הפסל - של
		6500	בכתיב צפוני
400000	465000	296000	סה"כ
			הפרסות
	120000	60000	משרד החינוך והתעסוקה
	90000	80000	מ.א. גלילי מילון
	53000	37000	קרבן אמנותי ישראל
	30000	-	הסוכנות
	25000	10000	משרד המשפטים
	10000	5000	הסתדרות
	15000	7000	בנקים
	30000	10000	שקיפות ופגיון
	47000	44000	מחירת כרטיסים
	10000	34000	פרסומות ותדמית
	35000		אמנות ופגיון
			גוראות
	465000	287000	סה"כ הפסות

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Public Art and Early Media Archive

תל חי 94 TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 08 943731

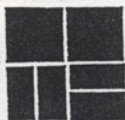
המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ב. גליל עליון 12210
טל. 08 943731

28.12.93

תקציב ארועי "תל-חי 94".

הערות -	תל-חי 94	תל-חי 90	סעיפים
			הוצאות:
	15,000	15,000	שיפוצי החדר ופסלים
	80,000	125,000	מיצבים-פסלים
	15,000	19,500	מיצבים
	30,000	40,000	פרסום
	50,000	4,000	קטלוג
	20,000	19,000	תחבורה
	40,000	51,000	אירוח ולינה-כלכלה
	60,000	5,000	מנהלה וארגון
	20,000	11,000	אוצר
	30,000	---	צוות הפקה
	15,000	---	נקיון, סדרנות, שמירה
	60,000	---	אוהלים
	30,000	---	שביל הפיסול-שץ
	---	6,500	בלתי צפוי
	485,000	296,000	
			הכנסות:
	120,000	60,000	משרד החינוך והתרבות
	90,000	80,000	מ.א. גליל עליון
	53,000	37,000	קרן אמריקה-ישראל
60,000	45,000	10,000	הסוכנות
	15,000	10,000	משרדי ממשלה
	10,000	5,000	(תירות, איכות הסביבה)
	47,000	37,000	הסתדרות
	10,000	10,000	מכירת כרטיסים
	15,000	7,000	פרסומות
	20,000	24,000	בנקים
	40,000	---	חסויות ותרומות
	465,000	280,000	עלמא וחסויות חו"ל
			סה"כ: 280,000

ד"ר אילון
מנהל המכון לאמנויות

תל חי 94 TEL HAI

מפגש אמנות בת זמננו • CONTEMPORARY ART MEETING

ART INSTITUTE
TEL HAI COLLEGE, UPPER GALILEE 12210 ISRAEL
PHONE: 06 943731

המכון לאמנויות
מכללת תל-חי ד.ג. גליל עליון 12210
טל. 06 943731

28.12.93

תקציב ארועי "תל-חי 94".

הערות	תל-חי 94	תל-חי 90	סעיפים
			הוצאות:
	15,000	15,000	שיפוץ ההר ופסלים
	80,000	125,000	מיצבים-פסלים
	15,000	19,500	מיצגים
	30,000	40,000	פרסום
	50,000	--	קטלוג
	20,000	4,000	תחבורה
	40,000	19,000	אירוח ולינה-כלכלה
	60,000	51,000	מנהלה וארגון
	20,000	5,000	אוצר
	30,000	--	צוות הפקה
	15,000	11,000	נקיון, סדרנות, שמירה
	60,000	--	אוהלים
	30,000	--	שביל הפיסול-שץ
	--	6,500	כלתי: צפוי
	465,000	296,000	סה"כ:
			הכנסות:
	120,000	60,000	משרד החינוך והתרבות
	90,000	80,000	מ.א. גליל עליון
	53,000	37,000	קרן אמריקה-ישראל
60,000	45,000	10,000	הסוכנות
	15,000	10,000	משרדי ממשלה
	10,000	5,000	(תירות, איכות הסביבה)
	47,000	37,000	הסתדרות
	10,000	10,000	מכירת כרטיסים
	15,000	7,000	פרסומות
	20,000	24,000	בנקים
	40,000	--	חסויות ותרומות
	465,000	280,000	עלמא וחסויות חו"ל
			סה"כ:

ד"ר אילן
מנהל המכון לאמנויות